

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 346

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

27 noiembrie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2013/C 346/01	Rata de schimb a monedei euro	1
2013/C 346/02	Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 26 noiembrie 2013 de identificare a țărilor terțe pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	2
2013/C 346/03	Decizia Comisiei din 26 noiembrie 2013 de notificare a țărilor terțe în privința cărora Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	26

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2013/C 346/04	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾ 50
2013/C 346/05	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾ 52
2013/C 346/06	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach) ⁽¹⁾ 53

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

26 noiembrie 2013

(2013/C 346/01)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,3547	AUD dolar australian	1,4861
JPY yen japonez	137,34	CAD dolar canadian	1,4258
DKK coroana daneză	7,4585	HKD dolar Hong Kong	10,5022
GBP lira sterlină	0,83830	NZD dolar neozeelandez	1,6528
SEK coroana suedeză	8,8942	SGD dolar Singapore	1,6965
CHF franc elvețian	1,2312	KRW won sud-coreean	1 437,19
ISK coroana islandeză		ZAR rand sud-african	13,7028
NOK coroana norvegiană	8,2685	CNY yuan renminbi chinezesc	8,2530
BGN leva bulgărească	1,9558	HRK kuna croată	7,6455
CZK coroana cehă	27,329	IDR rupia indoneziană	15 935,30
HUF forint maghiar	298,72	MYR ringgit Malaiezia	4,3625
LTL litas lituanian	3,4528	PHP peso Filipine	59,271
LVL lats leton	0,7030	RUB rubla rusească	44,6620
PLN zlot polonez	4,1987	THB baht thailandez	43,463
RON leu românesc nou	4,4448	BRL real brazilian	3,1139
TRY lira turcească	2,7280	MXN peso mexican	17,7212
		INR rupie indiană	84,6470

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 26 noiembrie 2013

de identificare a țărilor terțe pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat

(2013/C 346/02)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, în special articolul 31,

întrucât:

1. INTRODUCERE

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 (Regulamentul INN) instituie un sistem al Uniunii pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).
- (2) Capitolul VI din Regulamentul INN definește procedura de identificare a țărilor terțe necooperante, demersurile cu privire la țările identificate ca țări terțe necooperante, stabilirea unei liste a țărilor necooperante, radierea de pe lista țărilor necooperante, publicitatea listei țărilor necooperante și toate măsurile de urgență.
- (3) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, Comisia Europeană poate să identifice țările terțe pe care aceasta le consideră necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN. O țară terță poate fi identificată ca țară terță necooperantă în cazul în care aceasta nu se achită de obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitatea sa de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare, de a lua măsuri de prevenire, descurajare și eliminare a activităților de pescuit INN.
- (4) Identificarea țărilor terțe necooperante se bazează pe analiza tuturor informațiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN.
- (5) În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul INN, Consiliul poate să stabilească o listă a țărilor necooperante. Măsurile prevăzute la articolul 38 din Regulamentul INN se aplică acestor țări.
- (6) În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, statelor de pavilion terțe li se solicită să notifice Comisiei măsurile adoptate privind punerea în aplicare, controlul și aplicarea legilor, regulamentelor și măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de navele lor de pescuit.

- (7) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN, Comisia cooperează pe plan administrativ cu țări terțe, în domeniile de aplicare a regulamentului menționat anterior.
- (8) În conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN și cu Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a notificat opt țări terțe în privința cărora a considerat că există posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.
- (9) În Decizia sa din 15 noiembrie 2012, Comisia a inclus informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări preliminare.
- (10) Tot la 15 noiembrie 2012, prin scrisori separate, Comisia a notificat cele opt țări terțe în legătură cu faptul că are în vedere posibilitatea de a le identifica drept țări terțe necooperante. Decizia din 15 noiembrie 2012 a fost anexată la aceste scrisori.
- (11) În aceste scrisori, Comisia a subliniat că, pentru a nu fi identificate și propuse în vederea includerii pe lista oficială a țărilor terțe necooperante, după cum se prevede la articolul 31, respectiv articolul 33 din Regulamentul INN, țările terțe respective au fost invitate să stabilească și să pună în aplicare, în strânsă cooperare cu Comisia, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012. Dacă ar fi aplicat la timp și în mod eficace planul de acțiune, țările în cauză ar fi putut evita identificarea lor ca țări terțe necooperante și propunerea lor în vederea includerii pe lista finală.
- (12) Prin urmare, Comisia a invitat cele opt țări terțe în cauză: 1. să adopte toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acțiunilor cuprinse în planurile de acțiune propuse de către Comisie; 2. să evalueze punerea în aplicare a acțiunilor cuprinse în planurile de acțiune propuse de către Comisie; 3. să trimită Comisiei, o dată la șase luni, rapoarte detaliate de evaluare a aplicării fiecărui acțiune în ceea ce privește, printre altele, eficacitatea individuală și/sau generală în ceea ce privește asigurarea unui sistem de control al pescuitului pe deplin conform.
- (13) Celor opt țări terțe în cauză li s-a oferit ocazia de a răspunde în scris în legătură cu aspectele precizate în mod explicit în decizia Comisiei, precum și în legătură cu alte informații relevante, prin care să transmită dovezi în vederea respingerii sau a completării faptelor invocate

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

în Decizia din 15 noiembrie 2012 sau de a adopta, după caz, un plan de acțiune în vederea îmbunătățirii situației și măsuri pentru remedierea acesteia. Celor opt țări li s-a garantat dreptul de a solicita sau de a furniza informații suplimentare.

- (14) Prin urmare, prin decizia sa și prin scrisorile din 15 noiembrie 2012, Comisia a inițiat un dialog cu cele opt țări terțe și a subliniat faptul că, în opinia sa, un termen de 6 luni este, în principiu, suficient pentru soluționarea problemei.
- (15) Comisia a continuat să identifice și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile verbale și scrise înaintate de cele opt țări ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 au fost analizate și luate în considerare. Cele opt țări au fost informate în permanență, verbal sau în scris, în legătură cu analiza întreprinsă de Comisie.
- (16) După cum se explică în prezenta decizie de punere în aplicare a Comisiei, Belize, Regatul Cambodgia și Republica Guinea nu au respins faptele invocate de Comisie și nu le-au abordat în cadrul unui plan de acțiune.
- (17) Prezenta decizie de punere în aplicare a Comisiei, prin care Belize, Regatul Cambodgia și Republica Guinea au fost identificate ca țări terțe pe care Comisia le consideră necooperante în vederea combaterii pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, se adoptă în contextul aplicării Regulamentului INN și este rezultatul investigației și al procedurii de dialog derulate în conformitate cu cerințele materiale și procedurale prevăzute în Regulamentul INN care se referă, printre altele, la obligațiile ce le revin statelor terțe, conform dreptului internațional, în calitatea lor de state de pavilion, state ale portului, state de coastă sau state de comercializare în vederea prevenirii, descurajării și eliminării pescuitului INN.
- (18) Decizia de punere în aplicare a Comisiei prin care Belize, Regatul Cambodgia și Republica Guinea sunt identificate ca țări terțe pe care Comisia le consideră necooperante în vederea combaterii pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat generează, dacă este cazul, consecințele prevăzute la articolul 18 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul INN.

2. PROCEDURA CU PRIVIRE LA BELIZE

- (19) Prin Decizia emisă la 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, Comisia a notificat Belize asupra faptului că analizează posibilitatea de a identifica Belize ca țară terță necooperantă ⁽²⁾.
- (20) Comisia a invitat Belize să stabilească, în strânsă cooperare cu serviciile sale, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în decizia Comisiei.
- (21) În planul de acțiune propus Comisia a identificat mai multe cazuri de nerespectare a obligațiilor impuse de dreptul internațional, privind în special adoptarea unui cadru juridic adecvat, lipsa unui sistem corespunzător și eficient de monitorizare, control și inspecție, lipsa unui sistem disuasiv de sancționare, precum și lipsa punerii

corespunzătoare în aplicare a regimului de certificare a capturii. Deficiențele identificate se referă, în general, la respectarea obligațiilor internaționale, inclusiv a recomandărilor și rezoluțiilor impuse de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și la condițiile de înmatriculare a navelor în conformitate cu dreptul internațional. S-a constatat, de asemenea, nerespectarea recomandărilor și a rezoluțiilor organismelor relevante, precum Planul internațional de acțiune împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat al Organizației Națiunilor Unite (IPOA privind pescuitul INN). Cu toate acestea, nerespectarea recomandărilor și a rezoluțiilor neobligatorii a fost luată în considerare doar ca element de probă și nu ca bază de identificare.

- (22) La 20 noiembrie 2012, Comisia s-a întâlnit cu autoritățile din Belize, la Bruxelles, pentru a clarifica situația actuală și demersurile viitoare ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.
- (23) Prin documentele prezentate la 10 decembrie 2012, Belize a acceptat să inițieze discuții cu Comisia și și-a exprimat dorința de a conveni asupra unei foi de parcurs.
- (24) Belize a prezentat declarații scrise la 28 decembrie 2012, la 29 ianuarie 2013 și la 13 februarie 2013.
- (25) Prin scrisoarea din 24 ianuarie 2013, Comisia a solicitat ca Belize să pună la dispoziție informații actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus.
- (26) La 26 februarie 2013, autoritățile din Belize au prezentat următoarele documente: 1. scrisoarea de însoțire și scrisoarea explicativă; 2. planul strategic de acțiune actualizat al statului Belize; 3. informațiile actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus; 4. proiectul de program privind controlul în porturi al pescuitului în marea liberă; 5. lista încălcărilor și a sancțiunilor din 2011 și 2012; 6. datele statistice privind certificatele de captură; 7. lista navelor autorizate să funcționeze în marea liberă; 8. lista navelor autorizate să funcționeze în zonele Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT), ale Comisiei interamericane pentru tonul tropical (CITT), ale Comisiei Tonului din Oceanul Indian (IOTC) și ale Comisiei pentru Pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central (WCPFC); 9. lista altor nave autorizate să funcționeze sub pavilionul Belize.
- (27) Consultările tehnice dintre Comisie și Belize au avut loc la Bruxelles, la 5 martie 2013. Pe parcursul acestei reuniuni, autoritățile din Belize au înaintat Comisiei o prezentare privind măsurile adoptate pentru gestionarea și controlul flotei care pescuiește în marea liberă.
- (28) Prin scrisoarea din 14 martie 2013, Comisia a pus la dispoziția Belize o prezentare generală detaliată și actualizată a deficiențelor rămase în urma consultărilor tehnice care au avut loc la Bruxelles, la 5 martie 2013 și a invitat Belize să analizeze observațiile Comisiei în legătură cu planul de acțiune propus și să furnizeze toate informațiile suplimentare și documentele considerate relevante de către Belize.

⁽²⁾ Scrisoarea din 15 noiembrie 2012, către ministrul agriculturii și pescuitului din Belize.

- (29) La 30 mai 2013, Belize a prezentat o declarație scrisă suplimentară cuprinzând următoarele documente: 1. tabelul privind progresul înregistrat de Belize în conformitate cu planul de acțiune propus de către Comisie; 2. proiectul de plan național de acțiune pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN (din 2005); 3. proiectul de regulament privind sancționarea pescuitului în marea liberă; 4. prezentarea generală a programelor naționale de observare; 5. lista navelor sub pavilionul Belize (în vigoare la 20 mai 2013); 6. raport privind un atelier de formare pentru colectarea datelor biologice privind speciile asemănătoare tonului; 7. caracteristicile esențiale ale noului sistem de monitorizare a navelor de pescuit și de jurnal electronic.
- (30) La 24 iulie 2013, Belize s-a interesat de stadiul procedurii. Comisia a răspuns statului Belize prin scrisoarea din 5 august 2013.
- (31) Comisia a continuat să culegă și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile verbale și scrise prezentate de Belize ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 au fost examinate și luate în considerare, iar statul Belize a fost informat în permanență, verbal sau în scris, în legătură cu motivele Comisiei.
- (32) Ținând seama de informațiile colectate, după cum se indică în secțiunea 3 a prezentei decizii, Comisia consideră că aspectele ce prezintă motive de îngrijorare și deficiențele prezentate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 nu au fost suficient abordate de către statul Belize. În plus, nici măsurile propuse în planul de acțiune complementar nu au fost aplicate în totalitate.

3. IDENTIFICAREA STATULUI BELIZE CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (33) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia analizează îndeplinirea de către statul Belize a obligațiilor internaționale ce îi revin în calitatea acestuia de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare, în conformitate cu constatările cuprinse în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și cu informațiile relevante furnizate de Belize în această privință, în legătură cu planul de acțiune propus, precum și cu măsurile adoptate pentru remedierea situației. În scopul acestei analize, Comisia a luat în considerare parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

3.1. Recurența activităților navelor de pescuit INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (34) După cum se subliniază la considerentul 20 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, pe baza informațiilor extrase din listele ORGP privind navele de pescuit INN, Comisia a stabilit că un număr de nave INN de pe aceste liste au arborat pavilionul Belize după includerea lor pe

listele de nave de pescuit INN ale ORGP⁽³⁾. Aceste nave erau, la 15 noiembrie 2012: Goidau Ruey No 1, Orca, Reymar 6, Sunny Jane, Tching Ye No 6 și Wen Teng No 688.

- (35) Pe baza informațiilor extrase din mai multe liste ale ORGP privind navele de pescuit INN, Comisia a stabilit că opt nave INN de pe aceste liste arborează în prezent pavilionul Belize, după includerea lor pe listele ORGP⁽⁴⁾ privind navele de pescuit INN. Aceste nave sunt: Amorinn, Chia Hao No 66, Orca, Ray, Reymar 6, Tchaw, Tching Ye No 6 și Wen Teng No 688. Navele Amorinn, Ray, Tchaw sunt incluse pe listele Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) și ale Organizației de Pescuit în Atlanticul de Sud-Est (SEAFO), navele Orca, Reymar 6, Tching Ye No 6 și Wen Teng No 688 pe listele CITT, în timp ce nava Chia Hao No 66 este inclusă atât pe listele CITT, cât și pe listele ICCAT. În plus, Comisia a stabilit că, potrivit listei SEAFO a navelor INN, nava Ray arborează pavilionul Belize.
- (36) După cum s-a subliniat în secțiunea 3.1 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, prezența unui număr de nave INN care arborează pavilionul Belize pe listele ORGP privind navele de pescuit INN după includerea lor pe aceste liste este o indicație clară a faptului că această țară nu a reușit să își asume responsabilitățile ce îi revin ca stat de pavilion în conformitate cu dreptul internațional.
- (37) În plus, de la Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, numărul navelor care arborează pavilionul Belize după includerea lor în listele de nave de pescuit INN ale ORGP a crescut la opt. Astfel, Belize nu a reușit să își exercite în mod eficient responsabilitățile și să se conformeze măsurilor de conservare și gestionare ale ORGP, ceea ce evidențiază neîndeplinirea, de către statul Belize, a obligațiilor ce îi revin în temeiul articolului 94 alineatul (2) litera (b) din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), care prevede că un stat de pavilion își asumă jurisdicția în conformitate cu dreptul intern asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandantului, ofițerilor și echipajului navei respective. De asemenea, această situație demonstrează faptul că Belize nu se asigură că navele de pescuit autorizate să-i arboreze pavilionul nu se angajează în activități de pescuit INN sau nu sprijină acest tip de pescuit, încălcând punctul 34 din IPOA privind pescuitul INN care recomandă ca statele să se asigure că navele de pescuit autorizate să arboreze pavilionul lor nu se angajează în activități de pescuit INN sau nu sprijină acest tip de pescuit.
- (38) În plus, în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) din Acordul Organizației Națiunilor Unite pentru

⁽³⁾ A se vedea partea B a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 724/2011 al Comisiei din 25 iulie 2011 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 468/2010 de stabilire a listei UE a navelor care practică activități de pescuit ilicite, nedeclarate și nereglementate (JO L 194, 26.7.2011, p. 15).

⁽⁴⁾ A se vedea partea B a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2013 al Comisiei din 15 iulie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 468/2010 de stabilire a listei UE a navelor care practică activități de pescuit ilegale, nedeclarate și nereglementate (JO L 193, 16.7.2013, p. 15).

aplicarea prevederilor Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori (UNFSA), statul de pavilion răspunde pentru navele sale care operează în marea liberă. Se reamintește că UNFSA reglementează aspecte privind conservarea și gestionarea stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori. După cum se subliniază la considerentul 35 al prezentei decizii, cinci nave INN sunt incluse pe listele INN ale ORGP care gestionează acest tip de stocuri de pește. Comisia consideră că prezența, pe listele INN ale CITT și ICCAT, a cinci nave INN care au arborat pavilionul Belize după includerea pe aceste liste este o indicație clară a faptului că Belize nu a reușit să își asume responsabilitățile ce îi revin ca stat de pavilion în conformitate cu dreptul internațional. În plus, prezența, pe listele ORGP-urilor CITT și ICCAT privind pescuitul INN, a cinci nave INN care arborau pavilionul statului Belize după includerea lor pe aceste liste evidențiază, de asemenea, faptul că Belize nu a reușit să își îndeplinească obligațiile ce îi revin în conformitate cu articolul 19 alineatele (1) și (2) din UNFSA. De asemenea, această situație contravine dispozițiilor articolului 20 din UNFSA care prevede obligațiile statelor de a investiga, de a coopera unele cu altele și de a sancționa activitățile navelor INN, întrucât Belize nu și-a îndeplinit, în privința acestor cinci nave INN, obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional în materie de cooperare internațională și aplicare a legii.

(39) Astfel, prezența, pe listele INN ale ORGP, a opt nave INN care arborau pavilionul Belize după ce au fost introduse pe aceste liste scoate în evidență faptul că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion. Într-adevăr, navele de pescuit INN identificate subminează conservarea și gestionarea resurselor biologice. Astfel, Belize nu acționează în conformitate cu articolul 118 din UNCLOS care prevede obligația statelor de a coopera în vederea conservării și gestionării resurselor biologice în zonele din marea liberă.

(40) Neîndeplinirea, de către Belize, a obligațiilor sale de conformitate și aplicare a legii încalcă, de asemenea, articolul III alineatul (8) din Acordul de conformitate al FAO, conform căruia fiecare parte trebuie să ia măsuri de aplicare a legii în ceea ce privește navele de pescuit autorizate să îi arboreze pavilionul și care încalcă dispoziția Acordului privind promovarea respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă (Acordul de conformitate al FAO), inclusiv, dacă este cazul, conferind încălcării acestor dispoziții caracterul de infracțiune în conformitate cu legislația națională. Sancțiunile aplicabile pentru aceste încălcări trebuie să fie suficient de severe pentru a garanta conformitatea cu cerințele Acordului de conformitate al FAO și pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile ilegale.

(41) În contextul verificării activităților de pescuit INN desfășurate de nave sub pavilionul Belize, după cum se

explică la considerentele 22 și 23 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize nu a asigurat sancțiuni adecvate, nu a descurajat repetarea încălcărilor și nu i-a privat pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. De asemenea, Belize nu dispunea de un sistem administrativ adecvat pentru investigații și pentru monitorizarea navelor sale. Lipsa acestor măsuri adecvate nu a fost abordată până la data adoptării prezentei decizii.

(42) În urma adoptării Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize a prezentat documentația prevăzută la considerentele 26 și 29 ale prezentei decizii.

(43) Comisia a constatat că Belize nu poate adopta în mod eficace măsuri adecvate în legătură cu pescuitul INN din cauza deficiențelor existente în cadrul său juridic. Astfel, planul de acțiune propune o revizuire a cadrului juridic cu scopul de a garanta conservarea și gestionarea resurselor biologice din marea liberă. Cu toate acestea, proiectul de lege privind resursele acvatice biologice prezentat de Belize nu a fost nici adoptat, nici înaintat Camerei Reprezentanților. Proiectul de lege cuprinde, în special, dispoziții privind: conservarea și gestionarea resurselor de pește; cerințele și condițiile privind eliberarea licențelor; activitățile de pescuit din interiorul și din afara zonei economice exclusive (ZEE) a Belize; monitorizarea, controlul și supravegherea; înmatricularea navelor de pescuit, precum și dispoziții generale privind sancțiunile. Cu toate acestea, proiectul de lege privind resursele acvatice biologice este doar o lege generală, iar pentru a-și putea produce pe deplin efectele, acesta menționează în partea XXI că este posibil să fie necesare mai multe reglementări pentru a asigura aplicabilitatea dispozițiilor acestei legi și administrarea corespunzătoare a acestora. Legea respectivă prevede că aceste reglementări pot fi necesare în special pentru următoarele domenii: autorizarea și reglementarea pescuitului; condițiile sau împrejurările privind navlosirea navelor de pescuit care arborează pavilionul statului Belize; instalarea și folosirea unităților mobile de transmisie-recepție pe nave individuale sau pe o categorie de nave autorizate să pescuiască în conformitate cu această lege; numirea, menținerea agenților procesuali desemnați conform acestei legi și procedurile aplicabile pentru aceștia; stabilirea cerințelor de furnizare a detaliilor privind beneficiarii reali ai navelor pentru captura, încărcarea, debarcarea, manipularea, transbordarea, transportul, deținerea și eliminarea peștilor; stabilirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru aceste infracțiuni, conform dispozițiilor regulamentelor. În urma adoptării Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și în legătură cu elementele menționate mai sus, autoritățile statului Belize au transmis doar proiectul de regulament privind sancționarea pescuitului în marea liberă. Proiectul de lege privind resursele acvatice biologice este în curs de elaborare încă din 2011, iar de atunci nu s-a materializat nicio evoluție concretă în acest sens. Proiectul de lege nu a fost încă adoptat și prin urmare nu are caracter juridic obligatoriu. În plus, autoritățile competente din Belize nu au prezentat un calendar concret pentru promulgarea și punerea în aplicare a acestui proiect de lege. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

- (44) Proiectul de plan național de acțiune privind combaterea pescuitului INN datează din 2005 și nu a fost adoptat încă, încălcându-se astfel punctele 25, 26 și 27 din IPOA privind pescuitul INN, prin care se solicită statelor să elaboreze un plan național de acțiune împotriva pescuitului INN. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (45) Pe lângă recurența activităților de pescuit ilegal ale navelor ce arborează pavilionul Belize, Comisia a constatat că acest stat nu aplică un sistem de sancțiuni disuasiv. Legislația actuală obligatorie⁽⁵⁾ prevede următoarele sancțiuni: avertisment scris, amendă, anularea statutului și/sau a documentului și suspendarea sau revocarea autorizației. Nivelul amenzii maxime (50 000 USD) nu este suficient de disuasiv și, prin urmare, nu este în concordanță cu articolul 19 alineatul (2) din UNFSA care prevede, printre altele, că sancțiunile ar trebui să fie suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora.
- (46) Conform considerentului 43 al prezentei decizii, Belize a transmis un nou proiect de regulament privind sancționarea pescuitului în marea liberă. Întrucât acest proiect de regulament reprezintă un act subsidiar proiectului de lege privind resursele acvatice biologice, el nu va intra în vigoare înainte de adoptarea acestuia din urmă. În plus, proiectul de regulament privind sancționarea pescuitului în marea liberă prevede doar sancțiuni administrative. Deși în domeniul său de aplicare este prevăzută impunerea de amenzi, acesta nu reglementează clar valoarea amenzilor. Procedura de sancționare nu prevede termene clare pentru investigarea presupuselor încălcări. Nu există o separare clară a responsabilităților între autoritățile competente din Belize în ceea ce privește aplicarea planului de sancțiuni propus. Lipsa unei definiții clare a valorii amenzilor indică faptul că, în cazul adoptării proiectului de lege, Belize va fi în măsură să îndeplinească cerințele articolului 19 alineatul (2) din UNFSA. De asemenea, în cazul adoptării proiectului de lege, lipsa definiției clare a valorii amenzilor nu ar fi în concordanță cu recomandările de la punctul 21 din IPOA privind pescuitul INN conform cărora statele ar trebui să se asigure că sancțiunile pentru navele care desfășoară activități de pescuit INN sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina pescuitul INN în mod eficient și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din acest tip de pescuit. În plus, proiectul de regulament privind sancționarea pescuitului în marea liberă nu instituie o listă de sancțiuni pentru activitățile INN care ar putea fi săvârșite de navele sub pavilionul Belize în apele țărilor terțe.
- (47) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Belize, având în vedere obligațiile sale în calitate de stat de pavilion, sunt insuficiente pentru a respecta dispozițiile articolelor 94 și 118 din UNCLOS, ale articolelor 18, 19 și 20 din UNFSA și ale articolului III alineatul (8) din Acordul de conformitate al FAO.

⁽⁵⁾ Regulamentul disciplinar privind înregistrarea navelor comerciale (RMSDR), 1999: <http://www.immarbe.com/IMMARBELIB/S.I.Number-56-of-1999%20.pdf>

- (48) Ținând seama de considerentele 21-27 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, Comisia consideră, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN, că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitatea sa de stat de pavilion, în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de nave de pescuit care arborează pavilionul său sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a contracara pescuitul INN identificat și recurent desfășurat de navele care au arborat pavilionul său.

3.2. Lipsa cooperării și a aplicării legii [articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN]

- (49) Conform considerentelor 31-36 ale deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat dacă Belize a luat măsuri eficace de aplicare a legii cu privire la operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din pescuitul INN.
- (50) Conform considerentului 33 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize nu s-a asigurat că sancțiunile pentru navele care practică pescuitul INN și, în măsura posibilului, pentru resortisanții aflați în jurisdicția sa, sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina în mod eficace pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.
- (51) După cum se explică în considerentele 45 și 46 din prezenta decizie, în urma adoptării Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize nu a instaurat niciun sistem de sancțiuni disuasiv. Actuala listă de sancțiuni nu este în concordanță cu articolul 19 alineatul (2) din UNFSA care prevede, printre altele, că sancțiunile ar trebui să fie suficient de severe și să îi priveze pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora.
- (52) Dovezile disponibile confirmă în continuare faptul că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional în legătură cu măsurile eficiente de aplicare a legii. În această privință, după cum s-a explicat la considerentele 35-40 din prezenta decizie, opt nave implicate în pescuitul INN aflate pe listele INN ale ORGP au arborat pavilionul statului Belize după includerea lor pe aceste liste. Existența acestor nave implicate în pescuitul INN evidențiază faptul că Belize nu și-a onorat responsabilitățile ce îi revin în legătură cu navele care operează în marea liberă, după cum se prevede la articolul 18 alineatele (1) și (2) din UNFSA.
- (53) În plus, după cum s-a explicat la considerentul 32 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, prezența, pe listele INN ale ORGP, a unui număr de nave implicate în pescuitul INN, care arborează pavilionul Belize, după

inclusiunea lor pe aceste liste, constituie o probă coroborantă a faptului că Belize nu își exercită întreaga jurisdicție asupra navelor sale de pescuit. În acest moment, ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, numărul de nave implicate în pescuitul INN care arborează pavilionul Belize, aflate pe listele INN ale ORGP, după includerea lor pe această listă, a crescut la opt. Astfel, Belize și-a demonstrat incapacitatea de a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă, în conformitate cu dreptul său intern, jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandantului, ofițerilor și echipajului.

- (54) După cum se evidențiază la considerentul 35 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nivelul de dezvoltare al statului Belize nu poate fi considerat drept un factor care subminează capacitatea autorităților competente de a coopera cu alte țări și de a pune în practică măsurile de aplicare a legii. Evaluarea constrângerilor specifice legate de dezvoltare se detaliază la considerentele 70-72 ale prezentei decizii.
- (55) În ceea ce privește istoricul, natura, împrejurările, amploarea și gravitatea asociate formelor de activități de pescuit INN examinate, Comisia a luat în considerare activitățile de pescuit INN recurente și repetitive ale navelor care au arborat pavilionul Belize până în 2013. De asemenea, Comisia a luat în considerare și evoluțiile ulterioare Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.
- (56) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Belize având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru respectarea dispozițiilor articolului 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS și ale articolelor 18 și 19 din UNSFA.
- (57) Având în vedere considerentele 31-36 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion, în ceea ce privește eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

3.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (58) Conform considerentelor (39)-(63) ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante în legătură cu statutul Belize de parte contractantă la IOTC și ICCAT și de parte cooperantă necontractantă la WCPFC. Deoarece Belize a fost parte cooperantă necontractantă la Comisia pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (CPANE) până la sfârșitul anului 2011, Comisia a analizat și informațiile considerate relevante legate de această ORGP. În plus, Comisia a analizat informațiile considerate relevante cu

privire la statutul Belize de parte contractantă la IOTC și ICCAT ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.

- (59) Se reamintește că după decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, în 2013, ICCAT a transmis statului Belize o scrisoare în care își exprimă îngrijorarea ⁽⁶⁾. Secretariatul ICCAT și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu următoarele aspecte: necesitatea unor investigații ulterioare privind posibilele transbordări nedeclarate sau neautorizate ale unor specii prevăzute de ICCAT care sunt capturate accidental; funcționalitatea noului sistem VMS adoptat de Belize; și necesitatea unor informații suplimentare privind gestionarea cotelor pentru peștele-spadă. În această privință, secretariatul ICCAT a subliniat că va recomanda acțiuni corespunzătoare pentru abordarea deficiențelor în materie de date și a netransmiterii informațiilor necesare pentru aplicarea deplină a recomandărilor ICCAT în legătură cu aceste chestiuni.
- (60) De asemenea, Comisia a analizat informațiile furnizate de ICCAT privind respectarea de către Belize a normelor ICCAT și a obligațiilor de raportare. În acest scop, Comisia a utilizat tabelele de sinteză privind conformitatea ale ICCAT pentru 2012 ⁽⁷⁾. Conform informațiilor disponibile, Belize a fost identificată pentru deficiențe legate de operațiunile de transbordare pe mare în afara programului de observare a transbordărilor, precum și pentru deficiențele legate de transmisiile VMS. În plus, Belize nu a finalizat încă planul de îmbunătățire a culegerii de date privind rechinii, la nivelul specific speciei.
- (61) Conform informațiilor obținute din raportul de conformitate al IOTC din 2013 ⁽⁸⁾, Belize continuă să încalce sau respectă numai parțial o serie de rezoluții adoptate de IOTC, în ceea ce privește anul 2012. În special în ceea ce privește Rezoluția 12/13 a IOTC pentru navele de pescuit cu paragate, referitor la măsurile juridice și administrative pentru închiderea zonei, Belize nu a furnizat informații privind perioada de închidere 2012/2013. În ceea ce privește Rezoluția 10/08 a IOTC privind lista de nave active, pe parcursul anului 2012, Belize nu a pus la dispoziție raportul obligatoriu privind navele din zona IOTC. În ceea ce privește Rezoluția 07/02 privind lista navelor autorizate, cu o lungime totală de cel puțin 24 de metri, Belize s-a conformat doar parțial, întrucât lipsesc unele informații obligatorii, precum: portul de operare, tipul de unealtă de pescuit și unele nave cu autorizație nevalabilă. În ceea ce privește Rezoluția IOTC 06/03 privind adoptarea unui sistem de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS), Belize nu a furnizat raportul obligatoriu privind VMS în legătură cu progresele înregistrate și punerea în aplicare a acestuia, conform dispozițiilor acestei rezoluții. În ceea ce privește Rezoluția 10/02 a IOTC privind cerințele statistice obligatorii, Belize nu a raportat date privind captura nominală, captura și efortul și nici date privind frecvența dimensiunii la standardele impuse prin această rezoluție. În ceea ce privește Rezoluția 05/05 a IOTC

⁽⁶⁾ Scrisoarea ICCAT, 11 februarie 2013, Circulara nr. 605 a ICCAT, 11 februarie 2013.

⁽⁷⁾ ICCAT, Tabele de sinteză privind conformitatea, Raportul ICCAT din 2012 și 2013, Apendicele 3 la Anexa 10.

⁽⁸⁾ Raport de conformitate al IOTC pentru Belize, Comitetul pentru controlul conformității, sesiunea a 10-a 2013, CoC10-CR02.

referitoare la furnizarea de date privind rechinii, Belize se conformează parțial, întrucât nu au fost furnizate date privind dimensiunile. În ceea ce privește Rezoluția 12/05 privind transbordările efectuate pe mare, Belize nu a furnizat raportul obligatoriu. În legătură cu Rezoluția 11/04 privind observatorii, Belize nu a aplicat programul de observare prevăzut de această rezoluție. În special, Belize nu a stabilit sistemul de observare în ceea ce privește prezența obligatorie de 5 % pe mare, pentru navele cu o lungime de peste 24 m, și nu respectă obligația de raportare a observatorilor. În legătură cu Rezoluția 01/06 a IOTC privind programul de documentare statistică, Belize nu a furnizat informații privind instituțiile și personalul autorizat să valideze documentele statistice privind tonul obez.

- (62) Acțiunile întreprinse de Belize în ceea ce privește obligațiile ICCAT, astfel cum se explică la considerentele 59 și 60 din prezenta decizie, precum și nefurnizarea, către IOTC, a informațiilor prevăzute la considerentul 61 din prezenta decizie arată că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile stabilite în UNCLOS și UNFSA, ce îi revin în calitate de stat de pavilion. În special, nefurnizarea la timp a datelor statistice și a informațiilor privind VMS, captura și efortul, transbordările pe mare sau programul de observare afectează capacitatea acestei țări de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 117 și 118 din UNCLOS care prevăd obligația statului de a adopta măsuri pentru resortisanții lor în privința conservării resurselor biologice din marea liberă și de a coopera cu privire la măsurile pentru conservarea și gestionarea resurselor biologice în zonele din marea liberă.
- (63) Conform considerentului 46 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, cu ocazia misiunii din Belize din noiembrie 2010 s-au constatat o serie de elemente, în special cu privire la capacitățile operaționale ale VMS și la programul de observare. Alte elemente care prezintă motive de îngrijorare în ceea ce privește sistemul de control și supravegherea transbordării au fost evidențiate la considerentul 51 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 cu ocazia raportului de conformitate al IOTC pentru anul 2010. În acest sens, informațiile puse la dispoziție de către autoritățile din Belize privind crearea unui sistem de control fiabil, programul de observare, rapoartele de descărcare, supravegherea transbordării și monitorizarea debarcării capturilor au arătat că autoritățile nu au asigurat, de o manieră eficientă și eficace, controlul și monitorizarea navelor sub pavilion Belize în conformitate cu obligațiile internaționale. Belize a fost invitată, în special, să elaboreze și să pună în aplicare un plan național de monitorizare, un sistem de control și supraveghere, un jurnal de bord și un sistem de raportare a capturilor, un plan de declarare a debarcărilor, un sistem de inspecție și control al debarcărilor, un plan de desemnare a porturilor și un program de observare. Autoritățile din Belize au transmis informații privind programul național de observare și caracteristicile esențiale ale noului sistem de monitorizare a navelor și de jurnal electronic. Totuși, aceste documente descriu doar o fază pregătitoare a procesului și nu cuprind un calendar detaliat pentru intrarea în vigoare și punerea în aplicare adecvată. Proiectul de calendar privind inspecția în porturi a pescuitului în marea liberă, prezentat de Belize la 5 martie 2013 se află într-o fază pregătitoare

și necesită îmbunătățiri semnificative înainte de a avea un impact în practică. Programul național de observare este în continuare în curs de elaborare. Actualul plan de inspecție nu asigură o verificare corespunzătoare a flotei care arborează pavilionul Belize și operează în marea liberă, din cauza mijloacelor de inspecție inadecvate. În această privință, se reamintește că Belize s-a confruntat cu probleme grave în legătură cu raportarea datelor către diferite ORGP, ceea ce subminează capacitatea țării de a-și exercita obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion.

- (64) Conform considerentelor 41, 42, 51 și 52 ale Deciziei Comisiei din noiembrie 2012 și considerentului 62 din prezenta decizie, Belize nu și-a îndeplinit obligațiile de înregistrare și raportare. Ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize a declarat că problema înregistrării nu este substanțială, fără a contesta, însă, existența constatărilor în ceea ce privește conformitatea cu cerințele ORGP. În această privință, se observă că există discrepanțe între documentația oficială a ORGP și declarațiile statului Belize. Comisia a constatat, în special, că sistemul electronic de raportare a capturilor al statului Belize este doar în curs de elaborare și sunt necesare testări în viitor. Într-adevăr, informațiile puse la dispoziție de Belize nu au indicat nicio schimbare în ceea ce privește respectarea, de către această țară, a planurilor de conformitate ale ORGP indicate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012. Belize nu și-a susținut afirmațiile printr-o documentație relevantă care să permită Comisiei să nu țină cont de rapoartele de conformitate ale ORGP existente care, după cum s-a precizat deja în prezenta secțiune, sunt extrem de critice la adresa aplicării normelor internaționale de către Belize. După adoptarea deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (65) În ceea ce privește sistemul de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS) descris la considerentele 48 și 52 ale deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și la considerentul 63 din prezenta decizie, Comisia amintește diferite probleme evidențiate de mai multe comisii, respectiv WCPFC, IOTC și ICCAT. Ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize a afirmat că sistemul VMS propriu este în curs de actualizare. Cu toate acestea, noul sistem de informații privind peștii și sistemul de jurnal electronic sunt de-abia în curs de elaborare și nu au devenit încă operaționale. În plus, Belize nu dispune de un centru de monitorizare a pescuitului (CMP) operațional. În ceea ce privește conformitatea cu cerințele ORGP privind VMS, există discrepanțe între documentația oficială a ORGP și declarațiile statului Belize. Belize a contestat constatările ORGP. Cu toate acestea, informațiile puse la dispoziție de Belize nu au evidențiat nicio schimbare în ceea ce privește acțiunile acestei țări în legătură cu planul de conformitate al ORGP. Belize nu și-a susținut declarația prin documente relevante care să permită Comisiei să nu țină cont de rapoartele de conformitate existente ale ORGP. Prin urmare, Belize nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (3) litera (g) din UNFSA, în contextul informațiilor colectate în legătură cu capacitățile de monitorizare, control și supraveghere ale autorităților din Belize, în special în legătură cu capacitatea și funcționalitatea sa operațională.

(66) Elementele menționate la secțiunea 3.3 din prezenta decizie demonstrează că activitățile statului Belize încalcă cerințele articolului 18 alineatul (3) din UNFSA.

(67) După cum se subliniază la considerentul 63 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Belize deține un registru maritim și comercial internațional (IMMARBE) pentru înmatricularea navelor, care însă nu garantează că navele care arborează pavilionul Belize au o legătură reală cu țara respectivă. Belize a declarat că exercită control asupra flotei sale de pescuit, chiar dacă IMMARBE este gestionat de către o entitate privată. Informațiile aflate la dispoziția publicului au arătat că guvernul Belize și-a asumat controlul asupra activităților IMMARBE începând cu luna iunie 2013⁽⁹⁾. Deși decizia privind naționalizarea IMMARBE a fost luată de Belize la 13 iulie 2013, Comisia nu a primit din partea acestei țări niciun document cu elemente suplimentare care să dovedească legătura reală dintre Belize și navele înmatriculate sub pavilionul său. Această situație nu este încă în conformitate cu obligațiile stabilite la articolul 91 din UNCLOS.

(68) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Belize având în vedere obligațiile sale de stat de pavilion sunt insuficiente pentru a asigura conformitatea cu dispozițiile articolelor 91, 117, 118 din UNCLOS și ale articolului 18 alineatul (3) din UNFSA.

(69) Ținând seama de considerentele 39-63 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Belize nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional, cu privire la normele internaționale, reglementările și măsurile de conservare și gestionare.

3.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

(70) Se reamintește că, potrivit indicelui dezvoltării umane al Organizației Națiunilor Unite⁽¹⁰⁾, Belize este considerată o țară cu un grad mediu de dezvoltare umană (pe locul 96 din 186 de țări) și că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, Belize este inclusă în categoria țărilor cu venituri medii – tranșa inferioară.

(71) Conform considerentului 66 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu au putut fi găsite probe coroborante care să indice faptul că incapacitatea statului Belize de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional se datorează nivelului redus de dezvoltare al acestui stat. După 15 noiembrie 2012, nu au fost prezentate dovezi suplimentare

concrete care să arate că deficiențele identificate sunt o consecință a lipsei capacităților și a infrastructurii administrative.

(72) Ținând seama de considerentele 65 și 66 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, Comisia consideră că stadiul de dezvoltare și performanța generală a Belize în ceea ce privește activitățile de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

4. PROCEDURA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REGATUL CAMBODGIA

(73) La 15 noiembrie 2012, Comisia a notificat Regatul Cambodgia (Cambodgia) printr-o decizie în conformitate cu dispozițiile articolului 32 din Regulamentul INN asupra faptului că se are în vedere posibilitatea de a identifica Cambodgia ca țară terță necooperantă⁽¹¹⁾.

(74) Comisia a invitat Cambodgia să stabilească, în strânsă cooperare cu serviciile sale, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în decizia Comisiei.

(75) În planul de acțiune propus, Comisia a identificat mai multe deficiențe în ceea ce privește implementarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional, legate în special de adoptarea unui cadru juridic adecvat, lipsa unui plan de monitorizare, control și inspecție adecvat și eficient, lipsa unui sistem de sancțiuni disuasiv și faptul că nu s-a aplicat corespunzător regimul de certificare a capturilor. Deficiențele identificate se referă, la nivel mai general, la respectarea obligațiilor internaționale și a condițiilor de înmatriculare a navelor în conformitate cu dreptul internațional. S-a identificat, de asemenea, nerespectarea recomandărilor și a rezoluțiilor organismelor relevante, precum Planul internațional de acțiune împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat al Organizației Națiunilor Unite (IPOA privind pescuitul INN). Cu toate acestea, nerespectarea recomandărilor și a rezoluțiilor neobligatorii a fost luată în considerare doar ca element de probă și nu ca bază de identificare.

(76) La 22 noiembrie 2012, la Bruxelles, Comisia s-a întâlnit cu autoritățile cambodgiene pentru a clarifica situația actuală și etapele viitoare ce trebuie parcurse ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.

(77) La 7 februarie 2013, Cambodgia a răspuns la scrisoarea din 15 noiembrie 2012 printr-o listă de măsuri adoptate pentru combaterea pescuitului INN. Cambodgia a afirmat că a finalizat Cadru de planificare strategică pentru pescuit pentru perioada 2010-2019, inclusiv Codul de conduită pentru pescuit responsabil, un document fundamental pentru controlul și dezvoltarea resurselor piscicole maritime și pentru eliminarea pescuitului ilegal, Jurnalul navelor de pescuit pentru pescuitul maritim și

⁽⁹⁾ <http://amandala.com.bz/news/gob-assumes-control-ibc-immarbe/>

⁽¹⁰⁾ Pentru orice trimitere la indicele dezvoltării umane al ONU, a se vedea (clasificarea țărilor menționate în prezenta decizie, actualizată în conformitate cu ultimul raport disponibil al ONU): http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

⁽¹¹⁾ Scrisoare către ministrul cambodgian al agriculturii, pădurilor și pescuitului, transmisă la 15 noiembrie 2012.

Proclamația privind cerințele tehnice pentru gestionarea navelor de pescuit. Cambodgia a afirmat, de asemenea, că a consolidat și extins sistemul de monitorizare, control și supraveghere și că a colaborat cu statele membre ale planului de acțiune regional (RPOA) în legătură cu punerea în aplicare a RPOA privind pescuitul INN. În scrisoarea din 7 februarie 2013, Cambodgia a afirmat că are nevoie de mai mult timp pentru a-și respecta pe deplin angajamentele, din cauza lipsei resurselor umane și financiare.

- (78) Comisia a făcut câteva încercări să contacteze Cambodgia pentru a continua discuțiile privind planul de acțiune propus. La 29 aprilie 2013, Comisia a transmis o a doua scrisoare, reamintind de cererea pe care i-a adresat-o la 15 noiembrie 2012 și solicitând documente care să aducă dovada acțiunilor întreprinse deja de Cambodgia.
- (79) La 24 mai 2013, a fost organizată o videoconferință cu reprezentanții Cambodgiei. În timpul videoconferinței, reprezentanții Cambodgiei au făcut următoarele declarații verbale: sistemul de înmatriculare a navelor a fost modificat în 2003 când registrul a fost transferat de la o entitate privată cu sediul în Singapore către o entitate privată cu sediul în Coreea. Cambodgia și-a subliniat angajamentul de a respecta toate regulamentele internaționale și naționale. Instrumentul folosit de Cambodgia pentru combaterea pescuitului INN ar consta în radierea navei presupuse a fi implicată în pescuitul INN. Mai multe nave INN ar fi fost radiate. De asemenea, dacă o navă se află pe o listă INN, aceasta nu poate fi înmatriculată de Cambodgia. Cambodgia a afirmat că din 2010 nu a mai înmatriculat alte nave de pescuit.
- (80) În timpul videoconferinței din 24 mai 2013, Comisia a evidențiat constatările menționate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, a reamintit autorităților cambodgiene despre urgența abordării deficiențelor stabilite și a depunerii documentelor care să susțină declarațiile verbale și scrise ale Cambodgiei și a explicat posibilele implicații în cazul în care deficiențele stabilite nu ar fi abordate.
- (81) Prin scrisoarea din 14 iunie 2013, Cambodgia a furnizat elemente suplimentare privind politicile actuale împotriva pescuitului INN și un plan de acțiune împotriva pescuitului INN aplicat de către Registrul internațional al navelor din Cambodgia, în calitate de administrație a statului de pavilion. Aceste politici sunt conforme cu declarațiile verbale făcute în timpul videoconferinței din 24 mai 2013. Cambodgia a furnizat, de asemenea, o listă a navelor de pescuit și a navelor transportatoare de pește/navelor frigorifice de transport/navelor port container frigorifice sub pavilionul Cambodgiei, în vigoare în luna mai 2013.
- (82) Cambodgia nu a furnizat indicații privind momentul în care autoritățile din Cambodgia vor transpune în norme de drept obligatorii, vor materializa și aplica politicile actuale împotriva pescuitului INN și angajamentele din cadrul Planului de acțiune privind pescuitul INN.
- (83) Comisia nu a primit nicio informație detaliată privind acțiunile întreprinse de Cambodgia pentru combaterea pescuitului INN.

- (84) Comisia a continuat să solicite și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile verbale și scrise formulate de Cambodgia ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 au fost analizate și luate în considerare, iar Cambodgia a fost informată în permanență, fie verbal, fie în scris, în privința aspectelor examinate de către Comisie.

- (85) Ținând seama de informațiile obținute, după cum se indică în secțiunea de mai jos, Comisia consideră că aspectele ce prezintă motive de îngrijorare și deficiențele prezentate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 nu au fost abordate de către Cambodgia. În plus, nici măsurile propuse în planul de acțiune complementar nu au fost aplicate integral.

5. IDENTIFICAREA CAMBODGIEI CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (86) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia analizează îndeplinirea de către Cambodgia a obligațiilor internaționale ce îi revin în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare în conformitate cu constatările cuprinse în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și cu planul de acțiune propus, după cum s-a stabilit ulterior pe baza informațiilor puse la dispoziție de Cambodgia. În sensul prezentei reexaminări, Comisia a ținut seama de parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

5.1. Recurența activităților navelor INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (87) După cum se subliniază la considerentele 75 și 76 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, pe baza informațiilor primite de la ORGP și a propriei activități, Comisia a constatat că au fost reperate mai multe nave care pescuiesc ilegal arborând pavilionul Cambodgiei.
- (88) După cum se evidențiază la considerentul 75 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, pe baza informațiilor primite de la ORGP privind listele de nave de pescuit INN, Comisia a constatat că au avut loc mai multe incidente privind activitățile INN, implicând nave care arborează pavilionul cambodgian sau care au o licență de pescuit cambodgiană. Nava de pescuit *Draco-1* (denumirea actuală ⁽¹²⁾: Shaanxi Henan 33; denumirea din noiembrie 2012, astfel cum se menționează în considerentul 75 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012: Xiong Nu Baru 33) a fost surprinsă pescuind ilegal în zona CCAMLR în ianuarie 2010 ⁽¹³⁾ și în aprilie 2010 ⁽¹⁴⁾, în timp ce arborea pavilionul Cambodgiei. În plus, nava de pescuit *Trosky* (denumirea actuală ⁽¹⁵⁾: Huiquan; denumirea din noiembrie 2012, astfel cum

⁽¹²⁾ <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/vessel?uid=63>

⁽¹³⁾ Documentul CCAMLR COM CIRC 10/11 din 2 februarie 2010.

⁽¹⁴⁾ Documentul CCAMLR COM CIRC 10/45 din 20 aprilie 2010.

⁽¹⁵⁾ <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/vessel?uid=102>

- se menționează în considerentul 75 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012: Yangzi Hua 44) a fost surprinsă pescuind ilegal în zona CCAMLR în aprilie 2010 ⁽¹⁶⁾, în timp ce arborea pavilionul Cambodgiei.
- (89) După cum se evidențiază în secțiunea 5.1 a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, prezența unui număr de nave INN pe listele ORGP privind navele de pescuit INN care au arborat pavilionul Cambodgiei după includerea lor pe aceste liste este un indiciu clar că această țară nu și-a asumat responsabilitățile de stat de pavilion ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional.
- (90) De asemenea, conform descrierii de la considerentul 76 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a colectat dovezi privind încălcarea de către Cambodgia a măsurilor de conservare și gestionare prevăzute de dreptul internațional. Mai exact, prin certificatele de captură ale Uniunii, Comisia a colectat dovezi concrete referitoare la încălcarea repetată a măsurilor de conservare și gestionare ale ICCAT de către o navă cambodgiană în urma cărora aceste încălcări au fost clasificate ca activități de pescuit INN. Respectiv, încălcările se refereau la o navă transportoare din Cambodgia care a primit pe mare pește de la nave cu plasă-pungă. În conformitate cu Recomandarea 06-11 a ICCAT, navele de pescuit cu plasă-pungă nu sunt autorizate să transbordeze pe mare specii de ton în zona ICCAT. În plus, nava transportoare din Cambodgia nu era înmatriculată în registrul ICCAT al navelor transportoare care au dreptul de a opera în zona ICCAT, astfel cum se prevede în secțiunea 3 din Recomandarea 06-11 a ICCAT. Autoritățile cambodgiene nu au întreprins nicio acțiune în această privință. Acțiunile Cambodgiei contravin cerințelor de la articolul 94 alineatele (1) și (2) din UNCLOS, conform cărora fiecare stat trebuie să își exercite în mod eficace jurisdicția și controlul asupra navelor care arborează pavilionul propriu. Cambodgia nu a aplicat sancțiuni adecvate, nu a descurajat repetarea încălcărilor și nu i-a privat pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale, încălcând astfel recomandarea de la punctul 21 din IPOA privind pescuitul INN.
- (91) În contextul activităților de pescuit INN întreprinse de către navele sub pavilion cambodgian, la care se face referire mai sus, și în ciuda solicitărilor în acest sens în planul de acțiune, Cambodgia nu a prezentat nicio documentație pentru susținerea acțiunilor întreprinse în legătură cu presupusele activități de pescuit ilegal care ar demonstra existența unor sancțiuni adecvate care să descurajeze repetarea încălcărilor și să îi priveze pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. Cambodgia a declarat doar că politica sa privind pescuitul INN constă în radierea navelor și revocarea oricărei licențe, a oricărui certificat, aviz sau document eliberat pentru nava care operează sub pavilion cambodgian. De asemenea, Cambodgia nu dispune de un sistem administrativ adecvat pentru investigații și pentru monitorizarea navelor sale. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (92) În ceea ce privește revizuirea cadrului juridic pentru conservarea și gestionarea resurselor biologice în marea liberă, Cambodgia a afirmat că a finalizat Cadrul de planificare strategică pentru pescuit pentru perioada 2010-2019, inclusiv Codul cambodgian de conduită pentru pescuit responsabil. Cu toate acestea, documentele prezentate de Cambodgia nu au confirmat faptul că au fost adoptate măsuri concrete pentru abordarea și remedierea deficiențelor evidențiate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012. Documentele transmise de Cambodgia au fost generale și nu au cuprins un plan de acțiune concret care să asigure conservarea și gestionarea resurselor biologice în marea liberă. Acestea cuprindeau principiile generale și se refereau exclusiv la pescuitul din Cambodgia (apele interioare și apele maritime de coastă). De asemenea, documentația includea descrierea sectorului piscicol în Cambodgia, precum și mandatul Administrației pentru pescuit, care este foarte general și nu abordează gestionarea specifică a pescuitului. Documentele prezentate de Cambodgia au cuprins o analiză care a confirmat punctele slabe ale guvernării limitate, ale mediului juridic și de reglementare în unele domenii, lipsa unei delimitări și aplicarea insuficientă, existența limitată a competențelor, a standardelor și a documentelor orientative. În plus, în ciuda cererilor Comisiei, Cambodgia nu a transmis niciun document care să demonstreze intenția sa de modificare a cadrului juridic în urma adoptării cadrului de planificare strategică menționat mai sus și a Codului de conduită pentru pescuit responsabil.
- (93) Cambodgia nu a transmis niciun document referitor la cadrul juridic privind înmatricularea navelor de pescuit. Cambodgia a afirmat că a finalizat proclamația privind Ordinul tehnic al gestionării navelor de pescuit care se referă la aspecte legate de siguranța pe mare.
- (94) Cambodgia nu a transmis nicio documentație privind revizuirea cadrului juridic în vederea aplicării unui sistem de sancțiuni disuasiv.
- (95) Cambodgia nu a transmis informații privind punctele subliniate în planul de acțiune în legătură cu revizuirea cadrului juridic necesar pentru a permite autorităților să solicite informații și să investigheze activitățile operatorilor, ale proprietarilor înregistrați și ale beneficiarilor reali ai navelor de pescuit care arborează pavilionul Cambodgiei.
- (96) Activitățile Cambodgiei în ceea ce privește aspectele explicate în această secțiune a prezentei decizii, referitoare la acțiunile ce își propun să abordeze activitățile de pescuit INN recurente nu sunt în concordanță cu responsabilitățile fundamentale ale statelor de pavilion, astfel cum se prevede la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din dispozițiile UNCLOS, conform cărora statele de pavilion răspund în conformitate cu dreptul intern pentru fiecare navă care arborează pavilionul propriu și pentru comandantul, ofițerii și echipajul navei respective în legătură cu aspectele administrative, tehnice și sociale privind nava. Documentele și informațiile transmise de Cambodgia nu permit Comisiei să considere că această țară a adus vreo îmbunătățire vizibilă cadrului său juridic după adoptarea Deciziei din 15 noiembrie 2012.

⁽¹⁶⁾ A se vedea nota de subsol nr. 14.

(97) În consecință, acțiunile întreprinse de Cambodgia având în vedere obligațiile sale în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru respectarea dispozițiilor articolului 94 din UNCLOS. Se reamintește că nu este relevant dacă Cambodgia a ratificat în fapt dispozițiile UNCLOS întrucât dispozițiile UNCLOS privind navigația în marea liberă (articolele 86-115 ale UNCLOS) au fost recunoscute ca drept cutumiar internațional. Într-adevăr, dispozițiile legiferează normele preexistente ale dreptului internațional cutumiar și preiau aproape textual formulările din Convenția privind marea liberă și din Convenția privind marea teritorială și zona contiguă, pe care Cambodgia le-a ratificat și la care a aderat.

(98) Ținând seama de considerentele 76-79 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, Comisia consideră că, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN, Cambodgia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de navele de pescuit care arborează pavilionul său sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a contracara pescuitul INN identificat și recurent desfășurat de către navele care au arborat pavilionul său.

5.2. Lipsa cooperării și a aplicării legii [articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN]

(99) Conform considerentelor 83-86 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat dacă Regatul Cambodgia a luat măsuri eficace de aplicare a legii în ceea ce privește operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din pescuitul INN.

(100) Conform considerentului 84 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Cambodgia nu s-a asigurat că sancțiunile aplicabile navelor care practică pescuitul INN și, în măsura posibilului, resortisanților aflați în jurisdicția lor, sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina în mod eficace pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.

(101) Cu ocazia videoconferinței din 24 mai 2013, Cambodgia a dat declarații verbale, afirmând că a radiat navele despre care se presupune că au derulat activități de pescuit INN. În scrisoarea din 14 iunie 2013, Cambodgia a afirmat că în cazul în care se consideră că o navă este implicată în activități de pescuit ilegal, inclusiv dacă este inclusă pe listele ORGP privind navele de pescuit INN, Registrul internațional al navelor din Cambodgia ar trebui să adopte acțiuni disciplinare imediate și ferme, care să includă radierea navei și revocarea oricărei licențe, a oricărui certificat, permis sau document eliberat pentru nava sub pavilionul Cambodgiei. Comisia consideră că simpla radiere a unei nave, fără amenzi suplimentare sau alte sancțiuni reprezintă măsuri insuficient de

severe. O simplă radiere nu îl privează în mod eficient pe autorul infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile sale ilegale. În plus, nu îl împiedică pe autorul infracțiunii să schimbe pavilionul acestei nave cu un pavilion de complezență. De asemenea, în ciuda cererilor Comisiei, Cambodgia nu a prezentat niciun document care să susțină aceste declarații verbale și scrise. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(102) Astfel cum s-a explicat în considerentele 91-95 din prezenta decizie, de la adoptarea Deciziei Comisiei la 15 noiembrie 2012 și până în prezent, Cambodgia nu a pus în practică un sistem de sancțiuni disuasiv. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(103) Astfel cum s-a subliniat în considerentul 86 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Cambodgia are capacități reduse de cooperare cu alte țări și de punere în practică a măsurilor de aplicare a legii, corelate cu deficiențe în sistemul juridic și administrativ și cu faptul că autoritățile nu au fost abilitate să-și îndeplinească atribuțiile. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(104) Cambodgia nu a transmis nicio documentație privind formarea observatorilor și a ofițerilor de debarcare cambodgieni. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(105) Acțiunile Cambodgiei în ceea ce privește aspectele evidențiate în această secțiune a prezentei decizii în legătură cu acțiunile în vederea cooperării și aplicării legii nu sunt în concordanță cu responsabilitățile fundamentale ale statelor de pavilion stabilite la articolul 94 alineatele (1) și (2) din UNCLOS, care prevăd că fiecare stat își exercită în mod eficace jurisdicția și controlul asupra navelor care arborează pavilionul său, subliniind incapacitatea Cambodgiei de a-și onora responsabilitățile în ceea ce privește navele sale care operează în marea liberă.

(106) În ceea ce privește istoricul, natura, împrejurările, amploarea și gravitatea asociate formelor de activități de pescuit INN examinate, Comisia a luat în considerare activitățile de pescuit INN recurente și repetitive ale navelor care au arborat pavilionul Cambodgiei până în 2013. Comisia a luat în considerare și evoluțiile ulterioare Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.

(107) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Cambodgia având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru a respecta dispozițiile articolului 94 din UNCLOS.

(108) Având în vedere considerentele 83-86 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, Comisia consideră că, în

conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN, Cambodgia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion, în ceea ce privește eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

5.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (109) Conform considerentelor 89-96 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat informațiile considerate relevante din datele disponibile publicate de ORGP, în special de ICCAT și Comisia pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR). În plus, Comisia a analizat informațiile considerate relevante cu privire la statutul Cambodgiei în calitate de parte necontractantă la ICCAT și CCAMLR ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.
- (110) Se reamintește că, după adoptarea Deciziei Comisiei la 15 noiembrie 2012, în raportul său pentru perioada de doi ani cuprinsă între 2012 și 2013 ⁽¹⁷⁾, ICCAT a convenit că identificarea Cambodgiei trebuie menținută deoarece nu s-a primit niciun răspuns la scrisorile Comisiei ICCAT. În lipsa unui răspuns din partea Cambodgiei care să ofere informațiile solicitate privind respectarea măsurilor de conservare și gestionare, ICCAT a decis să mențină identificarea Cambodgiei în 2013. Într-adevăr, Comitetul ICCAT a examinat informațiile disponibile pentru evaluarea cooperării părților necontractante, iar secretariatul nu a primit nicio corespondență ca urmare a scrisorii de identificare trimise Cambodgiei de către Comisie. În această privință, s-a decis menținerea identificării Cambodgiei până la primirea de informații suplimentare. Această situație este o confirmare a faptului că Regatul Cambodgia nu își îndeplinește niciun fel de obligații în calitate de stat de pavilion în privința măsurilor de gestionare și conservare prevăzute de UNCLOS.
- (111) Conform informațiilor obținute de CCAMLR ⁽¹⁸⁾ privind planul de documentare a capturilor, este posibil ca, în calitate de parte necontractantă care nu cooperează cu CCAMLR, Cambodgia să fi fost implicată în recoltarea și/sau comerțul cu cod antarctic în 2012. Pe parcursul anului 2012, CCAMLR s-a adresat oficial Cambodgiei pentru obținerea cooperării și furnizarea de date privind comerțul cu cod antarctic. Cu toate acestea, nu a fost furnizată nicio informație până în prezent. Această situație este o confirmare a faptului că Regatul Cambodgia nu și-a îndeplinit niciun fel de obligații în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește măsurile de gestionare și conservare prevăzute de UNCLOS.

⁽¹⁷⁾ Raportul ICCAT pentru perioada de doi ani cuprinsă între 2012 și 2013, Partea I (2012), Vol. 1, descrie activitățile Comisiei în prima jumătate a perioadei respective de doi ani și cuprinde raportul celei de a 18-a reuniuni speciale a Comisiei (Agadir, Maroc, 12-19 noiembrie 2012). Raport extras din: http://www.iccat.es/Documents/BienRep/REP_EN_12-13_I_1.pdf

⁽¹⁸⁾ Raportul CCAMLR privind cea de a 31-a reuniune a Comisiei, Australia, 23 octombrie-1 noiembrie 2012. Informații relevante extrase de pe site-ul internet CCAMLR: <http://www.ccamlr.org/en/system/files/e-cc-xxx.pdf>

- (112) În ciuda solicitărilor cuprinse în planul de acțiune, Cambodgia nu a prezentat niciun document privind crearea unui sistem de inspecție fiabil privind programul de observare, rapoartele de descărcare, supravegherea transbordării și monitorizarea debarcării capturilor. Cambodgia a afirmat că a finalizat Jurnalul navelor de pescuit maritim și că a consolidat și extins sistemul de monitorizare, control și supraveghere („sistemul MCS”), fără alte precizări. Cambodgia a transmis doar modelul de jurnal al navelor de pescuit. Comisia nu a primit niciun alt document relevant. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (113) Cambodgia nu a prezentat niciun document referitor la obligațiile de raportare și înregistrare, în ciuda solicitărilor cuprinse în planul de acțiune. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (114) În ceea ce privește sistemul de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS), Cambodgia a declarat că navele transportoare care arborează pavilionul Cambodgiei ar fi, în principiu, dotate cu un sistem la bord, după caz, inclusiv cu VMS. În ciuda solicitărilor cuprinse în planul de acțiune, Cambodgia nu a transmis niciun document care să susțină această declarație scrisă. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (115) Acționând astfel cum se descrie în considerentele 112-114, Cambodgia nu a demonstrat că îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, conform cărora un stat de pavilion își asumă jurisdicția în conformitate cu dreptul intern asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandanților, ofițerilor și echipajului navei respective în legătură cu aspectele administrative, tehnice și sociale privind nava.
- (116) După cum s-a subliniat la considerentul 96 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Cambodgia dispune de un Registru internațional al navelor care funcționează ca administrație a statului de pavilion a țării, după cum se precizează în documentele transmise de Cambodgia la 14 iunie 2013. Registrul internațional al navelor din Cambodgia este situat în afara Cambodgiei și nu garantează că navele care arborează pavilionul Cambodgiei au o legătură reală cu țara respectivă. În afara unor declarații verbale și scrise privind faptul că o nouă înmatriculare a navelor de pescuit sub pavilionul Cambodgiei este interzisă începând cu 2010, Cambodgia nu a transmis niciun alt document care să ateste modificarea sistemului de înmatriculare a navelor de pescuit. Conform scrisorii din 14 iunie 2013, în registrul cambodgian al navelor figurau, în mai 2013, 6 nave de pescuit și 78 de nave transportoare/nave frigorifice/nave port-container frigorifice. Cu toate acestea, informațiile disponibile publicului ⁽¹⁹⁾ indică faptul că, sub pavilion cambodgian, sunt înmatriculate 150 de nave de pescuit. Această flotă reprezintă o capacitate de pescuit semnificativă care nu a făcut obiectul unui sistem de monitorizare eficient, Cambodgia neputând astfel să garanteze

⁽¹⁹⁾ <http://www.world-register.org/>

pe deplin îndeplinirea obligațiilor ce îi revin în calitate de stat de pavilion. Comisia nu a primit din partea Cambodgiei niciun document care să ofere elemente suplimentare privind existența unei legături reale între Cambodgia și navele înmatriculate sub pavilionul său. În continuare, această situație nu este în concordanță cu obligațiile prevăzute la articolul 91 din UNCLOS.

- (117) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Cambodgia în lumina obligațiilor sale în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru respectarea dispozițiilor articolelor 91 și 94 din UNCLOS.
- (118) Ținând seama de considerentele 83-86 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Regatul Cambodgia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional cu privire la normele și reglementările internaționale și măsurile de conservare și gestionare.

5.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (119) Conform considerentului 99 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Cambodgia este considerată o țară cu un grad mediu de dezvoltare umană (pe locul 138 din 186 de țări)⁽²⁰⁾, iar în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 Cambodgia este inclusă în categoria țărilor cel mai puțin dezvoltate.
- (120) Conform considerentului 100 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu au fost găsite probe coroborante care să indice că incapacitatea Cambodgiei de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional este rezultatul lipsei de dezvoltare. În scrisoarea din 7 februarie 2013, Cambodgia a arătat că are nevoie de mai mult timp pentru a-și îndeplini obligațiile impuse de UE, din cauza resurselor umane și financiare insuficiente. Nu au fost prezentate dovezi concrete suplimentare care să arate că deficiențele identificate sunt o consecință a lipsei capacităților și a infrastructurii.
- (121) Ținând seama de considerentele 99 și 100 ale deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, Comisia consideră că stadiul de dezvoltare și performanța generală a Cambodgiei în ceea ce privește activitățile de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

6. PROCEDURA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REPUBLICA GUINEEA

- (122) La 15 noiembrie 2012, printr-o decizie a Comisiei, în conformitate cu dispozițiile articolului 32 din Regulamentul INN, Comisia a notificat Republica Guinea

(Guinea) asupra faptului că analizează posibilitatea identificării Guineei ca țară terță necooperantă⁽²¹⁾.

- (123) Comisia a invitat Guinea să stabilească, în strânsă cooperare cu serviciile sale, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în decizia Comisiei.
- (124) Principalele deficiențe identificate de Comisie în planul de acțiune propus s-au referit la reformele restante necesare pentru a asigura o monitorizare suficient de adecvată și eficientă a flotei de pescuit, aplicarea eficientă a legislației naționale și a regulamentelor privind pescuitul, aplicarea normelor prin urmărirea și sancționarea activităților de pescuit INN depistate, consolidarea mijloacelor de inspecție și supraveghere, sistemul de sancțiuni disuasiv, politica în domeniul pescuitului în concordanță cu capacitatea administrativă, din punctul de vedere al controlului și supravegherii. Deficiențele identificate se referă, la nivel mai general, la respectarea obligațiilor internaționale, inclusiv a recomandărilor și a rezoluțiilor ORGP și la condițiile de înmatriculare a navelor în conformitate cu dreptul internațional. Cu toate acestea, nerespectarea recomandărilor neobligatorii și a rezoluțiilor a fost luată în considerare numai ca element de probă, și nu ca bază de identificare.
- (125) La 6 decembrie 2012, Comisia a organizat, la Bruxelles, o reuniune cu autoritățile din Guinea. Comisia a răspuns întrebărilor autorităților din Guinea și a comentat aspectele identificate în decizia Comisiei și acțiunile propuse în planul de acțiune.
- (126) La 7 decembrie 2012, Guinea a transmis documente privind o decizie adoptată de către ministrul pescuitului și acvaculturii privind demiterea unui oficial guineean implicat în eliberarea unor licențe guineene false în beneficiul unor nave străine care operează în zona economică exclusivă a Guineei (ZEE).
- (127) La 10 decembrie 2012, Guinea a prezentat documente suplimentare prin care se acceptă inițierea discuțiilor cu Comisia și a cerut posibilitatea de extindere a termenului de răspuns la notificarea Comisiei până la 17 ianuarie 2013. Guinea a prezentat următoarele documente: 1. scrisoarea ministrului economiei și finanțelor; 2. scrisoarea ministrului pescuitului și acvaculturii, având ca anexă un plan de acțiune propus, un buget de punere în aplicare și un calendar de aplicare.
- (128) La 10 ianuarie 2013, pentru a completa primele sale declarații, Guinea a prezentat următoarele documente: 1. scrisoarea ministrului economiei și finanțelor; 2. scrisoarea ministrului pescuitului și acvaculturii, având în anexă o propunere de plan de acțiune, un buget de punere în aplicare și un calendar de aplicare; 3. scrisoarea ministrului pescuitului și acvaculturii, având ca

⁽²⁰⁾ A se vedea nota de subsol nr. 10.

⁽²¹⁾ Scrisoare către ministrul pescuitului și acvaculturii din Guinea, din 15 noiembrie 2012.

anexă un memorandum privind rezultatele investigațiilor și acțiunilor întreprinse în legătură cu eliberarea licențelor guineene falsificate unor nave din UE care operează în zona economică exclusivă a Guineei (ZEE).

- (129) La 22 ianuarie 2013, Guinea a prezentat informații suplimentare privind măsurile concrete avute în vedere pentru abordarea principalelor probleme identificate: 1. Decretul din 18 iunie 2012 privind înființarea unei prefecturi maritime; 2. decretul din 18 iunie 2012 privind desemnarea unui prefect; 3. decretul din 15 ianuarie 2013 privind înființarea și structura comisiei naționale de îmbarcare ce vizează navele de pescuit neconforme; 4. documentația privind sistemul de supraveghere prin semafor; 5. raportul reuniunilor comitetului maritim interministerial; 6. raportul reuniunii din noiembrie 2012 privind strategia națională pentru securitate maritimă.
- (130) La 24 ianuarie 2013, Comisia a acceptat să se întâlnească, la Bruxelles, cu autoritățile din Guinea care au solicitat un memorandum privind principalele chestiuni rămase neabordate.
- (131) La 4 februarie 2013, Comisia a răspuns cererii Guineei prin transmiterea unei scrisori către autoritățile din Guinea, împreună cu un memorandum care sintetizează principalele aspecte ce trebuie abordate în conformitate cu Decizia din 15 noiembrie 2012 și planul de acțiune propus.
- (132) La 19 februarie 2013, Comisia s-a întâlnit cu autoritățile din Guinea la Bruxelles pentru a organiza o misiune la fața locului în Guinea în perioada 26 februarie-1 martie 2013.
- (133) Comisia a întreprins o misiune în Guinea în perioada 26 februarie-1 martie 2013 și a vizitat toate autoritățile din Guinea vizate, în special prim-ministrul, ministrul economiei și finanțelor, ministrul pescuitului și acvaculturii și ministrul transporturilor, prefectul maritim și consilierul special al președintelui Republicii Guinea, care au fost informați în permanență cu privire la evoluția situației, în conformitate cu Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și cu planul de acțiune propus. Pe parcursul acestei misiuni la fața locului, autoritățile din Guinea au fost, de asemenea, în măsură să facă declarații și să furnizeze toate documentele relevante ca răspuns la Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și la memorandumul care sintetizează principalele aspecte ce trebuie abordate, transmis la 4 februarie 2013.
- (134) La 26 februarie 2013, Guinea a prezentat următoarele documente: 1. materialul privind elaborarea și punerea în aplicare a planului de acțiune și informațiile privind utilizarea fondurilor ce rezultă din punerea în aplicare a acordului de pescuit din 2009; 2. lista navelor care arborează permanent și temporar pavilionul Guineei; 3. lista navelor străine care dețineau o licență de pescuit în 2013, în aplicarea unui acord la nivel de stat încheiat între Guinea și o țară străină privind acordarea accesului la resursele biologice ale Guineei în ZEE sau în cadrul

unor licențe private de pescuit eliberate navelor de pescuit străine care operează în apele Guineei; 4. răspunsurile privind fiecare punct din memorandum, comunicat de către Comisie la 4 februarie 2013; 5. lista sancțiunilor aplicate navelor de pescuit care au operat în ZEE a Guineei în 2012 și 2013; 6. raportul privind campania științifică pentru 2012; 7. bugetul detaliat și calendarul de aplicare pentru planul de acțiune; 8. Decretul (*Arrêté*) nr. A/2012/942 privind condițiile de transbordare în apele din Guinea; 9. acordul la nivel de stat încheiat între Guinea și China pentru perioada cuprinsă între 2012 și 2013, prin care navelor chineze li se acordă acces în apele Guineei în condiții specifice.

- (135) Pentru a informa autoritățile din Guinea cu privire la evaluarea situației în această fază a procesului, la 1 martie 2013, Comisia a comunicat observațiile scrise la fața locului privind aspectele nesoluționate. La 14 martie 2013, acest document a fost trimis oficial tuturor autorităților relevante din Guinea, sub forma unei scrisori.
- (136) La 6 martie 2013, Guinea a prezentat o parte din documentele solicitate în timpul misiunii la fața locului, după cum urmează: 1. scrisoare de însoțire din partea directorului general al Centrului național de supraveghere și protecție a pescuitului (*Centre National de Surveillance et de Protection des Pêches*); 2. tabel privind infrațiunile și inspecțiile derulate în 2011 și 2012; 3. rapoarte privind încălcările comise de navele străine în ZEE guineeană; 4. tabel privind capturile globale și procente cantităților pentru fiecare tip de pește pentru 2012; 5. mai multe rapoarte ale observatorilor.
- (137) La 1 aprilie 2013, Guinea a transmis elemente suplimentare pentru a ține la curent Comisia în legătură cu condițiile în care navele UE operează în apele guineene în 2013.
- (138) La 14 mai 2013, Guinea a furnizat elemente suplimentare, după cum urmează: 1. răspunsuri la observațiile scrise comunicate de Comisie la 1 martie 2013; 2. un proiect de decret privind sancțiunile și măsurile de penalizare complementare aplicabile încălcărilor; 3. statutul unei societăți autorizate să reprezinte vasele străine în Guinea.
- (139) La 30 mai 2013, Comisia a acceptat o reuniune cu autoritățile guineene la Bruxelles, în cadrul căreia acestea au prezentat un plan de acțiune actualizat, împreună cu stadiul punerii sale în aplicare. După cum s-a solicitat, Comisia a informat autoritățile din Guinea în legătură cu număr semnificativ de probleme evidențiate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 care nu au fost încă abordate și asupra faptului că acțiunile propuse în planul de acțiune nu au fost încă puse în aplicare.
- (140) La 16 iulie 2013, Guinea a prezentat următoarele documente: 1. lista acțiunilor pe care Guinea intenționează să le adopte în legătură cu memorandumul comunicat de Comisie la 4 februarie 2013, împreună cu descrierea

stadiului de punere în aplicare a acestora; 2. copia Decretului (*Arrêté*) administrativ din 13 iunie 2013 de înființare a unui comitet de urmărire și evaluare (*Comité de suivi-évaluation*) a măsurilor avute în vedere în legătură cu Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012; 3. copia deciziei administrative din 1 iulie 2013 privind normele ce urmează a fi aplicate în ceea ce privește sistemul de urmărire VMS la bordul navelor de pescuit din Guinea și al navelor de pescuit care operează în apele guineene; 4. copia deciziei administrative din 1 iulie 2013 de înființare a unui comitet de urmărire și evaluare (*Comité de suivi-évaluation*) a punerii în aplicare a planului de gestionare a pescuitului în Guinea; 5. copia unei scrisori din 27 iunie 2013 a ministrului pescuitului către operatorii din sectorul pescuitului, invitându-i la consultări în vederea respectării unei perioade de închidere a activităților de pescuit (*période de repos biologique*); 6. copia unei scrisori din 15 mai 2013 a ministrului pescuitului și acvaculturii în vederea consolidării cooperării cu prefectura maritimă (*Préfecture Maritime*); 7. proiectul de decret revizuit privind noile sancțiuni ce urmează să fie aplicate.

- (141) Comisia a continuat să strângă și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile verbale și scrise prezentate de Guinea ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 au fost examinate și luate în considerare, iar Guinea a fost informată în permanență, verbal sau în scris, în legătură cu analiza Comisiei.
- (142) Comisia consideră că Guinea nu a abordat într-o măsură suficientă aspectele ce prezintă motive de îngrijorare și deficiențele prezentate în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012. În plus, nici măsurile propuse în planul de acțiune complementar nu au fost aplicate în totalitate.

7. IDENTIFICAREA REPUBLICII GUINEEA CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (143) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia analizează îndeplinirea de către Guinea a obligațiilor internaționale ce îi revin în calitatea acesteia de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare în conformitate cu constatările cuprinse în Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și cu informațiile relevante furnizate de Guinea în această privință, în legătură cu planul de acțiune propus, precum și cu măsurile adoptate pentru remedierea situației. În sensul prezentei analize, Comisia a luat în considerare parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

7.1. Recurența activităților navelor INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (144) După cum s-a evidențiat la considerentele 153 și 154 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, pe baza

informațiilor extrase din listele de nave de pescuit INN ale mai multor ORGP, Comisia a stabilit că mai multe nave implicate în pescuitul INN cuprinse pe aceste liste aveau pavilionul Guineei după includerea lor pe listele de nave de pescuit INN ale ORGP⁽²²⁾. La 15 noiembrie 2012, aceste nave erau Daniaa (denumirea anterioară: Carlos) și Maine.

- (145) În plus, Comisia a stabilit, pe baza informațiilor extrase din listele de nave de pescuit INN ale ORGP⁽²³⁾ că o navă INN din listele INN relevante (RED, denumirea anterioară KABOU) a arborat pavilionul Guineei după includerea sa pe aceste liste⁽²⁴⁾.
- (146) Comisia a stabilit, pe baza informațiilor extrase din listele de nave INN ale mai multor ORGP că, în prezent, două nave INN de pe aceste liste arborează pavilionul Guineei după includerea lor pe listele de nave INN ale ORGP⁽²⁵⁾. Aceste nave sunt: Daniaa și Maine.
- (147) După cum se evidențiază în secțiunea 9.1 a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia consideră că prezența, pe listele de nave INN ale ORGP, a unor nave INN care abordează pavilionul Guineei sau care au arborat pavilionul Guineei după includerea pe aceste liste este o indicație clară a faptului că Guinea nu și-a asumat responsabilitățile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu dreptul internațional.
- (148) După cum se evidențiază la considerentele 155, 156, 174 și 175 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a stabilit că, pe lângă navele guineene incluse în prezent pe listele de nave INN ale ORGP, trei nave suplimentare cu plasă-pungă aflate sub pavilionul Guineei au întreprins repetat operațiuni de pescuit în 2010 și 2011, încălcând recomandările ICCAT. Comisia a stabilit că aceste nave guineene, care reprezintă întreaga flotă de nave de pescuit ton a acestei țări care operează în zona ICCAT, au derulat în mod permanent în 2010 și pe parcursul mai multor luni în 2011, operațiuni de pescuit fără licențe de pescuit internaționale și fără dispozitive VMS la bord, fiind implicate în peste 30 de transbordări ilegale pe mare, încălcând normele ICCAT. Conform informațiilor aflate la dispoziția Comisiei, aceste operațiuni au vizat o cantitate semnificativă de pește prins în condiții ilegale (8 922 de tone de specii de ton în 2010), precum și o cantitate semnificativă de pește transbordată ilegal pe mare (cel puțin 14 200 de tone în 2010 și 2011). În plus, în iulie 2013 Comisia a primit, din partea autorității unui stat membru, informații suplimentare în legătură cu presupusele activități de

⁽²²⁾ A se vedea partea B din anexa la Regulamentul (UE) nr. 724/2011 al Comisiei din 25 iulie de stabilire a listei UE a navelor care practică activități de pescuit ilicite, nedeclarate și nereglementate (JO L 194, 26.7.2011, p. 15).

⁽²³⁾ ORGP competente sunt CPANE, NAFO și SEAFO.

⁽²⁴⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 724/2011 al Comisiei, JO L 194, 26.7.2011, p. 14.

⁽²⁵⁾ A se vedea partea B a anexei la Regulamentul (UE) nr. 672/2013 al Comisiei din 15 iulie 2013 de stabilire a listei UE a navelor care practică activități de pescuit ilicite, nedeclarate și nereglementate (JO L 193, 16.7.2013, p. 6).

pescuit INN derulate de trei nave cu plasă-pungă în 2012. Luând în considerare caracterul repetitiv, continuu și de durată al comportamentului ilegal al acestor nave de pescuit ton care reprezintă întreaga flotă guineeană ce operează în cadrul ICCAT, Comisia a considerat că aceste fapte constatate reprezintă un indiciu relevant al faptului că navele de pescuit care arborează pavilionul Guineei efectuează activități de pescuit INN recurente. După cum s-a demonstrat în mod clar în această secțiune a prezentei decizii, navele respective continuă să opereze sub pavilionul Guineei fără nicio modificare a metodelor operaționale și de reglementare, cu excepția faptului că la bord sunt instalate dispozitive VMS. Comisia a observat că, de la adoptarea Deciziei Comisiei la 15 noiembrie 2012, nu s-au înregistrat progrese suficiente care să asigure, de o manieră eficace, controlul și monitorizarea activităților navelor de pescuit guineene care operează în zona ICCAT.

- (149) Comisia a stabilit, de asemenea, că Guineea nu a luat măsuri adecvate pentru depistarea încălcării permanente și repetate a legislației internaționale și pentru a împiedica introducerea pe piața UE a produselor de pescuit ce rezultă din pescuitul INN. În această privință, se reamintește că Uniunea a introdus măsuri ce interzic, din motive de sănătate ⁽²⁶⁾, intrarea în UE a produselor de pescuit. Comisia a stabilit că cele trei nave suplimentare cu plasă-pungă aflate sub pavilionul Guineei, menționate la considerentul 148, au obținut sistematic, în 2010, certificate de captură pentru a putea să exporte pe piața UE produse de pescuit capturate și transbordate ilegal. În acest context, Comisia a stabilit că, astfel, autoritățile din Guineea au validat certificatele de captură care prezintă indicii clare ale faptului că aceste trei nave efectuează transbordări ilegale pe mare în ceea ce privește produsele de pescuit vizate a fi exportate în UE (operațiunile de transbordare pe mare au fost menționate pe certificatele de captură cu semnături ale comandanților navelor de captură și de primire, împreună cu pozițiile geografice ale transbordărilor pe mare).
- (150) După cum s-a evidențiat la considerentul 161 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, prezența pe listele de nave de pescuit INN ale ORGP a unui număr de nave INN care au arborat pavilionul Guineei după includerea lor pe aceste liste demonstrează incapacitatea Guineei de a garanta că navele de pescuit autorizate să arboreze pavilionul său nu se angajează în pescuitul INN sau nu sprijină acest tip de pescuit, încălcând astfel recomandarea de la punctul 34 din IPOA privind pescuitul INN.
- (151) În plus, de la Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, numărul navelor care au arborat pavilionul Guineei după includerea lor pe listele de nave de pescuit INN ale ORGP nu a scăzut, iar condițiile în care flota de pescuit ton din Guineea operează în zona ICCAT nu au fost corectate în punctele esențiale. Pe parcursul misiunii din februarie 2013, Comisia a constatat că Guineea a instalat dispozitive VMS la bordul acestor nave, fără a avea capacitatea

de a monitoriza și controla în mod real activitățile de pescuit și transbordare întreprinse de acestea pe mare. În această privință, Comisia a stabilit că, în lipsa unei reforme a Codului privind pescuitul în vigoare în Guineea, aceste nave operează în continuare fără licențe de pescuit internaționale și nu au fost adoptate măsuri care să garanteze că aceste nave respectă efectiv normele ICCAT din punctul de vedere al interzicerii transbordărilor pe mare (de exemplu, în contradicție cu normele ICCAT, nu există observatori la bord care să determine o îmbunătățire a capacității Guineei de a controla și monitoriza activitățile pe mare ale navelor sale de pescuit care operează pe marea liberă). În această privință, întrucât Guineea nu este în măsură să își controleze navele care operează în marea liberă și nu poate să garanteze respectarea, de către navele care arborează pavilionul său, a măsurilor regionale de conservare și gestionare a stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion, în conformitate cu articolele 18 și 19 din UNFSA.

- (152) În acest context, Comisia a considerat că, în calitate de stat de pavilion, Guineea nu și-a exercitat atribuțiile de asigurare a respectării, de către flota sa de pescuit, a măsurilor de conservare și gestionare ale ORGP. Comisia consideră că situația descrisă la considerentele 144-151 din prezenta decizie evidențiază neîndeplinirea, de către Guineea, a obligațiilor ce îi revin în temeiul articolelor 94 și 117 din UNCLOS.
- (153) În plus, în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) ale UNFSA, statul de pavilion răspunde de navele sale care operează în marea largă. Se reamintește că UNFSA reglementează aspectele privind conservarea și gestionarea stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori. După cum s-a subliniat la considerentele 144-151 din prezenta decizie, flota de pescuit aflată sub pavilionul Guineei care operează în zona ICCAT a încălcat în mod repetat și permanent, în 2010 și 2011, normele ICCAT, care gestionează acest tip de stocuri de pește, sub forma unei ORGP. În acest context, Comisia consideră că Guineea nu și-a asumat responsabilitățile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitatea sa de stat de pavilion, întrucât s-a constatat încălcarea sistematică și de durată a normelor ICCAT de către întreaga flotă a Guineei care operează în zona ICCAT. Pe lângă faptele menționate mai sus, prezența unei nave guineene INN care arborează pavilionul Guineei pe listele de nave de pescuit INN ale ORGP ICCAT după includerea pe aceste liste evidențiază, de asemenea, faptul că Guineea nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 19 alineatele (1) și (2) din UNFSA.

- (154) Astfel, neconformitatea generalizată a navelor de pescuit ton ale Guineei care operează în zona ICCAT subliniază faptul că această țară nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion. Într-adevăr, activitățile de pescuit INN constatate, efectuate de flota de pescuit a Guineei care operează în zona ICCAT, subminează conservarea și gestionarea resurselor biologice. Astfel,

⁽²⁶⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 2 februarie 2007 privind măsurile de urgență în vederea suspendării importurilor de produse pescărești destinate consumului uman, provenite din Republica Guineea, disponibilă la: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:028:0025:0026:RO:PDF>

Guinea nu acționează în conformitate cu articolul 118 din UNCLOS, care prevede că statele cooperează în cadrul conservării și gestionării resurselor biologice în zonele mării libere.

- (155) În ceea ce privește măsurile adoptate de Guinea în legătură cu situația descrisă la considerentele 144-154 ale prezentei decizii, Comisia a constatat că Guinea nu a putut să adopte în mod eficace măsuri adecvate în privința activităților de pescuit INN recurente ale navelor de pescuit care arborează pavilionul său din cauza deficiențelor din cadrul său juridic în ceea ce privește asigurarea unui control și a unei monitorizări eficiente a activităților navelor sale care operează în marea liberă. Astfel, în planul de acțiune s-a propus ca Guinea să realizeze reformele necesare pentru a se asigura controlul și monitorizarea eficientă a navelor sale care operează în marea liberă. Printr-un document scris transmis autorităților din Guinea la 1 martie 2013, Comisia a reiterat propunerea sa de a se iniția o reformă a cadrului juridic guineean. În documentele prezentate de Guinea, menționate în secțiunea 6 a prezentei decizii, Guinea a anunțat că intenționează să își revizuiască legislația și regulamentele în domeniul pescuitului. Cu toate acestea, Guinea nu a inițiat nicio reformă a cadrului său juridic până în prezent. Nu a fost pus la dispoziție un calendar concret pentru adoptarea acestei reforme. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (156) În ceea ce privește măsurile adoptate de Guinea în legătură cu situația descrisă la considerentul 148 al prezentei decizii și după cum s-a explicat la considerentul 162 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a constatat că Guinea nu asigură sancțiuni adecvate, nu descurajează repetarea încălcărilor și nu îi privează pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. De asemenea, Guinea nu dispune de un sistem administrativ adecvat pentru investigații și pentru monitorizarea navelor sale. Nu au fost luate măsuri adecvate până la data adoptării prezentei decizii.
- (157) În ceea ce privește revizuirea cadrului juridic și aplicarea eficientă a sistemului de sancțiuni disuasiv, la 1 martie 2012, Guinea a adoptat un nou decret care a consolidat nivelul sancțiunilor. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al Codului de conduită privind pescuitul, în vigoare în Guinea, nu reglementează posibilele activități de pescuit ilegal desfășurate în marea liberă de către navele de pescuit care arborează pavilionul Guineei. În acest context și ținând seama de recurența constatată și de amploarea activităților de pescuit INN derulate de navele de pescuit ale Guineei care operează în marea largă, astfel cum se explică la considerentul 155 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia consideră că această măsură nu poate să îndeplinească obiectivul de a asigura aplicarea unor sancțiuni adecvate, de a descuraja repetarea încălcărilor și de a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință. Astfel, întrucât Guinea nu este în măsură să adopte, pentru resortisanții săi respectivi, măsurile necesare pentru conservarea resurselor biologice ale mării libere, Comisia consideră

că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS. De asemenea, deși Guinea nu este în măsură să asigure respectarea măsurilor de conservare și gestionare regionale pentru stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori de către navele care arborează pavilionul său, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în temeiul articolului 19 din UNFSA.

- (158) Comisia consideră că acțiunile Guineei cu privire la măsurile eficace de aplicare a legii nu sunt în concordanță cu recomandările de la punctul 21 din IPOA privind pescuitul INN, conform cărora statele ar trebui să se asigure că sancțiunile pentru navele care desfășoară activități de pescuit INN și, în măsura posibilului, pentru resortisanții din jurisdicția lor, sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din acest tip de pescuit. În această privință, Guinea nu a implementat un plan de acțiune pentru combaterea pescuitului INN, încălcând astfel recomandările de la punctul 25 al IPOA privind pescuitul INN.
- (159) Cu ocazia misiunii din luna mai 2011, pe baza dovezilor corespunzătoare comunicate de către autoritățile din Guinea, Comisia a constatat că nave de pescuit care operează în apele sale maritime au fost implicate în activități de pescuit INN recurente.
- (160) După cum se menționează la considerentul 163 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în ceea ce privește aceste activități de pescuit INN recurente, Comisia a constatat că Guinea nu a luat măsuri adecvate pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea activităților de pescuit INN recurente efectuate de navele de pescuit care desfășoară activități în apele sale.
- (161) După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în ceea ce privește activitățile de pescuit INN recurente, Guinea a adoptat unele măsuri de îmbunătățire a depistării activităților de pescuit INN în ZEE guineeană. Guinea și-a consolidat mijloacele de control și de monitorizare a activităților pe mare în ZEE (până la 50 de mile marine), construind un semafor pe insula Tamara și înființând o prefectură maritimă (*Prefecture Maritime*), însărcinată să coordoneze operațiunile de supraveghere pe mare (navele de patrulare ale flotei militare sunt folosite pentru depistarea activităților de pescuit INN în ZEE).
- (162) După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în ceea ce privește acțiunile de combatere a activităților de pescuit INN recurente, Guinea nu a adoptat măsurile fundamentale propuse în planul de acțiune comunicat la 15 noiembrie 2012, menționate în memorandumul transmis autorităților din Guinea la 4 februarie 2013 și prevăzute în observațiile scrise privind problemele nerezolvate, transmise autorităților din Guinea la 1 martie 2013: nu a fost impusă nicio sancțiune împotriva încălcărilor depistate în baza documentelor justificative (rapoarte de captură, rapoarte ale observatorilor, rapoarte VMS); statutul și atribuțiile observatorilor la bord nu au fost consolidate; multe obligații prevăzute în dreptul guineean nu au fost încă puse în

aplicare și îndeplinite de autoritățile din Guinea (de exemplu, obligația de a raporta pozițiile VMS; sancțiunile împotriva operatorilor care nu raportează semnalele VMS; obligația de a transmite copii ale jurnalelor de pescuit la sfârșitul campaniei de pescuit; obligația de a declara intrarea/ieșirea din ZEE a Guineei) la data adoptării prezentei decizii.

(163) În plus, Comisia consideră că măsurile adoptate de Guinea și descrise la considerentul 161 al prezentei decizii constituie doar condiții prealabile generale, insuficiente ca atare pentru prevenirea, depistarea și eradicarea pescuitului INN recurent desfășurat de navele de pescuit care operează în apele maritime ale Guineei. Într-adevăr, astfel cum se subliniază la considerentul 163 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în calitate de stat de coastă, Guinea nu a aplicat până acum în mod eficient cadrul său juridic, nu a urmărit în justiție în mod corespunzător pescuitul INN și nu a aplicat sancțiuni împotriva navelor și operatorilor implicați în pescuitul INN. În această privință, Comisia consideră că, începând cu 2011, Guinea a aplicat o politică ineficăce privind acțiunile de urmărire în justiție și de aplicare a legii în ceea ce privește activitățile de pescuit INN recurente din apele sale maritime. În special, pe parcursul misiunii întreprinse în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a stabilit că, la această dată, mai multe încălcări săvârșite de nave străine care operează în apele Guineei, depistate de către autoritățile acestei țări, au fost sancționate cu amenda minimă prevăzută de legislația din Guinea. Într-adevăr, deși articolul 7 din Decretul nr. 27 din 1 martie 2012 prevede amenzi cuprinse între 15 000 USD și 30 000 USD, cu confiscarea automată a uneltelor de pescuit în cazul activităților de pescuit cu unelte de pescuit sau plase ilegale, trei încălcări constând în activități de pescuit ilegal efectuate cu plase ilegale, comise la 8 noiembrie 2012 de către trei nave, au fost sancționate de autoritățile din Guinea cu amenda contravențională minimă (15 000 USD) și fără confiscarea uneltelor de pescuit în cauză. În același mod, deși articolul 6 din Decretul nr. 27 din 1 martie 2012 prevede amenzi între 30 000 USD și 50 000 USD, cu confiscarea automată a capturilor și a uneltelor de pescuit în cazul activităților de pescuit ilegale într-o zonă interzisă sau într-o zonă rezervată pescuitului recreativ, patru încălcări constând în activități de pescuit ilegal în zone interzise, săvârșite la 30 noiembrie 2012 de către patru nave, au fost sancționate de către autoritățile din Guinea cu amenda contravențională minimă (30 000 USD), fără confiscarea uneltelor de pescuit și a capturilor în cauză, cu încălcarea legislației din Guinea, în ciuda gravității acestor încălcări.

(164) Ținând seama de situația descrisă la considerentele 159-163 ale prezentei decizii, Comisia consideră, prin faptul că nu a aplicat eficient cadrul juridic pentru urmărirea eficientă în justiție a activităților de pescuit INN recurente în apele sale și nu a impus sancțiuni împotriva navelor și operatorilor implicați, că Guinea încalcă articolele 61 și 62 din UNCLOS, care instituie obligația statelor de coastă de a promova obiectivul utilizării optime a resurselor biologice în ZEE proprie și de a garanta că aceste resurse biologice nu sunt amenințate de supraexploatare.

(165) Prin urmare, acțiunile Guineei, având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă sunt insuficiente pentru a asigura respectarea dispozițiilor articolelor 61, 62, 94, 117 și 118 din UNCLOS și ale articolelor 18, 19 și 20 din UNFSA.

(166) Ținând seama de considerentele 153-163 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, Comisia consideră, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN, că Guinea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă, în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de nave de pescuit care arborează pavilionul său sau operează în apele sale maritime sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a contracara pescuitul INN identificat și recurent desfășurat de navele care arborează pavilionul său sau operează în apele sale maritime.

7.2. Lipsa cooperării și a aplicării legii [articolul 31 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul INN]

(167) Conform considerentelor 165-180 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat dacă Guinea a luat măsuri eficace de aplicare a legii cu privire la operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.

(168) Conform considerentelor 165-175 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Guinea nu s-a asigurat că sancțiunile pentru navele care practică pescuitul INN în mod repetat și pentru resortisanții aflați sub jurisdicția sa sunt suficient de severe pentru a preveni, descuraja și elimina în mod eficace pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.

(169) În ceea ce privește considerentele 165-175 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, pe parcursul procedurii inițiate de Comisie în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul INN, Guinea a aplicat sancțiuni contravenționale împotriva celor trei nave cu plasă pungă aflate sub pavilion guineean pentru a evita introducerea pe listele INN a celor trei nave sub pavilion guineean. Comisia a considerat că nivelul global al sancțiunilor impuse nu este suficient de sever pentru a-și dovedi eficacitatea în ceea ce privește asigurarea conformității și descurajarea încălcării normelor ICCAT. În plus, ținând seama de caracterul repetitiv și de durata încălcărilor, precum și de cantitățile și tipul de capturi care fac obiectul acestor activități ilegale, Comisia a considerat că, în mod evident sancțiunile finale aplicate sunt în continuare necorespunzătoare pentru a-l priva pe autorul infracțiunii de avantajele ce rezultă din activitățile sale ilegale. Prin cadrul juridic aplicat, Guinea nu a fost în măsură să aplice sancțiuni mai disuasive împotriva

acestor nave. În plus, după cum s-a explicat la considerentul 157 al prezentei decizii, sancțiunile adoptate de Guinea împotriva navelor care operează în marea liberă cu încălcarea normelor internaționale ale ICCAT nu au o bază juridică solidă, deoarece Codul guineean privind pescuitul nu se poate aplica faptelor săvârșite în afara apelor maritime ale Guineei. În acest context, Guinea nu este în măsură să aplice sancțiuni suficient de severe pentru a fi eficiente în ceea ce privește asigurarea conformității, pentru a descuraja încălcările și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. Prin urmare, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS și articolul 19 alineatul (2) din UNFSA. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(170) În ceea ce privește considerentul 173 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, în ciuda adoptării Decretului din 1 martie 2012 menționat la considerentul 157 de mai sus, este evident că nivelul sancțiunilor continuă să fie necorespunzător pentru a-i priva în mod eficient pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. În plus, după cum s-a explicat la considerentul 157 al prezentei decizii, ținând seama de aplicabilitatea Codului guineean privind pescuitul care acoperă doar activitățile de pescuit din apele guineene, această măsură nu poate să reglementeze posibilele activități de pescuit ilegal desfășurate în marea liberă de către navele de pescuit care arborează pavilionul Guineei. În acest context, Guinea nu este în măsură să se asigure că navele care arborează pavilionul său respectă măsurile internaționale de conservare și gestionare a stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori. Prin urmare, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS și cu articolul 19 alineatul (1) din UNFSA. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(171) Conform considerentului 168 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, cadrul juridic guineean nu permite condiții corespunzătoare pentru cooperarea cu UE sau cu țările terțe sau ORGP, în vederea urmăririi activităților de pescuit INN întreprinse de navele de pescuit de lungă distanță în marea liberă și a adoptării de măsuri de aplicare a legii eficiente în privința operatorilor și a navelor responsabile de pescuitul INN. În acest context, Guinea nu a cooperat cu Comisia și cu ICCAT pentru a asigura respectarea și aplicarea măsurilor internaționale de conservare și gestionare pentru stocurile de pești anadromi și pentru stocurile de pești mari migratori. Prin urmare, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 118 din UNCLOS și cu articolul 20 din UNFSA. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(172) Conform considerentului 176 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în calitate de stat de coastă, Guinea nu pune în aplicare legea în ceea ce privește obligațiile navelor și ale agenților economici care operează în ZEE guineeană și nu sancționează în mod corespunzător navele și operatorii ale căror activități de pescuit INN au fost depistate. Pe parcursul misiunii derulate în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a constatat că situația descrisă în decizia Comisiei nu s-a îmbunătățit, deoarece s-a observat că, în continuare, multe încălcări nu sunt urmărite în justiție (de exemplu, lipsa semnalelor VMS; încălcări repetate ale regulilor privind capturile accidentale) sau nu au fost sancționate în mod corespunzător de către autoritățile din Guinea (de exemplu, ultimele șapte încălcări depistate în apele guineene de către autoritățile Guineei la data misiunii din februarie 2013 au fost sancționate cu amenda minimă aplicabilă, în ciuda faptului că acestea reprezentau încălcări grave). Prin faptul că nu a aplicat în mod eficace cadrul său juridic condamnând corespunzător în justiție activitățile recurente de pescuit INN în apele sale și că nu a aplicat sancțiuni împotriva navelor și operatorilor implicați, Guinea a încălcat articolele 61 și 62 din UNCLOS care obligă statele de coastă să se asigure că nu are loc o supraexploatare.

(173) În același mod, în legătură cu un caz privind eliberarea de licențe guineene falsificate către nave străine care au operat în apele Guineei în 2012, pe parcursul misiunii derulate în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a constatat că Ministerul pescuitului și acvaculturii nu a inițiat cercetări și proceduri penale împotriva persoanelor fizice și juridice implicate în practici frauduloase, fapt care este în contradicție cu procedura prevăzută la articolul 10 din Decretul din 1 martie 2012 privind sancțiunile și măsurile de penalizare complementare aplicabile încălcărilor. În acest caz concret, în memorandumul transmis la 4 februarie 2013 care sintetizează principalele probleme ce urmează să fie abordate, Guinea a fost notificată în mod oficial și invitată de către Comisie să aplice dispozițiile relevante ale legislației și regulamentelor Guineei pentru a sancționa și a descuraja aceste practici frauduloase care riscă în mod direct să ducă la supraexploatarea resurselor biologice în ZEE a Guineei. Prin faptul că nu adoptă acțiuni eficace în acest caz specific, în calitate de stat de coastă, Guinea a încălcat articolele 61 și 62 din UNCLOS, iar în calitate de stat de pavilion, a încălcat articolul 19 alineatul (2) din UNFSA, care prevede obligația de a derula cu promptitudine toate investigațiile și procedurile judiciare.

(174) Conform considerentelor 177 și 178 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în calitate de stat de coastă, Guinea nu cooperează activ cu alte state preocupate să asigure conformitatea și aplicarea măsurilor de conservare și gestionare pentru stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori. În această privință, Comisia a observat, pe parcursul misiunii întreprinse în perioada 26 februarie-1 martie 2013, că planul de pescuit (*Plan de Pêche*) al Guineei pentru anul 2013 nu pune în aplicare o politică durabilă și credibilă în

domeniul licențelor de pescuit, pentru anumite specii de pești mari migratori și pentru stocurile de pești anadromi (pești pelagici de mici dimensiuni) în concordanță cu avizul științific formulat la nivel internațional. În special, posibilitățile de pescuit prevăzute în 2013 pentru peștii pelagici de mici dimensiuni încalcă avizul științific furnizat de Comitetul pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului⁽²⁷⁾ (CECAF). Deși raportul CECAF din 2011 recomanda respectarea limitei de 112 000 de tone/an pentru capturile globale de pești pelagici de mici dimensiuni prinși în zonele economice exclusive ale statelor Guineea Bissau, Guineea, Sierra Leone și Liberia, Guineea a încălcat aceste recomandări, stabilind, doar pentru 2013, o cotă națională de 100 000 de tone pentru ZEE guineeană. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință. Dimpotrivă, atitudinea autorităților din Guineea după 15 noiembrie 2012 evidențiază lipsa de cooperare cu comunitatea internațională în combaterea pescuitului INN.

(175) În plus, deși planul de pescuit al Guineei (*Plan de Pêche*) pentru anul 2012 prevedea restricții juridice în funcție de capacitatea navelor, în vederea limitării efortului de pescuit în ZEE a Guineei și a protejării resurselor de pești pelagici de mici dimensiuni, autoritățile competente din Guineea au redus restricțiile din planul de pescuit (*Plan de Pêche*) pentru anul 2013, astfel încât licențele de pescuit să poată fi acordate unor nave mai mari în 2013. În conformitate cu planul de pescuit (*Plan de Pêche*) al Guineei pentru anul 2012, doar navele de pescuit pentru pești pelagici de mici dimensiuni, care nu depășesc 2 000 TJB („tonneaux de jauge brut”, tone înregistrate brute) erau autorizate să opereze în Guineea. Comisia a observat că planul de pescuit (*Plan de Pêche*) pentru anul 2013 a fost modificat pentru a autoriza activitatea navelor de pescuit cu capacitate mai mare (de până la 4 500 TJB) în apele Guineei. Din cauza acestei modificări a planului de pescuit al Guineei (*Plan de Pêche*) pentru anul 2013, alte cinci nave de pescuit pește pelagic cu o capacitate de pescuit semnificativă au fost autorizate să opereze în apele maritime din Guineea în 2013 în baza licențelor de pescuit ale Guineei eliberate de Ministerul pescuitului și acvaculturii.

(176) În contextul descris la considerentele 174 și 175 de mai sus, s-a stabilit că, în 2013, Guineea a adoptat un Plan național de gestionare a pescuitului care este în contradicție cu măsurile de conservare și gestionare subregionale și regionale pentru stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori. Prin urmare, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 20 din UNFSA, care prevede că statele trebuie să coopereze cu promptitudine și cu celeritate în vederea asigurării respectării și punerii în aplicare a măsurilor de conservare și gestionare. În același mod, s-a stabilit că, în 2013, Guineea a decis să modifice măsurile de conservare și gestionare privind pescuitul peștilor pelagici de mici dimensiuni fără a lua în considerare avizele științifice. Comisia a observat că Guineea a încălcat principiul utilizării optime a resurselor

biologice în ZEE, punând în pericol stocul de pește vizat de supraexploatare. Astfel, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 61 și 62 din UNCLOS, în calitate de stat de coastă.

(177) În ceea ce privește istoricul, natura, împrejurările, amploarea și gravitatea activităților de pescuit INN examinate, Comisia a luat în considerare activitățile de pescuit INN recurente și repetitive ale navelor care au arborat pavilionul Guineei până în 2013, activitățile de pescuit INN recurente și repetitive desfășurate de navele de pescuit care operează în apele sale maritime, precum și activitățile de pescuit INN susținute de resortisanții Guineei. De asemenea, Comisia a luat în considerare evoluțiile ulterioare Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.

(178) În plus, Comisia a constatat că există o lipsă semnificativă de coordonare între Prefectura maritimă (*Préfecture Maritime*) nou creată și Centrul național de supraveghere a pescuitului (*Centre National de Surveillance des Pêches*). În această privință, pe parcursul misiunii derulate în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a constatat și a comunicat autorităților din Guineea că se impune îmbunătățirea coordonării între Prefectura maritimă (*Préfecture Maritime*) (sub autoritatea președinției) și Centrul național de supraveghere a Pescuitului (*Centre National de Surveillance des Pêches*) (Ministerul pescuitului și acvaculturii), pentru a obține rezultate concrete din punctul de vedere al depistării și sancționării pescuitului INN în ZEE a Guineei. Această situație subminează eficiența procedurilor de aplicare a legii adoptate de către Guineea în calitate de stat de coastă și de stat de pavilion, nefiind, așadar, în concordanță cu UNFSA.

(179) Prin urmare, acțiunile adoptate de Guineea, având în vedere obligațiile sale în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă, sunt insuficiente pentru a asigura respectarea dispozițiilor articolelor 61, 62, 94, 117 și 118 din UNCLOS și ale articolelor 18, 19 și 20 din UNFSA.

(180) Având în vedere considerentele 165-180 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (5) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Guineea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă privind eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

7.3. Neaplicarea normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

(181) Conform considerentelor 183-205 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat informațiile considerate relevante în legătură cu statutul Guineei de parte contractantă la IOTC și ICCAT. În plus, Comisia a analizat informațiile considerate relevante în legătură cu statutul Guineei de parte contractantă la IOTC și ICCAT ca urmare a Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012.

⁽²⁷⁾ <http://www.spcsrp.org/>

- (182) Comisia a observat că, ulterior adoptării Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în 2013 ⁽²⁸⁾, ICCAT a transmis Guineei o scrisoare în care își exprimă îngrijorarea. În ciuda eforturilor depuse de Guinea, Secretariatul ICCAT și-a exprimat îngrijorarea față de deficiențele existente în materie de raportare în 2012. În scrisoarea respectivă s-a arătat, în special, că Guinea nu și-a îndeplinit în întregime și în mod eficient obligația de a comunica informațiile relevante privind comerțul, prevăzute în Recomandarea 06-13 a ICCAT. ICCAT și-a exprimat preocuparea față de faptul că Guinea nu a furnizat toate informațiile și rapoartele necesare privind: obligația de raportare a datelor statistice (Recomandarea 05-09 a ICCAT); partea II din raportul anual; datele privind sarcina 1 (statistici privind flota sau date privind dimensiunile); și informații referitoare la măsurile de gestionare pentru tonierele cu paragat de dimensiuni mari și tabele de conformitate. De asemenea, trebuie remarcat că ICCAT a solicitat Guineei informații privind acțiunile adoptate în privința navei Daniaa, inclusă pe lista INN încă din 2008. În ceea ce privește Recomandarea 11-18 a ICCAT privind lista navelor despre care se presupune că au desfășurat activități de pescuit INN, ICCAT a solicitat Guineei să investigheze și să o informeze în legătură cu pavilionul actual al navei Daniaa.
- (183) De asemenea, Comisia a analizat informațiile puse la dispoziție de ICCAT privind respectarea de către Guinea a normelor ICCAT și a obligațiilor de raportare. În acest scop, Comisia a evaluat tabelele de sinteză privind conformitatea ale ICCAT pentru 2012 ⁽²⁹⁾. Conform informațiilor puse la dispoziție, Guinea a fost identificată pe baza deficiențelor privind lipsa raportării în ceea ce privește cotele și limitele de captură, măsurile de conservare și gestionare pentru navele cu o lungime totală mai mare sau egală cu 20 m, partea II din raportul anual, sarcina 1 privind datele legate de flotă și dimensiuni. În plus, Guinea nu a raportat acțiunile întreprinse în legătură cu o navă de pe lista de nave de pescuit INN a ICCAT (Daniaa).
- (184) Conform raportului de conformitate IOTC pentru anul 2013 ⁽³⁰⁾, în ceea ce privește acțiunile întreprinse în 2012, Guinea continuă să încalce mai multe rezoluții adoptate de IOTC. În special, Guinea nu a furnizat raportul de punere în aplicare, în conformitate cu articolul X al acordului IOTC. În ceea ce privește Rezoluția 10/09 a IOTC, privind obligația de punere în aplicare, Guinea nu a pus la dispoziție chestionarul completat privind conformitatea. În ceea ce privește Rezoluția 12/11 a IOTC privind raportarea navelor, Guinea nu a furnizat raportul obligatoriu privind capacitățile sale de referință pentru tonul tropical și/sau peștele-spadă și tonul alb. În ceea ce privește Rezoluția 10/02 a IOTC privind cerințele statistice obligatorii, Guinea nu a raportat capturile nominale, capturile și efortul și informațiile cu privire la frecvența dimensiunii, după cum prevede rezoluția. În ceea ce privește Rezoluția 05/05 a IOTC privind prezentarea datelor despre rechinii, Guinea nu a respectat această rezoluție deoarece nu a furnizat raportul obligatoriu de date privind rechinii.
- (185) Acțiunile Guineei în ceea ce privește obligațiile ICCAT, astfel cum se explică la considerentele 182 și 183 ale prezentei decizii, precum și nefurnizarea informațiilor menționate la considerentul 184 al prezentei decizii către IOTC, indică faptul că Guinea nu și-a îndeplinit obligațiile în calitate de stat de pavilion, astfel cum sunt prevăzute în UNCLOS și UNFSA. În special, nefurnizarea informațiilor privind statisticile, captura și efortul, capacitățile de referință pentru ton, peștele spadă și tonul alb, precum și a datelor privind rechinii, subminează capacitatea Guineei de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la articolele 117 și 118 din UNCLOS, care reglementează obligațiile statului de a adopta măsuri pentru resortisanții proprii în ceea ce privește conservarea resurselor biologice din marea liberă și de a coopera cu privire la măsurile pentru conservarea și gestionarea resurselor biologice în zonele din marea liberă.
- (186) Ținând seama de noile elemente expuse în considerentele 182-184 din prezenta decizie, care vin în completarea considerentelor 200-205 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește atribuțiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 18 alineatele (3) și (4) din UNFSA. După adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (187) În plus, în ceea ce privește considerentul 191 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și încălcarea Recomandării 03-14 a ICCAT (privind standardele minime pentru stabilirea VMS în zona Convenției ICCAT), Guinea a adoptat măsuri pentru repararea și repunerea în funcțiune a VMS începând cu 1 ianuarie 2013. Cu toate acestea, pe parcursul misiunii întreprinse în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a observat și a comunicat Guineei că VMS este folosit în prezent în condiții care nu pot să asigure eficiența și eficacitatea monitorizării și a controlului activităților de pescuit ale navelor sub pavilionul Guineei și ale navelor străine care operează în ZEE guineeană [de exemplu, serviciul nepermanent din timpul nopții și la sfârșit de săptămână; mai multe nave de pescuit care nu raportează pozițiile VMS; aplicarea discriminatorie a obligațiilor în vigoare; lipsa formării personalului; lipsa cooperării și a coordonării între Centrul național de supraveghere a pescuitului (*Centre National de Surveillance des Pêches*), care funcționează sub autoritatea Ministerului pescuitului și acvaculturii, și semafor, care funcționează sub autoritatea Prefecturii maritime (*Préfecture Maritime*)]. Comisia consideră că decizia administrativă din 1 iulie 2013 privind normele de aplicare referitoare la sistemul de urmărire VMS, după cum se indică la considerentul 140 din prezenta decizie, este pozitivă, însă nu și suficientă din punct de vedere operațional pentru a asigura
-
- ⁽²⁸⁾ Scrisoarea ICCAT, 11 februarie 2013, Circulara nr. 620 a ICCAT, 11 februarie 2013.
- ⁽²⁹⁾ ICCAT, Tabele de sinteză privind conformitatea, Raportul ICCAT din 2012 și 2013.
- ⁽³⁰⁾ Raportul de conformitate al IOTC pentru Guinea, Comitetul pentru controlul conformității, sesiunea a 10-a, 2013, CoC10-CR08 [E].

eficacitatea și eficiența monitorizării și controlului activităților de pescuit desfășurate de navele care arborează pavilionul Guineei și de navele străine care operează în ZEE a Guineei. În acest context, deși la data prezentei decizii Guineea nu era în măsură să monitorizeze și să controleze eficient activitățile navelor care arborează pavilionul său și operează în zona ICCAT, prin intermediul unui centru de monitorizare a pescuitului pe deplin operațional, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) litera (g) din UNFSA. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 nu s-au înregistrat progrese suficiente în această privință.

(188) În același mod, în ceea ce privește considerentul 192 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 și încălcarea Recomandării 06-11 a ICCAT (de stabilire a unui program pentru transbordări), astfel cum se arată la considerentul 134 din prezenta decizie, Guineea a prezentat un decret adoptat în calitate de stat de coastă prin care se interzic transbordările pe mare în apele sale maritime și se reglementează transbordările în port. Cu toate acestea, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, în calitate de stat de pavilion, Guineea nu a adoptat măsuri preventive și corective pentru a asigura controlul și aplicarea eficientă a legilor privind interzicerea transbordării pe mare în zona ICCAT, în ceea ce privește cele trei nave cu plasă-pungă sub pavilion guineean care au încălcat repetat și continuu Recomandarea 06-11 a ICCAT în 2010 și 2011. În acest context, întrucât la data prezentei decizii Guineea nu era în măsură să reglementeze în mod eficient transbordarea în marea liberă de către navele care arborează pavilionul său și care operează în zona ICCAT, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) litera (h) din UNFSA. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(189) În ceea ce privește obligațiile ce îi revin Guineei în calitate de stat de coastă, în conformitate cu dreptul internațional, în ceea ce privește considerentele 193 și 194 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și după cum se explică la considerentele 174 și 175 ale prezentei decizii, Comisia a stabilit că, din punctul de vedere al gestionării efortului de pescuit, situația s-a înrăutățit după data adoptării Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012. Ca urmare a politicii aplicate în prezent de Ministerul pescuitului și acvaculturii, Comisia a observat că numărul de nave de pescuit străine autorizate să opereze în apele din Guineea a crescut de la 60 în 2010 și 56 în iunie 2011 la 70 în februarie 2013, cu toate că Guineea nu este în măsură să monitorizeze și să controleze eficient activitățile de pescuit din ZEE. În această privință, Comisia consideră că politica privind pescuitul aplicată de Guineea (efort de pescuit sporit în apele sale maritime care nu este în concordanță cu cele mai bune informații științifice disponibile și care nu dispune de capacități administrative de monitorizare și control) este în contradicție cu principiul utilizării

optime a resurselor biologice în ZEE, putând să pună în pericol stocurile de pește vizate (specii pelagice de mici dimensiuni; specii de fund și crustacee) prin supraexploatare.

(190) În acest context, astfel cum se evidențiază la considerentele 206-208 din Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012, Guineea nu asigură, prin actuala politică privind pescuitul, măsuri corespunzătoare de conservare și gestionare pe baza celor mai bune dovezi științifice, astfel încât resursele biologice din ZEE să nu fie puse în pericol ca urmare a supraexploatarei; în acest mod, Guineea încalcă obligațiile ce îi revin în calitate de stat de coastă în conformitate cu dreptul internațional. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință. Dimpotrivă, Comisia a stabilit că Guineea a adoptat noi măsuri care contravin celor mai bune dovezi științifice disponibile și a modificat măsurile de conservare și de gestionare astfel încât acestea ar putea să amenințe resursele biologice din ZEE, stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori, fără a coopera cu celelalte state de coastă din zonă. Astfel, Comisia consideră că Guineea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de coastă în conformitate cu articolele 61 și 62 din UNCLOS. În această privință, este posibil ca acțiunea autorităților competente din Guineea să fi redus eficiența legislației și reglementelor din Guineea și a măsurilor de conservare și gestionare internaționale.

(191) În această privință, în conformitate cu articolul 31 alineatul (6) litera (c) din Regulamentul INN, pe parcursul misiunii derulate în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a observat că Ministerul pescuitului și acvaculturii a modificat planul de pescuit (*Plan de Pêche*) al Guineei, astfel cum se descrie la considerentele 174 și 175 ale prezentei decizii. Aceste modificări pe care autoritățile din Guineea le-au adoptat în 2013 au redus eficacitatea legilor și reglementărilor aplicabile. În plus, politica privind licențele de pescuit aplicată de autoritățile din Guineea se află în contradicție cu avizul științific formulat la nivel internațional (FCECA) pentru anumite specii mari migratoare și stocurile de pești anadromi (specii de pești pelagici de mici dimensiuni). Comisia consideră că decizia administrativă din 1 iulie 2013 privind înființarea unui comitet de urmărire și evaluare (*Comité de suivi-évaluation*) a aplicării planului de gestionare a produselor pescărești din Guineea, astfel cum se arată la considerentul 140, nu poate, prin natura sa, să corecteze situația, care ar necesita mai degrabă o revizuire fundamentală a planului de pescuit (*Plan de Pêche*) al Guineei, în vederea evitării supraexploatarei resurselor biologice în ZEE a Guineei.

(192) În ceea ce privește considerentul 209 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Guineea nu a adoptat nicio măsură de elaborare a unui plan național de acțiune împotriva pescuitului INN în sensul punctelor 25, 26 și 27 din IPOA privind pescuitul INN. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(193) În ceea ce privește considerentul 210 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a constatat că Guinea nu a luat măsuri pentru revocarea sau modificarea procedurii ce permite înmatricularea temporară a navelor sub pavilionul Guineei, fără garanții în ceea ce privește descurajarea sau prevenirea înmatriculării navelor INN. În plus, pe parcursul misiunii derulate în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a observat și a comunicat Guineei faptul că lipsa unei coordonări între Agenția pentru navigație maritimă (*Agence de Navigation Maritime*) (ANAM), sub autoritatea Ministerului transportului și a Ministerul pescuitului și acvaculturii, prezintă riscul suplimentar ca alte nave INN să fie înmatriculate sub pavilionul Guineei. În acest context, întrucât la data prezentei decizii Guinea nu este în măsură să își exercite în mod eficient jurisdicția și controlul asupra navelor care ar putea fi înmatriculate temporar sub pavilionul său, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion, în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă jurisdicția în conformitate cu dreptul său intern asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandantului, ofițerilor și echipajului. Prin urmare, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.

(194) În plus, în ceea ce privește aplicarea unui sistem corespunzător de acordare a licențelor pentru navele sub pavilion guineean care pescuiesc în marea liberă, pe parcursul misiunii la fața locului desfășurate în Guinea în perioada 26 februarie-1 martie 2013, Comisia a constatat că, după adoptarea Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință. În acest context, deoarece la data prezentei decizii, Guinea nu este în măsură să controleze eficient navele care arborează pavilionul său prin licențe de pescuit și prin instituirea unor regulamente pentru aplicarea termenilor și condițiilor pentru aceste licențe de pescuit, Comisia consideră că Guinea nu își îndeplinește atribuțiile care îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 18 alineatul (b) din UNFSA.

(195) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Guinea, având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă sunt insuficiente pentru a asigura respectarea dispozițiilor articolelor 61, 62, 94, 117 și 118 din UNCLOS și ale articolelor 18 și 20 din UNFSA.

(196) Având în vedere considerentele 182-210 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Guinea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional în ceea ce privește normele și regulamentele internaționale, precum și măsurile de conservare și gestionare.

7.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

(197) Conform considerentului 212 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Guinea este considerată o țară cu un indice scăzut al dezvoltării umane (locul 178 din 186 de țări) ⁽³¹⁾, iar în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 Guinea este inclusă în categoria țărilor cel mai puțin dezvoltate.

(198) Conform considerentelor 215 și 216 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, UE a oferit Guineei asistență financiară și tehnică în ultimii ani.

(199) În plus, în ceea ce privește considerentul 180 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012, Comisia a constatat că Guinea a primit din partea unui stat membru al UE sprijin tehnic și financiar suplimentar pentru dezvoltarea sistemului de monitorizare, control și supraveghere în vederea îmbunătățirii capacității acesteia de a depista și de a combate pescuitul INN în apele maritime guineene [de exemplu, dotarea cu două semafoare; cooperare tehnică și asistență oferită la fața locului de către un reprezentant militar pentru înființarea prefecturii maritime (*Prefecture Maritime*) și coordonarea acțiunilor și operațiunilor pe mare].

(200) Ținând seama de considerentul 217 al Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, Comisia consideră că stadiul de dezvoltare al Guineei în ceea ce privește activitățile de pescuit poate fi afectat de nivelul său de dezvoltare. Cu toate acestea, având în vedere natura deficiențelor constatate în Guinea, de asistență oferită de UE și de statele membre, precum și de acțiunile întreprinse pentru remedierea situației, nivelul de dezvoltare al acestei țări nu poate să explice performanța generală a Guineei în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă în ceea ce privește activitățile de pescuit și caracterul insuficient al acțiunii sale de prevenire, descurajare și eliminare a pescuitului INN.

8. CONCLUZIE PRIVIND IDENTIFICAREA ȚĂRILOR TERȚE NECOOPERANTE

(201) Având în vedere concluziile formulate mai sus în ceea ce privește faptul că Belize, Cambodgia și Guinea nu și-au îndeplinit obligațiile ce le revin în conformitate cu dreptul internațional în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comerț și nu au adoptat acțiuni pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, aceste țări ar trebui să fie identificate drept țări pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN.

(202) Ținând seama de articolul 18 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul INN, autoritățile competente ale statelor membre sunt obligate să refuze importul produselor de pescuit în Uniune, după caz, fără a fi necesar să solicite

⁽³¹⁾ A se vedea nota de subsol nr. 10.

dovezi suplimentare sau să trimită o cerere de asistență statului de pavilion în momentul în care constată că certificatul de captură a fost validat de către autoritățile unui stat de pavilion identificat ca stat necooperant în conformitate cu articolul 31.

- (203) Se precizează că identificarea statelor Belize, Cambodgia și Guineea ca țări pe care Comisia le consideră necooperante în sensul prezentei decizii nu exclude nicio acțiune ulterioară întreprinsă de Comisie sau de Consiliu în vederea stabilirii unei liste a țărilor necooperante.

9. PROCEDURA COMITETELOR

- (204) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru pescuit și acvacultură,

DECIDE:

Articol unic

Belize, Regatul Cambodgia și Republica Guineea sunt identificate ca țări terțe pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2013.

Pentru Comisie

Maria DAMANAKI

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 26 noiembrie 2013

de notificare a țărilor terțe în privința cărora Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat

(2013/C 346/03)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, în special articolul 32,

întrucât:

1. INTRODUCERE

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 (Regulamentul INN) instituie un sistem al Uniunii pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).
- (2) Capitolul VI din Regulamentul INN definește procedura de identificare a țărilor terțe necooperante, demersurile cu privire la țările identificate ca țări terțe necooperante, stabilirea unei liste a țărilor necooperante, radierea de pe listă a țărilor necooperante, publicitatea listei țărilor necooperante și toate măsurile de urgență.
- (3) În conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, Comisia ar trebui să trimită o notificare țărilor terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante. Această notificare este de natură preliminară. Notificarea țărilor terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante se bazează pe criteriile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul INN. Comisia ar trebui, de asemenea, să întreprindă toate demersurile prevăzute la articolul 32 cu privire la țările respective. În special, Comisia ar trebui să includă în notificare informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări, posibilitatea țărilor vizate de a răspunde și de a furniza elemente de probă care să infirme identificarea sau, după caz, un plan de acțiune destinat să amelioreze situația și măsurile ce trebuie adoptate pentru a o remedia. Comisia ar trebui să acorde țărilor terțe vizate o perioadă de timp corespunzătoare pentru a răspunde la notificare și un termen rezonabil pentru a remedia situația.

- (4) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, Comisia Europeană poate identifica țările terțe pe care aceasta le consideră necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN. O țară terță poate fi identificată ca țară terță necooperantă în cazul în care nu se achită de sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare și care presupun luarea de măsuri de prevenire, descurajare și eliminare a activităților de pescuit INN.
- (5) Identificarea țărilor terțe necooperante se bazează pe analiza tuturor informațiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN.
- (6) În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul INN, Consiliul poate stabili o listă a țărilor necooperante. Măsurile prevăzute, printre altele, la articolul 38 din Regulamentul INN se aplică acelor țări.
- (7) În temeiul articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, țărilor de pavilion terțe li se solicită să notifice Comisiei convențiile lor pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare pe care trebuie să le respecte navele lor de pescuit.
- (8) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN, Comisia cooperează pe plan administrativ cu țări terțe, în domeniile de aplicare a regulamentului menționat anterior.

2. PROCEDURA CU PRIVIRE LA REPUBLICA COREEA

- (9) Notificarea Republicii Coreea (Coreea) ca stat de pavilion a fost acceptată de Comisie în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN, începând cu 1 ianuarie 2010.
- (10) În perioada 11-15 iulie 2011, cu sprijinul EFCA, Comisia a efectuat o misiune în Coreea în contextul cooperării administrative prevăzute la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN.
- (11) Misiunea a vizat verificarea informațiilor privind convențiile Coreei pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de navele de pescuit ale acesteia, a măsurilor adoptate de Coreea pentru punerea în aplicare a obligațiilor asumate în cadrul luptei împotriva pescuitului INN și pentru îndeplinirea cerințelor și a aspectelor care țin de punerea în aplicare a regimului Uniunii de certificare a capturilor.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

- (12) Raportul final al misiunii a fost trimis Coreei la 5 octombrie 2011.
- (13) Observațiile Coreei pe marginea raportului final al misiunii au fost primite la 28 martie 2012.
- (14) În scrisoarea din 11 octombrie 2011, Comisia a transmis autorităților coreene informații privind identificarea activităților de pescuit INN desfășurate de navele coreene.
- (15) În 17 și 18 aprilie 2012, a avut loc o nouă misiune a Comisiei în Coreea, pentru monitorizarea măsurilor adoptate în cadrul primei misiuni.
- (16) Coreea a transmis observații scrise suplimentare la 16 mai 2012, 25 iunie 2012, 21 decembrie 2012, 19 iunie 2013 și 21 iunie 2013. De asemenea, aceasta a oferit răspunsuri în cadrul reuniunilor care au avut loc la Bruxelles la 26 ianuarie 2012, 8 iunie 2012, 6 septembrie 2012, 9 octombrie 2012, 8 martie 2013, 13 martie 2013, 22 aprilie 2013, 31 mai 2013 și 25 iulie 2013. Cele două părți au făcut schimb de observații la nivel politic la 27 iunie 2013 și 17 iulie 2013.
- (17) Coreea este parte contractantă a Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR), a Comisiei pentru conservarea tonului roșu din sud (CCSBT), a Comisiei interamericane pentru tonul tropical (CITT), a Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT), a Comisiei Tonului din Oceanul Indian (IOTC), a Convenției privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole din marea liberă din Oceanul Pacific de Sud (SPRFMO), a Comisiei pentru pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central (WCPFC), a Organizației de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest (NAFO) și a Organizației de Pescuit în Atlanticul de Sud-Est (SEAFO). Coreea de Sud a ratificat UNCLOS și UNFSA și a acceptat Acordul FAO din 2003 privind respectarea măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă (Acordul de conformitate al FAO).
- (18) Comisia a analizat toate informațiile relevante pentru a evalua respectarea de către Coreea a obligațiilor sale internaționale în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă și de stat de comercializare⁽²⁾, astfel cum sunt prevăzute în acordurile internaționale și stabilite de ORGP-urile menționate la considerentul 17.
- (19) Comisia a utilizat informații obținute din datele disponibile, publicate de CCAMLR, IOTC și ICCAT, fie sub formă de rapoarte de conformitate, fie ca liste de nave de pescuit INN, precum și informații publice obținute din

raportul adresat Congresului, elaborat de Departamentul pentru comerț al SUA, în conformitate cu secțiunea 403 litera (a) din Legea Magnuson-Stevens din 2006 privind reautorizarea în vederea gestionării și a conservării pescuitului, ianuarie 2013 [raportul Serviciului național pentru pescuit maritim (NMFS)].

3. POSIBILITATEA CA REPUBLICA COREEA SĂ FIE IDENTIFICATĂ CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (20) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia a analizat sarcinile Coreei în calitate de stat de pavilion, al portului, de coastă sau de comercializare. În scopul acestei analize, Comisia a ținut seama de parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

3.1. Recurența activităților navelor de pescuit INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (21) Pe baza informațiilor obținute cu ocazia misiunilor sale la fața locului și din confirmarea scrisă furnizată de statele terțe de coastă vizate, Comisia a stabilit că 19 nave sub pavilion coreean au comis încălcări grave ale normelor privind pescuitul INN în 2011 și 2012.
- (22) Pe baza dovezilor obținute, se consideră că aceste nave sub pavilion coreean au comis următoarele încălcări grave ale măsurilor de conservare și gestionare aplicabile în zonele de pescuit vizate, întrucât acestea: au pescuit fără o licență, o autorizație sau un permis valabil, eliberat de statul de pavilion sau de statul de coastă relevant; au pescuit în zone închise sau în timpul unui sezon închis; au utilizat documente administrative falsificate ale statului de coastă pentru a importa în UE produse pescărești capturate în condiții ilegale în apele jurisdicționale ale statului de coastă; au utilizat documente falsificate sau nevalabile pentru obținerea validării certificatelor de captură de către autoritățile coreene și pentru importul de produse în UE; și-au falsificat sau ascuns marcasele, identitatea sau înmatricularea; au obstrucționat activitatea funcționarilor statului de coastă în exercitarea sarcinilor acestora privind inspectarea în vederea stabilirii conformității cu măsurile de conservare și gestionare aplicabile; nu au plătit niciuna dintre amenzile aplicate de autoritățile competente ale statului de coastă; au redenumit în mod unilateral și ilegal nave de pescuit și au modificat indicativele de apel ale acestora. În plus, atunci când au hotărât să părăsească zona economică exclusivă (ZEE) a statului de coastă, aceste nave nu și-au îndeplinit obligațiile de a înregistra și de a raporta capturile sau datele referitoare la capturi și nu au informat în prealabil autoritățile statului de coastă. În fine, aceste nave s-au implicat în operațiuni de transbordare, fără a respecta condițiile prevăzute în autorizațiile lor de transbordare eliberate de statele de coastă competente, fără a informa în prealabil statele de coastă și fără a solicita și a obține autorizația de transbordare din partea statelor competente. Toate aceste elemente au fost transmise autorităților coreene în scrisoarea din 11 octombrie 2011.

(2) Pentru situația pieței și măsurile corespunzătoare, a se vedea Planul internațional de acțiune al FAO pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, punctele 65-76, precum și Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil din 1995, articolul 11 alineatul (2).

- (23) Totodată, Comisia a considerat că modelul comportamental al acestor nave sub pavilion coreean ar trebui luat în considerare pentru stabilirea gravității deosebite a faptelor. Valoarea, amploarea și repetarea activităților ilegale săvârșite, astfel cum sunt descrise la considerentul 22, reprezintă indicii suplimentare ale gravității încălcărilor săvârșite.
- (24) Nerespectarea cerințelor legale ale statelor de coastă cu privire la sezoanele închise pescuitului, la moratoriu sau la o zonă închisă rezervată pescuitului artizanal este deosebit de dăunătoare pentru sustenabilitatea resurselor piscicole din statele de coastă în curs de dezvoltare vizate și afectează traiul populațiilor locale.
- (25) În plus, operând în modul descris la considerentul 22, aceste nave au obstrucționat capacitatea autorităților competente din domeniul pescuitului ale statelor de coastă de a monitoriza și de a supraveghea activitățile acestora pe mare. Comisia a considerat că transbordarea pe mare cu încălcarea condițiilor impuse de ICCAT sau fără permisiunea statului de coastă vizat, cu încălcarea legilor și normelor acestuia, constituie o activitate deosebit de gravă care ar putea submina, în mod deosebit, atingerea obiectivelor vizate de normele încălcate, ar periclita sustenabilitatea resurselor piscicole ale statului de coastă vizat și ar priva autoritățile competente de singura posibilitate de a monitoriza aceste activități care generează un risc din punctul de vedere al trasabilității și al controlului produselor pescărești. Într-adevăr, în unele cazuri, comportamentul necooperant repetat al navelor coreene a condus la agravarea încălcărilor comise. În fine, cele mai multe dintre aceste încălcări sunt definite ca fiind grave în conformitate cu legile statelor de coastă competente.
- (26) Pe baza informațiilor colectate, Comisia a concluzionat că Republica Coreea nu a luat măsuri corespunzătoare pentru prevenirea, detectarea și sancționarea activităților de pescuit INN recurente, desfășurate de navele de pescuit care operează în apele sale. Într-adevăr, informațiile disponibile confirmă faptul că nave de pescuit sub pavilion coreean care operează în ape ale unor țări terțe au săvârșit încălcări recurente. Comisia a stabilit faptul că, în mai multe cazuri, în pofida informațiilor relevante disponibile, autoritățile coreene competente: nu au inițiat proceduri; nu au sancționat navele respective; nu au aplicat în mod eficient sancțiunile adoptate; în unele cazuri, chiar au scăzut nivelul sancțiunilor complementare. În plus, din cauza lipsei de cooperare a statului de pavilion (Coreea), statele de coastă vizate nu au putut adopta măsuri eficiente de aplicare a legilor. De asemenea, Comisia a stabilit faptul că, în cazurile în care autoritățile coreene au aplicat sancțiuni, nivelul penalizărilor impuse navelor sub pavilion coreean a fost, în mod evident, necorespunzător, iar sancțiunile nu au avut caracterul proporțional, eficient și disuasiv prevăzut de normele și recomandările internaționale, în special de articolul 19 din UNFSA și de punctul 21 din IPOA INN.
- (27) În urma analizării informațiilor furnizate de o societate comercială coreeană și a celor obținute în urma misiunii Comisiei din martie 2011, Comisia a concluzionat că au avut loc transbordări ilegale pe mare de-a lungul coastei vest africane, între Angola și Guinea-Bissau, cu încălcarea legilor și a reglementărilor panameze și ale statelor de coastă; aceste transbordări ilegale s-au desfășurat pe o perioadă de 4 ani.
- (28) Comisia dispune de dovezi ale transbordărilor ilegale efectuate de navele deținute de statul coreean. În conformitate cu articolul 62 din UNCLOS, resortisanții altor state care pescuiesc în zona economică exclusivă (ZEE) a unui stat de coastă trebuie să respecte măsurile de conservare și termenii și condițiile stabilite în legile și reglementările statului de coastă. Prin urmare, Comisia consideră că efectuarea de transbordări pe mare cu încălcarea condițiilor impuse sau fără permisiunea statului de coastă vizat, nerespectând legile și reglementările acestuia, reprezintă o încălcare deosebit de gravă a normelor privind activitățile de pescuit INN și ar putea submina grav sustenabilitatea resurselor piscicole ale statului de coastă vizat.
- (29) Ținând seama de situația descrisă la prezenta secțiune din decizie și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie, precum și a tuturor declarațiilor efectuate de țara vizată, se poate stabili faptul că, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN, Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și în ceea ce privește pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de navele de pescuit care arborează pavilionul său sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a combate activitățile de pescuit INN identificate și recurente, desfășurate de navele care au arborat pavilionul său.
- 3.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și de aplicare a legii [articolul 31 alineatul (5) din Regulamentul INN]**
- (30) În ceea ce privește cooperarea efectivă a Coreei cu Comisia și cu statele de coastă cu privire la anchetele ce vizează pescuitul INN și activitățile asociate, s-a remarcat faptul că dovezile colectate de Comisie indică neîndeplinirea, de către Coreea, a obligațiilor asumate în calitate de stat de pavilion, astfel cum sunt prevăzute de dreptul internațional.
- (31) În ceea ce privește cele 19 nave sub pavilion coreean menționate la considerentul 21, s-a observat că, având în vedere faptul că autoritățile coreene nu au cooperat cu Comisia în sensul articolului 26 din Regulamentul INN, Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 27 din respectivul regulament cu privire la operatorii în cauză.

- (32) Această situație indică faptul că Republica Coreea nu și-a îndeplinit nici obligațiile de cooperare și de coordonare a activităților în relație cu UE și cu alte state în ceea ce privește prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, astfel cum se prevede la punctul 28 din IPOA INN. De asemenea, Coreea nu a ținut seama de recomandările de la punctul 24 din IPOA INN, care îndeamnă statele de pavilion să ia măsuri cuprinzătoare și eficiente pentru monitorizarea, controlul și supravegherea pescuitului, la punctul de debarcare și până la destinația finală, inclusiv prin implementarea unui sistem de monitorizare a navelor (VMS) în conformitate cu normele naționale, regionale și internaționale pertinente. Aceasta include cerința ca navele din jurisdicția sa să aibă instalat la bord un sistem VMS. În același mod, Coreea a omis să ia în considerare recomandările de la punctul 45 din IPOA INN, care îndeamnă statele de pavilion să se asigure că fiecare navă care are dreptul să arboreze pavilionul lor și care pescuiește în apele aflate în afara suveranității sau jurisdicției acestora deține o autorizație de pescuit valabilă eliberată de statele de pavilion în cauză. În plus, Coreea nu a respectat punctul 47 alineatul (7) din IPOA INN, întrucât nu a solicitat istoricul navei pentru a verifica posibile încălcări săvârșite înainte de acordarea licenței de pescuit.
- (33) De asemenea, ar trebui remarcat faptul că Planul național de acțiune al Coreei împotriva pescuitului INN (NPOA), din 2005, nu a fost actualizat, contrar recomandărilor de la punctele 26 și 27 din IPOA INN. Planul Coreei din luna mai 2013, de consolidare a mecanismului de prevenire și descurajare a activităților de pescuit INN practicate de navele sub pavilion coreean, este un proiect care nu poate fi considerat un plan național de acțiune împotriva pescuitului INN clar și detaliat. Coreea nu și-a îmbunătățit nivelul de punere în aplicare a NPOA pentru a asigura coordonarea internă a eforturilor întreprinse la nivel național pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN. În special, o serie de obiective nu au fost îndeplinite în ceea ce privește monitorizarea, controlul și supravegherea flotei pentru pescuitul în larg. Cu ocazia misiunilor sale, Comisia a făcut cunoscut faptul că nivelul schimburilor de informații cu statele de coastă este nesatisfăcător. Coreea continuă să nu își îndeplinească responsabilitățile de stat de pavilion și de stat al portului în conformitate cu dreptul internațional.
- (34) Cu ocazia misiunii desfășurate în Coreea în iulie 2011, Comisia a observat că nu există un centru de monitorizare a pescuitului (FMC) de sine stătător, care să controleze flota coreeană pentru pescuitul în larg, iar operatorii Departamentului pentru pescuitul în larg nu pot confirma existența unei anumite nave în interiorul sau în afara unei anumite zone geografice și nici dacă, atunci când pescuiește într-o zonă dată (ZEE sau ORGP), aceasta deține autorizația de operare în zona respectivă. În plus, în ceea ce privește validarea certificatelor de captură pentru flota pentru pescuitul în larg, s-a observat că autoritatea coreeană competentă – Serviciul național pentru inspecția calității produselor pescărești – nu dispune de niciun mijloc de verificare încrucișată a informațiilor menționate în certificatele de captură sau de alte surse fiabile de informare, precum licențele de pescuit deținute de un operator economic, pozițiile VMS ale navelor de pescuit, rapoartele de captură sau copii ale jurnalelor de bord. Potrivit informațiilor furnizate de Guvernul Coreei, a fost înființat un nou minister al oceanelor și pescuitului, iar un FMC va fi responsabil pentru monitorizarea flotei acestuia. Cu toate acestea, legislația existentă continuă să nu fie compatibilă cu articolul 18 alineatul (3) litera (e) și litera (g) punctul (iii) și cu articolul 18 alineatul (4) din UNFSA. În această privință, trebuie corectate deficiențele identificate la nivelul resurselor umane, al disponibilității datelor privind pozițiile navelor de pescuit în timp real sau a datelor privind activitățile anterioare, la nivelul metodelor utilizate și al formării funcționarilor responsabili.
- (35) În ceea ce privește normele administrative privind transbordarea pe mare a peștilor, Coreea a transmis faptul că aceste norme există numai în cazurile vizate de ORGP sau în cazul în care statele de coastă reglementează această activitate. În cel din urmă caz, s-a clarificat faptul că Guvernul Coreei nu primește niciun raport privind astfel de operațiuni de transbordare pe mare. În această privință, trebuie remarcat faptul că transbordările pe mare efectuate de navele de pescuit coreene în apele Africii de Vest au dat naștere unor încălcări, astfel cum se menționează la considerentele 21-28, și au făcut obiectul unor cereri de verificare în 2011, adresate de diferite state membre ⁽³⁾.
- (36) Existența unei proceduri în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul INN constituie un indiciu în plus că acest stat nu și-a onorat responsabilitățile ce îi revin în legătură cu navele care operează în marea liberă, după cum se prevede la articolul 18 alineatele (1) și (2) din UNFSA. În plus, în temeiul articolului 19 alineatul (1) din UNFSA, statului de pavilion i se solicită să asigure conformitatea navelor care arborează pavilionul său cu normele ORGP privind conservarea și gestionarea.
- (37) Comisia a analizat dacă Coreea a luat măsuri eficace de aplicare a legii cu privire la operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din pescuitul INN.
- (38) Recurența cazurilor de pescuit INN descrise la considerentele 21-28 indică faptul că Coreea nu a adoptat măsuri de aplicare a legii ca reacție la aceste practici de pescuit INN, în urma solicitărilor relevante ale Comisiei.

⁽³⁾ Scrisoarea din 12 iulie 2011 a QIA.

- (39) Lipsa monitorizării și a sancționării efective de către autoritățile coreene a participării navelor coreene la aceste activități ilegale subminează abilitatea autorităților de a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS, care stipulează obligația statelor de a adopta măsuri naționale pentru resortisanții lor în vederea conservării resurselor biologice din marea liberă. În această privință, ar trebui remarcat și faptul că importanța măsurilor eficiente față de beneficiarii reali este confirmată de documentația FAO și OCDE relevantă, care subliniază importanța informațiilor privind beneficiarii reali pentru combaterea activităților ilicite⁽⁴⁾ și necesitatea existenței unor registre privind navele de pescuit și beneficiarii reali⁽⁵⁾. Practica administrativă care ar putea determina operatorii care desfășoară activități de pescuit INN să înmatriculeze navele INN nu este în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS.
- (40) Faptul că, în calitate de stat de pavilion, Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile de conformitate și de aplicare a legii prevăzute la articolul 19 din UNFSA este confirmat, de asemenea, de informațiile colectate în cadrul misiunilor derulate în 2011 și 2012, precum și de informațiile obținute de Comisie în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul INN. Comisia a stabilit faptul că navele de pescuit care arborează pavilionul coreean au desfășurat în mod recurent activități de pescuit INN. Această situație a condus la inițierea procedurilor în conformitate cu articolele 26 și 27 din Regulamentul INN. În prezent, se aplică procedurile vizate la articolul 27 pentru a se stabili dacă activitățile de pescuit INN sunt sancționate în mod adecvat, astfel încât să asigure conformitatea, să descurajeze încălcările și să priveze autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora. Autoritățile coreene au fost informate cu privire la aceste proceduri prin scrisorile din 11 octombrie 2011, 22 decembrie 2011 și 2 martie 2012.
- (41) Punctele 34 și 35 din IPOA INN prevăd, de asemenea, că statele ar trebui să se asigure că navele de pescuit autorizate să arboreze pavilionul lor nu se implică în activități de pescuit INN sau nu sprijină astfel de activități și că, înainte să înmatriculeze o navă, își pot exercita drepturile pentru a se asigura că nava nu se angajează în activități de pescuit INN. În plus, măsurile menționate la considerentul 59 privind activitățile resortisanților coreeni în zonele de pescuit de ton tropical din Golful Guineei, care includ transbordări interzise efectuate de navele sub pavilion ghanez, subminează capacitatea Coreei de a-și îndeplini obligațiile ce îi revin în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă jurisdicția în conformitate cu dreptul său intern asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, ofițerilor și echipajului.
- (42) Dovezile disponibile confirmă în continuare faptul că Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional în legătură cu măsurile eficiente de aplicare a legii. În această privință, se reamintește faptul că, în conformitate cu Legea dezvoltării industriei oceanice din Coreea, adoptată în 2007 și modificată în martie 2013, navelor de pescuit care arborează pavilionul coreean li se solicită să dispună de VMS numai atunci când pescuiesc în zonele în care ORGP solicită deținerea la bord a VMS sau atunci când operează în ape naționale, în temeiul acordurilor de pescuit pe care Coreea le-a semnat cu țări terțe⁽⁶⁾. Prin urmare, nu există dispoziții legale care să oblige navele să dispună de VMS în cazul în care pescuiesc în marea liberă în afara sferei de competență a ORGP sau în apele statelor de coastă cu care nu au fost semnate acorduri de pescuit. Potrivit informațiilor furnizate de autoritățile coreene la 25 iulie 2013, în prezent, 97 dintre cele 344 de nave coreene pentru pescuit în larg nu dispun de un sistem VMS. În conformitate cu Legea dezvoltării industriei oceanice din iulie 2013, nu se prevede în mod clar obligativitatea instalării VMS pentru întreaga flotă coreeană de nave de pescuit în larg, indiferent de locul în care operează. În prezent, urmărirea obligatorie prin VMS este o practică acceptată la nivel internațional, care face parte, așadar, în mod normal, din îndatoririle statelor de pavilion în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) litera (e) din UNFSA. Faptele descrise la prezentul considerent și la considerentele 21-28 indică faptul că Coreea nu a respectat condițiile prevăzute la articolul 94 din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, ofițerilor și echipajului, în conformitate cu dreptul său intern. În plus, Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile de conformitate și de asigurare a aplicării legii, în calitate de stat de pavilion, astfel cum se prevede la articolul 19 din UNFSA, întrucât nu a demonstrat faptul că a acționat și a operat în conformitate cu normele detaliate prevăzute la respectivul articol.
- (43) Totodată, în ceea ce privește măsurile de aplicare a legii puse în practică de Coreea, misiunile derulate de Comisie în Coreea au arătat faptul că se impune o revizuire a sancțiunilor aplicabile cu privire la încălcări, astfel cum se prevede în Directiva ministerială din 29 decembrie 2009 privind normele UE referitoare la pescuitul INN, și anume „Legea privind controlul resurselor piscicole” din Coreea. Sistemul juridic coreean prevede o amendă maximă de 1 000 dolari SUA pentru încălcare, ca sancțiune penală. Nivelul unor astfel de sancțiuni este, în mod evident, neadecvat și clar neproportional cu gravitatea posibilelor încălcări, cu potențialul impact al încălcărilor asupra resurselor și cu posibilul beneficiu care ar putea fi obținut de infractori din astfel de acțiuni ilegale. Legea dezvoltării industriei oceanice recent adoptată (iulie 2013) nu stabilește un catalog clar al sancțiunilor disuasive (penale și administrative) și al sancțiunilor complementare. Sistemul actual revizuit prevede mai multe derogări de la suspendarea

⁽⁴⁾ OCDE, Raportul „Ownership and Control of Ships” („Deținerea în proprietate și controlul navelor maritime”), obținut de la adresa: <http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf>

⁽⁵⁾ FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership” („Registru cuprinzător al navelor de pescuit, al navelor frigorifice de transport, al navelor de alimentare și al beneficiarilor reali”), Raport privind un studiu al Departamentului pentru pescuit al FAO, martie 2010 (obținut de la adresa: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) și IPOA INN, punctul 18.

⁽⁶⁾ Coreea a semnat acorduri de pescuit cu 13 țări (Rusia, Japonia, China, Tuvalu, Insulele Solomon, Kiribati, Papua-Noua Guinee, Insulele Cook, Franța, Iran, Australia, Mauritania și Ecuador).

licențelor, nu definește în mod clar încălcările grave, conține definiții neclare și metode confuze de calculare a nivelului sancțiunilor. Cu ocazia misiunii derulate în luna martie 2011 și în comunicările ulterioare cu Coreea, Comisia a observat faptul că, în pofida disponibilității unor informații suficiente pentru notificarea încălcărilor comise de navele lor de pescuit care operează în marea liberă și în apele țărilor terțe, autoritățile coreene competente nu au dispus măsuri prompte pentru inițierea procedurilor și, după caz, nu au sancționat în mod adecvat navele în cauză. În conformitate cu articolul 62 din UNCLOS, resortisanții altor state care pescuiesc în ZEE a unei țări terțe trebuie să respecte măsurile de conservare și termenii și condițiile stabilite în legile și reglementările statelor de coastă. În acest sens, practicile administrative observate în Coreea nu sunt compatibile cu obligațiile internaționale asumate de aceasta în calitate de stat de pavilion în temeiul UNCLOS.

(44) Observația referitoare la menționarea Coreei în raportul NMFS ⁽⁷⁾ este pertinentă. Coreea a fost identificată ca stat care nu aplică sancțiuni suficiente pentru a descuraja navele sale să se implice în activități de pescuit care încalcă măsurile de conservare și gestionare impuse în cadrul unui acord internațional de gestionare a pescuitului. În special, NMFS este preocupat de faptul că Coreea nu controlează în mod eficient cele nouă nave de pescuit ale sale, autorizate, în prezent, să pescuiască în zona Convenției CCAMLR. Preocupări similare au fost exprimate în cadrul celei de a 18-a reuniuni speciale a ICCAT din noiembrie 2012, privind activitățile resortisanților coreeni implicați în posibile transbordări ilegale, astfel cum se explică în continuare la considerentul 59. Guvernul Coreei a mai indicat faptul că a adoptat o modificare a legii relevante în vederea înăsprii sancțiunilor împotriva activităților de pescuit INN. În pofida Legii dezvoltării industriei oceanice din iulie 2013, noul sistem de sancționare este insuficient pentru a descuraja activitățile de pescuit INN, după cum se explică la considerentul 43.

(45) Ținând seama de situația descrisă la considerentele 43 și 44, s-a concluzionat că nivelul sancțiunilor aplicate pentru încălcări prin activități de pescuit INN, prevăzut în legislația coreeană, nu este în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din UNFSA, care prevede că sancțiunile aplicabile pentru încălcări trebuie să fie suficient de severe pentru a asigura conformitatea și a descuraja în mod eficient încălcările, oriunde ar avea loc acestea; de asemenea, sancțiunile ar trebui să priveze autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora. În plus, acțiunile Coreei cu privire la măsurile eficace de aplicare a legii nu sunt în concordanță cu recomandările de la punctul 21 din IPOA INN, care îndeamnă statele să se asigure că sancțiunile pentru navele care desfășoară activități de pescuit INN sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și

a elimina în mod eficient pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din acest tip de pescuit.

(46) Neîndeplinirea, de către Coreea, a obligațiilor sale de conformitate și de aplicare a legii, astfel cum se descrie în prezenta secțiune, încalcă, de asemenea, articolul III alineatul (8) din Acordul de conformitate al FAO, conform căruia fiecare parte trebuie să ia măsuri de aplicare a legii în ceea ce privește navele de pescuit autorizate să îi arboreze pavilionul care acționează cu încălcarea dispozițiilor Acordului de conformitate al FAO, inclusiv, dacă este cazul, conferind încălcării acestor dispoziții caracterul de infracțiune în conformitate cu legislația națională. Sancțiunile aplicabile pentru aceste încălcări trebuie, într-adevăr, să fie suficient de severe pentru a garanta efectiv conformitatea cu cerințele Acordului de conformitate al FAO și pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale.

(47) În ceea ce privește istoricul, natura, împrejurările, amploarea și gravitatea asociate formelor de activități de pescuit INN examinate, Comisia a luat în considerare activitățile de pescuit INN recurente și repetitive ale navelor care au arborat pavilionul Coreei până în 2013, astfel cum se menționează la considerentele 21-24.

(48) În ceea ce privește capacitatea actuală a autorităților coreene, se remarcă faptul că, în conformitate cu indicele dezvoltării umane al Organizației Națiunilor Unite ⁽⁸⁾, Coreea este considerată o țară cu un grad foarte ridicat de dezvoltare umană (pe locul 12 din 186 de țări). Ținând seama de poziția acesteia, nu se consideră necesară analiza capacității existente a autorităților coreene competente, întrucât nivelul de dezvoltare din Coreea, astfel cum se menționează la prezentul considerent, nu poate fi considerat drept un factor care subminează capacitatea autorităților competente de a coopera cu alte țări și de a pune în practică măsurile de aplicare a legii.

(49) În conformitate cu analiza de la considerentul 48, s-a remarcat, de asemenea, faptul că, pe baza informațiilor obținute în cadrul misiunii din luna iulie 2011, nu se poate considera că autoritățile coreene nu dispun de resurse financiare; din contră, autoritățile nu dispun de mediul administrativ și juridic necesar și de prerogativele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

(50) Având în vedere situația descrisă în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie și a tuturor declarațiilor transmise de această țară, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (5) din Regulamentul INN, se poate stabili că Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, în ceea ce privește eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

⁽⁷⁾ Raportul NMFS, p. 24.

⁽⁸⁾ Informații obținute de la adresa: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

3.3. Neaplicarea normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (51) Coreea a ratificat UNCLOS și UNFSA și a acceptat Acordul de conformitate al FAO. În plus, Coreea este parte contractantă a CCAMLR, CCSBT, CITT, ICCAT, IOTC, SPRFMO, WCPFC, NAFO și SEAFO.
- (52) Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante cu privire la statutul Coreei de membru contractant al CCAMLR, IOTC și ICCAT.
- (53) În cadrul reuniunii CCAMLR⁽⁹⁾ din 2011, în ceea ce privește nava *Insung nr. 7*, au fost exprimate îngrijorări cu privire la nivelul sancțiunilor aplicate de Coreea operatorului, navei și căpitanului acesteia, având în vedere gravitatea activității ilegale. Comisia permanentă privind punerea în aplicare și conformitatea (SCIC) din cadrul CCAMLR a propus includerea navei *Insung nr. 7* pe lista de nave INN ale părților contractante, însă Coreea a blocat includerea în cadrul celei de a 30-a reuniuni a CCAMLR.
- (54) Raportul de conformitate al IOTC pentru Coreea, elaborat de Comitetul pentru controlul conformității în cadrul sesiunii sale din 2011⁽¹⁰⁾, identifică Republica Coreea ca țară care nu se conformează cerințelor statistice obligatorii stabilite prin Rezoluțiile 05/05, 09/06 și 10/06 (capturi accidentale necomunicate de broaște țestoase marine și de păsări acvatice, capturi accidentale de rechini comunicate parțial). Comitetul pentru controlul conformității a detectat, de asemenea, mai multe încălcări ale obligațiilor de raportare ale Coreei privind Rezoluția 10/04 privind sistemul de observare regională, întrucât Coreea nu a transmis rapoarte ale observatorilor, și Rezoluțiile 01/06 și 03/03 privind programul IOTC de documentare statistică cu privire la tonul obez, întrucât Coreea nu a raportat către IOTC evaluarea datelor de export în raport cu datele de import. Președintele IOTC a comunicat Coreei, în cadrul unei scrisori din 22 martie 2011, îngrijorările comitetului cu privire la nivelul de conformitate al acestei țări.
- (55) Conform informațiilor obținute din raportul de conformitate al IOTC din 10 martie 2012⁽¹¹⁾, în ceea ce privește anul 2011, Coreea a încălcat sau a respectat numai parțial o serie de rezoluții adoptate de IOTC. În special, nu toate uneltele de pescuit au fost marcate conform dispozițiilor Rezoluției 01/02 privind standardele de gestiune. În ceea ce privește VMS, Coreea nu

respectă Rezoluția 10/01, întrucât nu a furnizat nicio informație referitoare la rezumatul înregistrărilor VMS în Raportul privind punerea în aplicare. Coreea și-a îndeplinit numai parțial obligația de a transmite date privind rechinii, astfel cum se solicită în Rezoluția 05/05. În plus, președintele Comitetului pentru controlul conformității a identificat măsuri semnificative de neconformitate față de cadrul juridic al IOTC. În această privință, Coreea nu a transmis rapoarte de observare, astfel cum se solicită în Rezoluția 11/04 a IOTC, și nu a furnizat un raport privind rezultatele analizei datelor privind exportul de ton obez.

- (56) În plus, în conformitate cu Circulara 2013-2014⁽¹²⁾ a IOTC, pe parcursul anului 2012 s-a raportat faptul că o navă coreeană a fost implicată în posibile infracțiuni detectate în cadrul programului IOTC de observare regională pentru monitorizarea transbordărilor pe mare.
- (57) Se reamintește faptul că ICCAT a transmis Coreei o scrisoare de identificare în 2010⁽¹³⁾. În scrisoare, Coreea a fost identificată ca nerespectând pe deplin și în mod eficient obligația sa de a comunica datele statistice prevăzute în Recomandarea 05-09 a ICCAT. În aceeași scrisoare, ICCAT a subliniat faptul că Coreea nu a furnizat toate datele și informațiile necesare, precum: date privind sarcina I (date transmise după termenul-limită); sarcina II (date privind captura și efortul transmise după termenul-limită și date privind dimensiunea capturii netransmise); tabelele de conformitate transmise după termenul-limită; rapoarte de transbordare netransmise; informații privind standardul referitor la gestionarea tonierelor cu paragat de dimensiuni mari transmise după termenul-limită; raportul privind punerea în aplicare a Recomandării 08-05 transmis după termenul-limită; raportul privind punerea în aplicare a planului anual de pescuit primit după termenul-limită și planul de gestionare a capacității transmis după termenul-limită. Comitetul a observat, de asemenea, recoltarea în exces de către Coreea, după cum urmează: recoltarea în exces a tonului alb din Atlanticul de Sud, cu încălcarea Recomandării 07-03; recoltarea în exces a peștelui-spadă din Atlanticul de Sud pentru al doilea an consecutiv, cu încălcarea Recomandării 06-03; recoltarea în exces a peștelui-spadă din Atlanticul de Nord pentru al treilea an consecutiv, cu încălcarea Recomandării 08-02. În ceea ce privește Recomandarea 08-01, în calitate de țară care recoltează cantități reduse, Coreea nu a avut o limită specifică pentru capturile de ton obez. Cu toate acestea, Comitetul a subliniat, de asemenea, faptul că nu se intenționa ca țările care recoltează cantități reduse să își sporească capturile la peste 2 100 de tone metrice. Comitetul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la tendința crescătoare a Coreei privind capturile de ton obez. Comitetul a fost, de asemenea, preocupat de lipsa unor măsuri eficiente adoptate de Coreea în vederea restricționării recoltelor de marlin alb în limitele specificate în Recomandarea 06-09.

⁽⁹⁾ CCAMLR, Raportul celei de a 30-a reuniuni a Comisiei, Australia, Hobart, 24 octombrie-4 noiembrie 2011, CCAMLR-XXX, punctele 9.12-9.28.

⁽¹⁰⁾ Raportul de conformitate al IOTC pentru Coreea, elaborat de Comitetul pentru controlul conformității, sesiunea a 8-a a CoC, 14-16 martie 2011, IOTC-2011-S15-CoC25Rev1[E].

⁽¹¹⁾ Raportul de conformitate al IOTC din 10 martie 2012, IOTC-2012-CoC09-CR14_Rev1[E].

⁽¹²⁾ Circulara IOTC din 12 februarie 2013.

⁽¹³⁾ Scrisoarea de identificare a ICCAT, 4 martie 2010, Circulara ICCAT nr. 590, 4 martie 2010.

- (58) O scrisoare de identificare a fost transmisă Coreei cu privire la mai multe deficiențe în ceea ce privește respectarea măsurilor de gestionare și a cerințelor de raportare în 2010 ⁽¹⁴⁾. În această scrisoare, Coreea este informată cu privire la faptul că ICCAT a decis menținerea identificării Coreei conform Recomandării 06-13 privind măsurile comerciale. În plus, Coreea a fost identificată pentru nerespectarea obligațiilor sale prevăzute în Recomandarea 05-09 a ICCAT privind respectarea obligațiilor de raportare statistică, în Recomandarea 06-09 a ICCAT privind consolidarea în continuare a Planului de refacere a populațiilor de marlin alb și marlin albastru și în Recomandarea 07-03 a ICCAT privind limitele capturilor de ton alb sudic pentru anii 2008, 2009, 2010 și 2011. În acest sens, Comitetul pentru controlul conformității a stabilit că Coreea nu a furnizat toate datele și rapoartele necesare în termenele-limită prevăzute. Au fost identificate probleme legate de lipsa raportării, comunicări întârziate, raportări incomplete și calitatea insuficientă a datelor. Comitetul și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea față de lipsa unor măsuri eficiente adoptate de Coreea pentru a controla recoltele de ton alb sudic, în limitele specificate în Recomandarea 07-03, și recoltele de zărgan specificate în Recomandarea 06-09, după cum arată recoltările în exces de ton alb sudic și marlin alb din 2008 și 2009. Ca urmare a acestor deficiențe identificate, în aceeași scrisoare de identificare, ICCAT a solicitat Coreei: să răspundă cu promptitudine la circulara anuală a secretariatului privind aplicabilitatea cerințelor de raportare ale ICCAT și, în acest scop, să își revizuiască procedurile de raportare și de colectare de date; să transmită secretariatului planurile preliminare de gestionare pentru tonul alb sudic și zărgan, inclusiv măsurile care urmează să fie adoptate pentru a menține debarcările în limitele stabilite și informații privind capacitatea flotei pentru zonele de pescuit în care au loc recoltări în exces.
- (59) ICCAT a transmis Coreei o scrisoare în care își exprimă îngrijorarea cu privire la mai multe deficiențe legate de conformitate în 2011 ⁽¹⁵⁾. Într-adevăr, Comitetul pentru controlul conformității a decis să își exprime preocuparea legată de nerespectarea în integralitate de către Coreea a obligațiilor sale în conformitate cu Recomandarea ICCAT privind promovarea respectării măsurilor ICCAT de conservare și gestionare de către resortisanții părților contractante, de către părțile necontractante cooperante, entitățile sau entitățile piscicole (Recomandarea 06-14). Comitetul și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la activitățile resortisanților coreeni în zonele de pescuit de ton tropical din Golful Guineei, care pot implica transbordări interzise efectuate de nave sub pavilion ghanez. Comitetul a încurajat Coreea să abordeze implicarea resortisanților coreeni în activitățile ilegale care au loc în acea zonă de pescuit. În fine, Coreei i s-a solicitat să informeze ICCAT cu privire la măsurile pe care le-a adoptat pentru promovarea conformării resortisanților săi implicați în pescuitul de ton tropical din Golful Guineei.
- (60) ICCAT a transmis Coreei o scrisoare în care și-a exprimat îngrijorarea cu privire la activitățile resortisanților coreeni în zonele de pescuit de ton tropical din Golful Guineei, care este posibil să fi inclus transbordări ilegale pe mare în 2012 ⁽¹⁶⁾. În această scrisoare, ICCAT a solicitat Coreei să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că navele și resortisanții coreeni nu sunt implicați în activități ilegale care au loc în acea zonă de pescuit.
- (61) Ținând seama de absența controlului navelor în marea liberă, astfel cum se prevede în normele ORGP, și de neasigurarea respectării de către navele care arborează pavilionul său a recomandărilor CCAMLR, ICCAT și IOTC, Coreea încalcă articolul 18 alineatul (3) litera (a) din UNFSA, care impune statelor ale căror nave pescuiesc în marea liberă să adopte măsuri de control prin care să asigure conformitatea acelor nave cu normele ORGP.
- (62) Potrivit considerentului 57, Coreea nu își îndeplinește obligațiile care derivă din articolul 18 alineatul (3) litera (b) punctul (ii) din UNFSA, permițând navelor sale să pescuiască cu încălcarea condițiilor stabilite de ICCAT. Întrucât nu respectă standardele de gestionare privind marcarea uneltelor de pescuit, Coreea nu respectă articolul 18 alineatul (3) litera (d) din UNFSA. Coreea nu respectă cerințele privind înregistrarea și raportarea la timp prevăzute la articolul 18 alineatul (3) literele (e) și (g) din UNFSA, având în vedere faptul că nu a transmis IOTC și ICCAT informațiile privind rapoartele anuale, statistice și ale observatorilor și nici datele referitoare la schimburile comerciale și capturile accidentale. Coreea nu respectă dispozițiile articolului 18 alineatul (3) litera (g) din UNFSA, având în vedere nerespectarea obligației sale de a raporta către IOTC rezumatul înregistrărilor VMS și de a monitoriza transbordările pe mare.
- (63) În fine, ar trebui remarcat faptul că, în pofida recomandărilor de la punctele 25, 26 și 27 din IPOA INN, în realitate, Coreea nu a actualizat planul național de acțiune împotriva pescuitului INN.
- (64) Având în vedere situația explicată în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concreate colectate de Comisie și a tuturor declarațiilor transmise de această țară, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, s-ar putea stabili că Coreea nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în ceea ce privește normele, reglementările și măsurile de conservare și gestionare internaționale.

⁽¹⁴⁾ Scrisoarea de identificare a ICCAT, 18 ianuarie 2011, Circulara ICCAT nr. 173, 18 ianuarie 2011.

⁽¹⁵⁾ Scrisoarea în care ICCAT își exprimă îngrijorarea, 21 februarie 2012, Circulara ICCAT nr. 636, 21 februarie 2012.

⁽¹⁶⁾ Scrisoarea în care ICCAT își exprimă îngrijorarea, 11 februarie 2013, Circulara ICCAT nr. 610, 11 februarie 2013.

3.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (65) Se reamintește faptul că, în conformitate cu indicele dezvoltării umane al Organizației Națiunilor Unite ⁽¹⁷⁾, Coreea este considerată o țară cu un grad foarte ridicat de dezvoltare umană (pe locul 12 din 186 de țări). Pe de altă parte, Coreea este inclusă pe lista din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 ca țară care intră în categoria țărilor și teritoriilor care nu se află în curs de dezvoltare.
- (66) Ținând seama de această clasificare, Coreea nu poate fi considerată o țară marcată de constrângeri specifice care derivă direct din nivelul său de dezvoltare.
- (67) Ar trebui observat faptul că notificarea Coreei ca stat de pavilion a fost acceptată de Comisie în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN începând cu 1 ianuarie 2010. Ulterior, Coreea a confirmat, conform articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, că dispune de convenții naționale pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare cărora trebuie să se supună navele sale de pescuit.
- (68) Comisia a informat Coreea cu privire la diversele deficiențe pe care le-a identificat în cursul misiunilor și al reuniunilor desfășurate. Comisia a încercat să coopereze cu autoritățile coreene și să avanseze în ceea ce privește măsurile corective legate de deficiențele identificate. Coreea nu a adoptat suficiente măsuri corective și nici nu a înregistrat evoluții pozitive în ceea ce privește corectarea deficiențelor stabilite. Comisia a analizat revizuirea recentă a Legii dezvoltării industriei oceanice care vizează stabilirea de sancțiuni, înființarea unui Centru de monitorizare a pescuitului, extinderea utilizării echipamentelor VMS la toate navele de pescuit în larg și instituirea de noi programe de formare pentru pescari. Totuși, acest nou text juridic național nu respectă dispozițiile articolelor 62, 94, 117 și 118 din UNCLOS, ale articolelor 18, 19 și 20 din UNFSA, precum și ale diferitelor recomandări ale ORGP (la care Coreea este parte contractantă) din motivele explicate deja în secțiunea 3 din decizie. În ceea ce privește celelalte elemente subliniate, Comisia a confirmat în cadrul întâlnirilor cu autoritățile coreene din perioada aprilie-iulie 2013 faptul că Coreea nu a prezentat niciun plan concret și tangibil de punere în aplicare a acestor măsuri și că, pentru moment, nu este în măsură să pună în aplicare legislația națională și să își controleze flota dincolo de zonele care intră sub jurisdicția sau suveranitatea sa națională.
- (69) Situația descrisă în prezenta secțiune confirmă faptul că Coreea este o țară foarte dezvoltată, care dispune de mijloace suficiente pentru a face față deficiențelor identificate și a le corecta, însă autoritățile coreene încă nu reușesc să introducă și să pună în aplicare măsuri de combatere a activităților de pescuit INN.
- (70) Având în vedere situația descrisă în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie și a tuturor declarațiilor transmise de această țară, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, s-ar putea stabili că stadiul de dezvoltare și performanța generală ale Coreei în ceea ce privește activitățile de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

4. PROCEDURA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REPUBLICA GHANA

- (71) Notificarea Republicii Ghana (Ghana) ca stat de pavilion a fost acceptată de Comisie în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN, începând cu 1 ianuarie 2010.
- (72) În perioada 28-31 mai 2013, în colaborare cu EFCA, Comisia a desfășurat o misiune în Ghana în contextul cooperării administrative prevăzute la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN.
- (73) Misiunea a vizat verificarea informațiilor privind convențiile Ghanei pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare cărora trebuie să se supună navele de pescuit ale acesteia, a măsurilor adoptate de Ghana pentru punerea în aplicare a obligațiilor asumate în cadrul luptei împotriva pescuitului INN și pentru îndeplinirea cerințelor și a aspectelor care țin de punerea în aplicare a regimului Uniunii de certificare a capturilor.
- (74) Raportul final al misiunii a fost trimis Ghanei la 14 iunie 2013.
- (75) Între 16 și 18 iulie 2013, a avut loc o nouă misiune a Comisiei în Ghana, pentru monitorizarea măsurilor adoptate cu ocazia primei misiuni. La 17 iulie 2013, Comisia a transmis Ghanei observații scrise privind situația constatată în țară. La 23 iulie, a avut loc o videoconferință tehnică între autoritățile din Ghana și Comisie. Comisia a furnizat Ghanei raportul relevant al reuniunii la 1 august 2013.
- (76) La 23 septembrie 2013, au fost primite noi informații din partea Ghanei.
- (77) Ghana este parte contractantă a ICCAT, a Comisiei internaționale pentru vânătoarea de balene (IWC), a Comitetului pentru pescuit și acvacultură în apele interioare din Africa (CIFAA), a Comitetului pentru pescuit în zona centrală de vest a Golfului Guineea (FCWC) și a Comitetului pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului (CECAF), ultimele două fiind organisme consultative subregionale de pescuit.

⁽¹⁷⁾ A se vedea nota de subsol nr. 8.

- (78) Ghana a ratificat UNCLOS și a semnat Acordul FAO din 2009 privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (Acordul FAO privind măsurile statului portului).
- (79) Comisia a cules și a analizat toate informațiile relevante pentru a evalua respectarea de către Ghana a obligațiilor sale internaționale în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă și de stat de comercializare ⁽¹⁸⁾, astfel cum sunt prevăzute în acordurile internaționale menționate la considerentul 76 și stabilite de ORGP menționate la considerentele 76 și 79.
- (80) Comisia a utilizat informațiile obținute din datele disponibile publicate de ICCAT, de Comisia pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (NEAFC), de Organizația de Pescuit în Atlanticul de Sud-Est (SEAFO) și de Organizația de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest (NAFO), fie sub formă de rapoarte de conformitate, fie ca liste de nave INN, precum și informațiile disponibile publicului, obținute din raportul NMFS al Departamentului de comerț al SUA ⁽¹⁹⁾. În plus, Comisia a utilizat rezultatele misiunilor desfășurate în Ghana în 2013.

5. POSIBILITATEA CA REPUBLICA GHANA SĂ FIE IDENTIFICATĂ CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (81) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia analizează obligațiile Ghanei în calitate de stat de pavilion, al portului, de coastă și de comercializare. În scopul acestei analize, Comisia a ținut seama de parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

5.1. Recurența activităților navelor de pescuit INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) literele (a) și (b) din Regulamentul INN]

- (82) Comisia a stabilit, pe baza informațiilor obținute din lista ORGP a navelor INN și a informațiilor colectate în timpul misiunilor la fața locului derulate în Ghana, în lunile mai și iulie 2013, că nava de pescuit INN „Yucatan Basin” inclusă pe lista ORGP-urilor NAFO, SEAFO și NEAFC a fost redenumită „Trinity” și este, în prezent, înmatriculată sub pavilionul Ghanei ⁽²⁰⁾.
- (83) Astfel, se reamintește faptul că, în temeiul articolului 94 alineatele (1) și (2) din UNCLOS referitoare la îndatoririle

statului de pavilion, fiecare stat de pavilion își exercită jurisdicția și controlul asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, ofițerilor și echipajului acesteia. Acest articol stabilește, de asemenea, obligația menținerii unui registru al navelor care arborează pavilionul său. În această privință, având în vedere acest caz concret și procedurile existente, Comisia consideră că Ghana nu este în măsură să împiedice înmatricularea navelor INN sub pavilionul său, fapt care indică nerespectarea, de către Ghana, a responsabilităților sale de stat de pavilion în temeiul dreptului internațional.

- (84) În plus, în contextul aplicării Regulamentului INN al UE de către statele membre ale UE, Comisia a adunat dovezi privind încălcarea repetată a măsurilor ICCAT de conservare și gestionare săvârșită de navele sub pavilionul Ghanei. În consecință, la 23 aprilie 2013, UE a notificat oficial situația Ghanei Secretariatului ICCAT și i-a furnizat acestuia toate informațiile justificative pentru susținerea faptelor. Încălcările au făcut referire la transbordări repetate pe mare, efectuate de nave de pescuit ton cu plasă-pungă care activau sub pavilionul Ghanei în zona ICCAT, încălcând interdicția de transbordare pe mare prevăzută în normele ICCAT (Recomandarea 12-06 a ICCAT). În plus, această notificare oficială la Secretariatul ICCAT a subliniat presupusa nerespectare de către Ghana a Recomandării 03-14 a ICCAT privind standardele minime pentru instituirea VMS în zona Convenției ICCAT. La primirea acestor informații, Secretariatul ICCAT a informat autoritățile ghaneeze, la 30 aprilie 2013, cu privire la posibilele neconformități cu normele ICCAT și a invitat Ghana să furnizeze rezultatele anchetelor sale privind aceste aspecte, până cel târziu la 18 octombrie 2013.

- (85) În această privință, între 2009 și 2012, mai multe nave de pescuit cu plasă-pungă sub pavilionul Ghanei au efectuat în mod repetat transbordări ilegale pe mare, în zona ICCAT, către două nave transportatoare aflate, de asemenea, sub pavilion ghanez. În conformitate cu Recomandarea 06-11 ⁽²¹⁾, navele de pescuit cu plasă-pungă nu sunt autorizate să transbordeze pe mare specii de ton în zona ICCAT. Comisia a constatat faptul că transbordările recurente pe mare au avut loc cu încălcarea acestei recomandări a ICCAT și a observat că aceste operațiuni ilegale au fost validate de autoritățile ghaneeze pe certificatele de captură ghaneeze care însoțesc produsele pescărești exportate către UE.

- (86) În paralel, Comisia a obținut informații care dovedesc faptul că, înainte de 1 octombrie 2012, Ghana nu impusese niciodată navelor sale de pescuit ton care operează în zona ICCAT obligația de a raporta pozițiile lor geografice, în contradicție cu punctele 3, 4 și 5 din Recomandarea 03-14 a ICCAT.

⁽¹⁸⁾ Pentru situația pieței și măsurile corespunzătoare, a se vedea Planul internațional de acțiune al FAO pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, punctele 65-76, precum și Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil din 1995, articolul 11 alineatul (2).

⁽¹⁹⁾ Informații obținute de la adresa: http://www.nmfs.noaa.gov/ia/iuu/msra_page/2013_biennial_report_to_congress__jan_11_2013__final.pdf

⁽²⁰⁾ Informații obținute de la adresa: <http://www.neafc.org/mcs/iuu/blist> și <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/search>

⁽²¹⁾ Recomandarea 06-11 a ICCAT de stabilire a unui program pentru transbordări, conform căreia toate operațiunile de transbordare a speciilor de ton și a speciilor asemănătoare tonului în zona Convenției ICCAT trebuie să se efectueze în port.

- (87) În același mod, în contextul aplicării Regulamentului INN de către statele membre ale UE, Comisia a adunat dovezi privind încălcările repetate ale reglementărilor privind pescuitul INN săvârșite de navele ghaneeze care operează fără autorizații de pescuit în apele aflate sub jurisdicția țărilor vecine (de exemplu, ZEE ale statelor Togo, Benin, Côte d'Ivoire și Nigeria). Comisia a observat că încălcările au fost detectate de statele membre în cadrul verificărilor efectuate de acestea cu privire la informațiile menționate în certificatele de captură validate de autoritățile ghaneeze.
- (88) Comisia a constatat, de asemenea, faptul că, în calitate de stat de coastă, Ghana nu a adoptat măsuri corespunzătoare cu privire la activitățile de pescuit INN recurente desfășurate de navele de pescuit care operează în apele sale maritime sau care folosesc porturile sale. Activitățile de pescuit INN au fost confirmate în mod corespunzător în ultimele trei rapoarte anuale de monitorizare, control și supraveghere transmise de autoritățile ghaneeze Comisiei cu ocazia misiunii acesteia din mai 2013.
- (89) În temeiul articolului 31 alineatul (4) litera (b), Comisia a examinat, de asemenea, măsurile adoptate de Ghana cu privire la accesul pe piața sa a produselor pescărești provenite din pescuitul INN.
- (90) În această privință, Comisia a observat faptul că Ghana nu a adoptat măsuri corespunzătoare privind prezența recurentă a produselor pescărești provenite din pescuitul INN pe piața UE și în industria UE. În contextul aplicării Regulamentului INN de către statele membre, Comisia a adunat dovezi potrivit cărora produsele pescărești (în principal specii de ton) capturate sau transbordate ilegal în zona ICCAT sau în ZEE ale țărilor vecine de către nave ghaneeze și de către nave străine au fost debarcate în portul ghaneez Tema, fiind ulterior vândute de operatorii ghaneezi din sectorul piscicol societăților ghaneeze și procesate de întreprinderile din Ghana fără a fi descoperite de autoritățile ghaneeze sau fără ca acestea să împiedice intrarea acestor produse în lanțul de aprovizionare ghaneez.
- (91) Având în vedere situația descrisă în prezenta secțiune a deciziei, Comisia consideră că recurența activităților de pescuit INN desfășurate de navele ghaneeze și de navele care operează în apele maritime ale Ghanei este demonstrată.
- (92) Ținând seama de situația descrisă în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete adunate de Comisie și a tuturor declarațiilor făcute de țara vizată, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (4) din Regulamentul INN, se poate stabili că Ghana nu s-a achitat de obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și în ceea ce privește pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de navele de pescuit care arborează pavilionul său sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a combate pescuitul INN identificat și recurent, efectuat de navele care au arborat pavilionul său și nu s-a achitat de obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de comercializare în ceea ce privește

împiedicarea accesului produselor pescărești provenite din pescuitul INN pe piața sa.

5.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și de aplicare a legii [articolul 31 alineatul (5) din Regulamentul INN]

- (93) Referitor la o cooperare eficace a Republicii Ghana cu Comisia și statele membre ale UE la efectuarea anchetelor privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat și activitățile conexe, dovezile culese indică faptul că Ghana nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în calitate de stat de pavilion în conformitate cu dreptul internațional.
- (94) În special, Comisia a analizat modul în care Ghana a cooperat în contextul procedurilor prevăzute în Regulamentul INN, dacă Ghana a luat măsuri eficace de aplicare a legii cu privire la operatorii responsabili pentru activitățile de pescuit INN depistate la care se face referire în considerentele 83-85 și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.
- (95) În ceea ce privește cooperarea și atribuțiile privind aplicarea legii, se reamintește situația mai multor nave de pescuit ton care arborează pavilionul statului ghaneez, care operează cu încălcarea măsurilor de conservare și gestionare ale ICCAT sau cu încălcarea legilor și a regulamentelor naționale ale țărilor vecine (în special, Togo, Benin, Côte d'Ivoire și Nigeria). În legătură cu aceste cazuri concrete, Comisia a obținut dovezi care demonstrează că, în repetate rânduri, Ghana nu a furnizat niciun răspuns sau răspunsuri adecvate la solicitările de asistență transmise de către statele membre ale Uniunii în conformitate cu Regulamentul INN. Comisia consideră că activitățile de pescuit neautorizate desfășurate de aceste nave de pescuit ghaneeze în zona economică exclusivă a statelor de coastă vecine constituie o încălcare a articolului 62 alineatul (4) din UNCLOS, deoarece aceste activități au fost efectuate fără a ține seama de termenii și condițiile stabilite în legislația și regulamentele acelor state de coastă. În plus, cu ocazia misiunii sale din mai 2013, Comisia a stabilit că Ghana nu a raportat încălcările constatate statelor de coastă vecine direct interesate de aceste activități de pescuit neautorizate care au vizat speciile mari migratoare în apele lor, ceea ce constituie o încălcare a obligațiilor sale de cooperare prevăzute la articolul 64 din UNCLOS.
- (96) Având în vedere această situație, Comisia a observat că Ghana nu a controlat în mod eficace aceste activități de pescuit și nu a reușit să depisteze încălcările repetate ale normelor naționale și internaționale săvârșite de navele sale. Comisia a stabilit că Ghana nu deține informații privind locul exact și apele străine în care navele sale de pescuit operează de fapt. Aceste elemente demonstrează și mai mult incapacitatea Ghanei, în calitate de stat de pavilion, de a monitoriza și controla activitățile de pescuit ale flotei sale și de a-și asuma jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS.

- (97) De asemenea, se prevede că, pentru navele despre care s-a raportat că desfășoară activități care subminează eficacitatea măsurilor de conservare și gestionare ale ORGP, statele contractante ale ICCAT pot recurge la procedurile ORGP pentru a împiedica aceste nave să își desfășoare activitățile până în momentul în care se iau măsuri corespunzătoare de către statul de pavilion.
- (98) Nici acțiunile întreprinse de Ghana cu privire la înmatricularea navelor de pescuit nu sunt în conformitate cu recomandările de la punctele 34 și 44 din IPOA INN, care îndeamnă statele de pavilion să se asigure că navele de pescuit care au dreptul de a arbora pavilionul lor nu se vor angaja în activități de pescuit INN și nu le vor sprijini, și să invite statele de pavilion să adopte măsuri pentru a se asigura că niciunei nave nu i se va permite să pescuiască, cu excepția cazului în care o astfel de activitate este autorizată în conformitate cu legislația națională în zonele de jurisdicție națională.
- (99) În special, cu ocazia misiunii sale din mai 2013, Comisia a adunat dovezi potrivit cărora, înainte de aprilie 2013, Ghana nu deținea nicio procedură de verificare și examinare a informațiilor furnizate de către operatorii economici din Ghana cu privire la operațiunile de pescuit vizate de certificatele de captură validate de către Ghana. Pe baza acestui element și a coroborării informațiilor furnizate de autoritățile competente ale statelor membre, Comisia a stabilit că Ghana nu este în poziția de a exercita un control eficace asupra activității flotei sale de pescuit și că Ghana întâmpină dificultăți semnificative în asigurarea certificării fiabile a produselor pescărești capturate de navele sale de pescuit. Cu ocazia misiunii sale de la fața locului din mai 2013, Comisia a observat că au fost luate unele măsuri corective, începând cu aprilie 2013, în vederea îmbunătățirii fiabilității sistemului de certificare a capturii. Cu toate acestea, din cauza lipsei unui control real și a unei monitorizări a activităților de pescuit ale flotei ghaneeze, Comisia consideră că noile proceduri stabilite în aprilie 2013 nu au abordat încă în mod suficient problemele de aplicare a legii constatate.
- (100) În acest sens, verificările și inspecțiile efectuate de către statele membre cu privire la produsele pescărești vizate de certificate de captură ghaneeze au permis depistarea activităților de pescuit INN recurente desfășurate de navele ghaneeze de pescuit ton și au indicat faptul că Ghana a validat certificatele de captură fără efectuarea unor verificări reale și fără examinarea informațiilor transmise de către operatorii economici. În consecință, mai multe importuri de produse pescărești capturate în condiții ilegale de către nave ghaneeze au fost respinse la frontiera Uniunii de mai multe state membre ale Uniunii.
- (101) În plus, Comisia a obținut dovezi care confirmă că Ghana nu este în măsură să coopereze cu Uniunea pentru a oferi feedback cu privire la presupusele activități de pescuit INN desfășurate de navele sale care operează în zona ICCAT. În acest sens, Comisia a stabilit că Ghana nu a fost în măsură să furnizeze statelor membre ale UE pozițiile geografice ale navelor sale de pescuit care operează în zona ICCAT pentru perioada anterioară datei de 1 octombrie 2012, ceea ce constituie o încălcare a Recomandării 03-14 a ICCAT ⁽²²⁾. Comisia a observat că, în perioada sus-menționată, Ghana nu a asigurat instalarea dispozitivelor VMS la bordul navelor de pescuit ton care operează în zona ICCAT și nu a impus navelor sale de pescuit niciun fel de obligații de raportare a informațiilor, ceea ce constituie o încălcare a punctelor 3, 4 și 5 din Recomandarea 03-14 a ICCAT. Această situație explică incapacitatea statului ghaneez de a investiga în mod corespunzător, de a oferi feedback sau de a lua măsuri de urmărire a presupuselor activități de pescuit INN și a activităților conexe depistate de către statele membre ale UE.
- (102) Situația descrisă la considerentele 92-100 indică faptul că, în calitate de stat de pavilion, Ghana nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă, în conformitate cu dreptul său intern, jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, a ofițerilor și a echipajului.
- (103) Nici acțiunile întreprinse de Ghana cu privire la cooperarea cu alte state nu sunt în conformitate cu recomandările de la punctul 28 din IPOA INN, conform cărora statele ar trebui să-și coordoneze activitățile și să coopereze direct în vederea prevenirii, descurajării și eliminării pescuitului INN, în special prin crearea unor mecanisme de cooperare care să permită, printre altele, soluții rapide pentru pescuitul INN.
- (104) Nici acțiunile întreprinse de Ghana cu privire la monitorizare, control și supraveghere nu sunt în conformitate cu recomandările de la punctul 24 din IPOA INN, conform cărora statele de pavilion ar trebui să asigure măsuri cuprinzătoare și eficace de monitorizare, control și supraveghere a activităților de pescuit. Comisia a observat că situația descrisă a împiedicat Ghana să coopereze în mod eficace cu statele membre ale UE. Ghana nu a fost în măsură să ofere răspunsuri la solicitările acestora sau să investigheze, să furnizeze feedback sau să ia măsuri de urmărire a presupuselor activități de pescuit INN depistate.
- (105) În plus față de această incapacitate de a investiga, de a furniza feedback sau de a urmări presupusele activități de pescuit INN, Comisia a observat, de asemenea, că Ghana nu a reușit să adopte măsuri eficace de aplicare a legii și nici să stabilească sancțiuni împotriva navelor și operatorilor economici implicați în încălcări, așa cum se
-
- ⁽²²⁾ Recomandarea ICCAT 03-14 privind standardele minime pentru instituirea unui sistem de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS) în zona Convenției ICCAT.

prevede în considerentele 83-85. În acest sens, cu ocazia misiunii sale de la fața locului din mai 2013, Comisia a observat că Ghana a înființat un comitet interministerial pentru a investiga și a lua măsuri de aplicare a legii în ceea ce privește pretense încălcări menționate mai sus, dar nu s-a observat niciun progres concret până în prezent.

- (106) Pe baza regulamentelor în domeniul pescuitului și a rapoartelor anuale de monitorizare, control și supraveghere transmise de Ghana pentru ultimii trei ani, Comisia a observat că Ghana dispune de un cadru juridic care prevede un sistem disuasiv de sancțiuni, dar, până foarte recent, nu s-a aplicat concret aproape nicio sancțiune, iar procedurile de aplicare a legii și de urmărire penală nu dau rezultate.
- (107) În plus, cu ocazia misiunii sale din mai 2013, Comisia a stabilit că ministerul ghanez al pescuitului și dezvoltării acvaculturii nu dispune de niciun serviciu juridic care să se ocupe de chemarea în judecată a persoanelor sau a întreprinderilor responsabile pentru activitățile de pescuit INN. În acest sens, Comisia a constatat că procedurile legale în vigoare în temeiul articolelor 115 și 116 din Legea pescuitului din 2002 (Fisheries Act 2002) din Ghana prevăd competența instanțelor de judecată de a se pronunța cu privire la încălcările legislației și ale regulamentelor în domeniul pescuitului, cu excepția cazului în care, cu acordul procurorului, autorilor infracțiunilor li se pot aplica sancțiuni administrative. Comisia a observat, de asemenea, că procedurile legale de aplicare a legii și de sancționare din Ghana prezintă probleme semnificative de punere în aplicare (de exemplu, durata excesivă a procedurilor, rezultatele slabe în ceea ce privește încălcările depistate și sancțiunile aplicate). În acest context, Comisia consideră că procedurile existente de aplicare a legii și de urmărire penală nu permit autorităților competente din Ghana să ia măsuri eficiente de aplicare; în special, acestea nu permit impunerea eficace a unor sancțiuni suficient de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile de pescuit INN.
- (108) Situația descrisă în considerentele 103-106 constituie o dovadă a incapacității statului ghanez, în calitate de stat de pavilion, de a-și exercita întreaga jurisdicție asupra navelor sale de pescuit și indică faptul că Ghana nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă, în conformitate cu dreptul său intern, jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, a ofițerilor și a echipajului.
- (109) În plus, pe baza informațiilor preluate de către misiunile Comisiei, se poate concluziona că Ghana nu deține un registru maritim actualizat. Autoritățile din Ghana au raportat că în registrul național figurează 327 de nave de pescuit care arborează pavilionul ghanez. Totuși, acest număr nu corespunde cu datele obținute în cadrul misiunii Comisiei, potrivit cărora numărul de nave din

Ghana care dețin o licență de pescuit valabilă se ridică la 117. În acest sens, dată fiind aparenta neconcordanță dintre numărul de nave de pescuit care arborează pavilionul statului ghanez și numărul de nave din Ghana care dețin o licență de pescuit, cu ocazia misiunii din mai 2013, autoritatea maritimă din Ghana (GMA) a recunoscut necesitatea de a verifica și actualiza registrul național al navelor de pescuit. Având în vedere această situație, Comisia a concluzionat că Ghana nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în calitate de stat de pavilion în temeiul dreptului internațional, în special având în vedere articolul 94 alineatul (2) din UNCLOS referitor la obligația fiecărui stat de pavilion de a menține un registru fiabil al navelor care arborează pavilionul său.

- (110) Nici acțiunile întreprinse de Ghana cu privire la înmatricularea navelor de pescuit nu sunt în conformitate cu recomandarea de la punctele 36 și 38 din IPOA INN, conform căreia statele de pavilion ar trebui să evite înmatricularea navelor care au antecedente cu privire la neîndeplinirea unor astfel de obligații și să nu permită schimbarea pavilionului navelor în cazul nerespectării măsurilor de conservare și de gestionare sau a dispozițiilor adoptate la nivel național, regional sau global.
- (111) Nici acțiunile întreprinse de Ghana cu privire la măsurile eficiente de aplicare a legii nu sunt în concordanță cu recomandările de la punctul 21 din IPOA INN, conform cărora statele ar trebui să se asigure că sancțiunile pentru navele care desfășoară activități de pescuit INN sunt suficiente de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din acest tip de pescuit. În plus, Ghana nu a pus în aplicare un plan național de acțiune pentru combaterea pescuitului INN și, prin urmare, nu respectă recomandările de la punctele 25, 26 și 27 din IPOA INN.
- (112) Cu ocazia misiunii sale din mai 2013, Comisia a stabilit că legile și regulamentele statului ghanez nu prevăd obligația navelor de pescuit din țări terțe care operează în Ghana, având licențele de pescuit din Ghana, de a raporta pozițiile lor VMS către autoritățile competente din Ghana. În plus, Ghana nu impune navelor străine care operează în zona sa economică exclusivă obligația de a obține o licență de pescuit ghaneză. În acest context, Comisia a considerat că Ghana, în calitate de stat de coastă, nu poate asigura un control și o monitorizare eficiente a activităților navelor de pescuit din țări terțe care operează în apele sale, sistemul de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS) fiind universal considerat a fi un instrument fiabil de monitorizare a activităților de pescuit. Activitățile recurente de pescuit INN raportate în cadrul rapoartelor de monitorizare, control și supraveghere transmise de Ghana pentru ultimii trei ani confirmă această analiză. În special, aceste rapoarte oficiale subliniază că navele ghaneze industriale sau semiindustriale sunt adesea reținute sau

sanctionate de către autoritățile din Ghana pentru desfășurare de activități de pescuit ilegal în zona rezervată pescarilor artizanalii (zona cu o adâncime sub 30 m). În acest context, Comisia consideră că această lipsă de control și monitorizare a statului ghanez cu privire la navele care operează în apele sale maritime creează condiții favorabile pentru desfășurarea activităților de pescuit INN în ZEE a Republicii Ghana.

(113) În același mod, cu ocazia misiunii din mai 2013, Comisia a observat că autoritatea competentă din Ghana responsabilă pentru monitorizarea, controlul și supravegherea activităților de pescuit în ZEE a Republicii Ghana nu deține mijloacele necesare pentru a desfășura operațiuni și inspecții pe mare. Comisia pentru pescuit depinde exclusiv de mijloace logistice și de navele de patrulare ale flotei militare ghaneeze. În plus, potrivit observațiilor Comisiei, coordonarea și cooperarea între Comisia pentru pescuit și flota militară din Ghana sunt insuficiente pentru a asigura un sistem eficace de monitorizare, control și supraveghere a activităților de pescuit în ZEE a Republicii Ghana. Comisia consideră că această lipsă de mijloace de intervenție pe mare pune în pericol orice efort de aplicare a legii, ceea ce creează condiții favorabile pentru dezvoltarea activităților de pescuit INN verificate în ZEE a Republicii Ghana.

(114) Comisia a observat un dezechilibru semnificativ între capacitățile administrative ale Republicii Ghana de monitorizare și control al activităților de pescuit ale navelor industriale care operează în apele sale și numărul de licențe de pescuit acordate navelor industriale autorizate să opereze în zona economică exclusivă a Republicii Ghana (117 nave de pescuit industrial sunt autorizate pentru a opera în ZEE a Republicii Ghana, plus alte 12 000 de nave de pescuit artizanal). Această situație confirmă faptul că, raportat la dimensiunea activității de pescuit care are loc în apele aflate sub jurisdicția sa, Ghana are o capacitate insuficientă de aplicare a legii. În plus, Comisia a observat că Ghana nu a adoptat un plan național de gestionare a pescuitului, bazat pe cele mai bune informații științifice disponibile, în conformitate cu articolul 61 alineatul (2) și articolul 62 alineatul (4) din UNCLOS.

(115) Ca o consecință a faptelor descrise în considerentele 111-113, Comisia consideră că Ghana, în calitate de stat de coastă, nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 61 alineatul (2) și la articolul 62 alineatul (1) din UNCLOS, care prevede că un stat de coastă trebuie să promoveze obiectivul de utilizare optimă a resurselor biologice din zona sa economică exclusivă, luând în considerare cele mai bune dovezi științifice disponibile, în special asigurând, prin măsuri adecvate de conservare și gestionare, menținerea acestor resurse biologice și evitarea supraexploatării acestora.

(116) În ceea ce privește istoricul, natura, împrejurările, amploarea și gravitatea asociate formelor de activități de pescuit INN examinate, Comisia a luat în considerare activitățile de pescuit INN recurente și repetitive ale navelor care au arborat pavilionul Republicii Ghana până în 2013.

(117) În acest sens, trebuie remarcat faptul că Ghana a fost identificată de mai multe ori în scrisorile de îngrijorare ale ICCAT, în perioada 2011-2013, pentru incapacitatea sa de a se conforma pe deplin și în mod eficace obligațiilor sale, în conformitate cu Recomandările 09-01, 10-01 și 11-01 privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez. Flota ghaneeză care operează în zona ICCAT încalcă de mai mulți ani limitele de captură de ton obez impuse de ICCAT, iar statul ghanez nu a luat măsuri eficiente pentru a remedia situația pescuitului în exces de ton obez. Ghana nu respectă limitele cotelor pentru capturile de ton obez alocate conform recomandărilor ICCAT. Deși Comisia recunoaște că Ghana a făcut progrese cu privire la rambursarea sumelor corespunzătoare depășirii cotei pentru tonul obez din ultimii ani, se observă că Ghana a blocat extinderea capacității sale de pescuit industrial, dar nu a luat măsuri de reducere a acestuia pentru a se conforma recomandărilor ICCAT menționate mai sus. În acest context, Comisia consideră că această supracapacitate continuă a flotei ghaneeze de pescuit ton în zona ICCAT și situația ulterioară recoltării în exces a tonului obez (în special în 2008, 2009 și 2010) constituie o manifestare structurală a pescuitului INN desfășurat de flota ghaneeză de pescuit ton în zona ICCAT și încalcă condițiile generale prevăzute la articolul 62 din UNCLOS privind utilizarea resurselor biologice.

(118) În ceea ce privește capacitatea existentă a autorităților din Ghana, trebuie amintit că, potrivit indicelui dezvoltării umane al ONU ⁽²³⁾, Ghana este considerată drept o țară cu un grad mediu de dezvoltare umană (pe locul 135 din 186 de țări). Acest lucru este confirmat și de anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽²⁴⁾, unde Ghana se află în categoria țărilor cu venituri reduse.

(119) Fără a aduce atingere analizei de la considerentul 117, pe baza informațiilor obținute în urma misiunii din mai 2013, se poate considera că autoritățile din Ghana beneficiază de prerogative suficiente conform cadrului juridic ghanez, dar sistemului îi lipsesc, în primul rând, structurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita îndeplinirea atribuțiilor lor regulamentare. Această situație subminează, de asemenea, capacitatea autorităților competente de a coopera cu alte state și de a lua măsuri de aplicare a legii.

(120) Având în vedere situația expusă în această secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete culese de Comisie, și ținând cont de toate declarațiile făcute de Ghana, s-a putut stabili, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (5) din Regulamentul INN, că Ghana nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă privind eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

⁽²³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 8.

⁽²⁴⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

5.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (121) Ghana a ratificat UNCLOS. De asemenea, a aderat la Acordul FAO privind măsurile statului portului în 2010. În plus, Ghana este o parte contractantă la ICCAT. Ghana este, de asemenea, membru al FCWC, care este un organism consultativ subregional de pescuit.
- (122) Comisia a analizat toate informațiile cu privire la respectarea de către Ghana a prevederilor FCWC. În decembrie 2009, s-a adoptat un plan regional de acțiune privind pescuitul INN în zonele maritime ale țărilor membre FCWC (FCWC RPOA). În urma reuniunii grupului de lucru INN al FCWC din aprilie 2010, s-au adoptat anumite măsuri, vizând în special metodele de înmatriculare a navelor, cooperarea dintre țările membre ale FCWC în vederea creșterii gradului de sensibilizare, un acord privind măsurile statelor portului și stabilirea unei liste de nave industriale autorizate în fiecare stat membru al FCWC, care trebuie întreprinse la nivel național⁽²⁵⁾. În plus, cu ocazia primei sesiuni a Conferinței ministeriale a FCWC care a avut loc în decembrie 2009, s-a decis, în cadrul „Declarației de la Accra pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat”, că toate țările membre ale FCWC aderă pe deplin la IPOA.
- (123) Ghana nu a întreprins nicio măsură în vederea punerii în aplicare a RPOA FCWC sau a recomandărilor primei reuniuni a grupului de lucru INN al FCWC.
- (124) Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante cu privire la respectarea de către Ghana a obligației sale care decurge din statutul său de parte contractantă a ICCAT.
- (125) Se reamintește că ICCAT a transmis Ghanei o scrisoare de identificare cu privire la deficiențele de raportare din 2010⁽²⁶⁾. În scrisoarea respectivă, Ghana a fost identificată în conformitate cu Recomandarea 06-13 a ICCAT privind măsurile comerciale pentru incapacitatea sa de a își îndeplini pe deplin și în mod eficace obligațiile, în conformitate cu Recomandarea 05-09 a ICCAT privind respectarea obligațiilor de raportare statistică. În aceeași scrisoare, ICCAT a subliniat că Ghana nu a furnizat toate informațiile necesare și rapoartele la termenele stabilite, cum ar fi: date privind „Sarcina I” și „Sarcina II”, tabelele

de conformitate, informații referitoare la standardele de gestionare pentru tonierele cu paragate de dimensiuni mari. Secretariatul ICCAT și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu punerea în aplicare eficace a Recomandării 08-01, în special cu privire la recoltarea în exces de către Ghana a tonului obez pentru al treilea an consecutiv. Secretariatul ICCAT a subliniat, de asemenea, că, deși Recomandarea 09-01 a modificat limita capturilor de ton obez din 2010 pentru Ghana, parțial prin intermediul transferului de la Uniunea Europeană, Ghana avea obligația, în conformitate cu Recomandarea 08-01, de a face unele ajustări pentru depășirea cotei din anul 2008 în 2009 și/sau 2010. În plus, Ghana avea obligația de a aborda această problemă în planul de acțiune prevăzut în Recomandarea 09-01. De asemenea, i s-a cerut să revizuiască procedurile de raportare și de culegere a datelor cu privire la cerințele ICCAT.

- (126) În scrisoarea de identificare a ICCAT emisă pentru Ghana în 2011⁽²⁷⁾, ICCAT a decis să mențină identificarea acestuia în temeiul Recomandării 06-03 privind măsurile comerciale. Într-adevăr, Ghana continuă să nu respecte în totalitate și în mod eficace obligațiile în conformitate cu Recomandarea 05-09 a ICCAT privind respectarea obligațiilor de raportare statistică și cu recomandarea de modificare a Recomandării privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez (Recomandarea 09 -01). În aceeași scrisoare, ICCAT a subliniat că, din nou, Ghana nu a furnizat toate informațiile necesare și rapoartele la termenele stabilite, cum ar fi: date privind „Sarcina I” (referitoare la caracteristicile flotei), raportul privind măsurile interne pentru navele cu o lungime mai mare de 20 m, informații referitoare la standardele de gestionare a tonierelor cu paragate de dimensiuni mari și rapoarte privind programele de documentație statistică ale ICCAT. Secretariatul ICCAT și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la incapacitatea Republicii Ghana de a lua măsuri eficiente de control al recoltării tonului obez din Atlantic în limitele specificate în Recomandările 08-01 și 09-01 și cu privire la o posibilă încălcare a limitelor de capacitate după cum se descrie în Recomandarea 04-01. De asemenea, Ghana a fost încurajată să revizuiască procedurile de raportare și de culegere a datelor cu privire la cerințele ICCAT. S-a solicitat statului ghanez să furnizeze Secretariatului ICCAT un plan preliminar de îmbunătățire a datelor, incluzând în special informații cu privire la programele de monitorizare, programele observatorilor, inspecțiile în port, precum și programele de eșantionare pentru pescuitul artizanal, pentru a se asigura că respectă toate cerințele ICCAT de raportare la termenele respective. De asemenea, statului ghanez i s-a cerut să prezinte Secretariatului ICCAT un plan preliminar de rambursare a sumelor corespunzătoare depășirii cotei pentru pescuitul de ton obez realizat în Ghana, ținând cont de măsurile privind tonul obez adoptate în 2010 și de informațiile privind capacitatea flotei.

⁽²⁵⁾ Informații relevante extrase de pe site-ul internet FCWC: <http://www.fcwc-fish.org/>

⁽²⁶⁾ Scrisoarea ICCAT, 4 martie 2010, Circulara ICCAT nr. 592, 4 martie 2010.

⁽²⁷⁾ Scrisoarea ICCAT, 18 ianuarie 2011, Circulara ICCAT nr. 174, 18 ianuarie 2011.

- (127) Într-o scrisoare emisă în 2012 ⁽²⁸⁾, prin care ICCAT își exprimă îngrijorarea, s-a identificat faptul că Ghana nu își respectă pe deplin și în mod eficace obligațiile, în conformitate cu Recomandarea 05-09 a ICCAT privind respectarea obligațiilor de raportare statistică și cu Recomandarea 04-01 a ICCAT privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez. În aceeași scrisoare, ICCAT a subliniat că, din nou, Ghana nu a furnizat date privind „Sarcina I” referitoare la caracteristicile flotei (formularul ST01) și nici raportul privind măsurile interne pentru navele cu o lungime mai mare de 20 m. Tabelele de conformitate au fost depuse după expirarea termenului. De asemenea, s-a ridicat problema depășirii cotei pentru peștele-spadă sudic, ceea ce constituie o încălcare a Recomandării 09-03. În ceea ce privește neaplicarea măsurilor de conservare și gestionare ale ICCAT pentru tonul obez, s-a solicitat statului ghanez să ia măsuri, și anume: să pună în aplicare măsuri eficiente de interdicere a transbordării pe mare de către navele ghaneze cu plasă-pungă; să respecte dispozițiile referitoare la capacitatea flotei din Recomandările 09-01 ⁽²⁹⁾, 10-01 ⁽³⁰⁾ și 11-01 ⁽³¹⁾; să pună în aplicare planul de rambursare pentru depășirea cotei pentru ton obez stabilită în Recomandarea 11-01; să coopereze cu Côte d'Ivoire la inspectarea de către acest stat a navelor aflate sub pavilion ghanez în portul Abidjan.
- (128) În scrisoarea de îngrijorare trimisă de ICCAT în 2013 ⁽³²⁾, Secretariatul ICCAT și-a exprimat îngrijorarea față de faptul că Ghana nu a depus eforturi suficiente pentru a pune în totalitate în aplicare Recomandarea 11-01 a ICCAT privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez și tonul cu aripioare galbene. ICCAT a recunoscut progresele înregistrate de Ghana cu privire la rambursarea sumelor corespunzătoare depășirii cotelor din anul anterior pentru ton obez, dar a solicitat statului ghanez să depună în continuare eforturi în vederea punerii în aplicare în totalitate a limitelor aplicabile navelor și a planului său de gestionare a capturilor de ton roșu și, de asemenea, în ceea ce privește raportarea datelor în conformitate cu cerințele Recomandării 11-01.
- (129) Mai mult, în ceea ce privește elementele concrete identificate de serviciile de inspecție ale Comisiei, Comisia a informat Secretariatul ICCAT, printr-o scrisoare din 23 aprilie 2013, cu privire la elemente concrete care ar putea conduce la o posibilă nerespectare de către Ghana a Recomandării 08-09 a ICCAT privind procesul de revizuire și raportare a informațiilor referitoare la conformitate. Secretariatul ICCAT a informat Ghana, prin scrisoarea din 30 aprilie 2013 ⁽³³⁾, cu privire la posibila nerespectare a Recomandării 12-06 a ICCAT referitoare la transbordarea pe mare, a Recomandării 11-16 a ICCAT privind acordurile de acces și a Recomandării 03-14 a ICCAT privind transmisia VMS. Ghana a fost invitată să furnizeze ICCAT rezultatele oricărei investigații întreprinse în legătură cu aceste observații privind neconformitatea și ale oricăror măsuri luate pentru a aborda probleme de conformitate.
- (130) În plus, cu ocazia misiunilor efectuate de Comisie în Ghana în mai și iulie 2013, s-au descoperit mai multe elemente. Deși dispozitivele VMS trebuie să fie instalate la bordul navelor care operează în zona ICCAT (în conformitate cu Recomandarea 03-14 a ICCAT), s-a depistat absența sau întreruperea semnalului VMS în timpul campaniilor de pescuit în perioada anterioară lunii octombrie 2012. În ceea ce privește capacitățile operaționale ale sistemului VMS, s-a arătat că Ghana a făcut unele eforturi pentru a îmbunătăți sistemul său de monitorizare, control și supraveghere (MCS) prin înființarea unui centru VMS. Totuși, aceste eforturi nu sunt suficiente pentru eliminarea deficiențelor constatate în legătură cu sistemul VMS.
- (131) Sistemul de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit de la bordul navelor ghaneze nu este utilizat în mod adecvat pentru a verifica dacă activitățile de captură respectă sau nu domeniul de aplicare al licențelor de pescuit. Acest sistem nu dispune de procedurile și resursele administrative și organizatorice necesare funcționării sale: nu există nici orientări, nici instrucțiuni permanente pentru instalarea acestuia; sistemul nu poate afișa în același mediu datele VMS și alte surse de date de localizare; nu ia în considerare nicio zonă de pescuit protejată. Există un singur punct de acces la datele VMS, care este disponibil numai Diviziei MCS; astfel, alte servicii din Ghana, inclusiv alte autorități administrative responsabile pentru eliberarea certificatelor de captură (atât în Accra, cât și în Tema) nu au acces la aceste date.
- (132) În același mod, Secretariatul ICCAT, în pofida recunoașterii în 2011 a efortului făcut de Ghana în sensul asigurării transparenței în activitățile sale de pescuit, a exprimat, de asemenea, două preocupări majore, și anume: absența unui sistem VMS operațional și persistența transbordărilor ilegale de ton pe mare de către navele ghaneze cu plasă-pungă.
- (133) Ghana a primit în 2012 un sprijin financiar din partea Secretariatului ICCAT, în cadrul unui memorandum de înțelegere, pentru instalarea unui nou sistem VMS în vederea respectării normelor ICCAT cu privire la raportarea VMS. Acest sistem este operațional începând cu 1 octombrie 2012. Cu toate acestea, în faza de punere în aplicare progresivă a memorandumului de înțelegere (în perioada februarie-octombrie 2012), autoritățile din Ghana nu au impus navelor de pescuit din Ghana care operează în zona ICCAT nicio obligație de raportare a pozițiilor zilnice, ceea ce constituie o încălcare a
-
- ⁽²⁸⁾ Scrisoarea ICCAT, 21 februarie 2012, Circulara ICCAT nr. 634, 21 februarie 2012.
- ⁽²⁹⁾ Recomandarea ICCAT 09-01 privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez.
- ⁽³⁰⁾ Recomandarea ICCAT 10-01 privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez.
- ⁽³¹⁾ Recomandarea ICCAT 11-01 privind un program multianual de conservare și gestionare pentru tonul obez și tonul cu aripioare galbene.
- ⁽³²⁾ Scrisoarea ICCAT, 11 februarie 2013, Circulara ICCAT nr. 609, 11 februarie 2013.
- ⁽³³⁾ Scrisoarea ICCAT, 30 aprilie 2013, Circulara ICCAT nr. 2104, 30 aprilie 2013.

dispozițiilor privind VMS din Recomandarea 03-14 a ICCAT și a articolului 47 din Regulamentul național în domeniul pescuitului al Ghanei, din 2010.

- (134) În plus, sistemul MCS și centrul VMS instituite de Ghana vizează numai flota internă a Republicii Ghana. Instalarea unui sistem VMS nu este prevăzută ca o condiție prealabilă pentru navele din țări terțe în vederea obținerii unei licențe de pescuit în Ghana. Astfel, autoritățile din Ghana nu primesc date VMS pentru navele de pescuit din țări terțe care operează în apele sale, ceea ce creează condiții favorabile pentru desfășurarea activităților de pescuit INN în ZEE a Republicii Ghana. Ghana a omis să raporteze Secretariatului ICCAT rezultatele punerii în aplicare a memorandumului de înțelegere referitor la instalarea sistemului VMS.
- (135) În ceea ce privește sistemul de observatori autorizați, Ghana nu respectă pe deplin programul de observare prevăzut de Recomandarea 10-10 a ICCAT privind stabilirea standardelor minime pentru programele de observare științifică a navelor de pescuit.
- (136) În ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului de control portuar al ICCAT în temeiul Recomandării 97-10 a ICCAT, deși cadrul juridic din Ghana oferă autorităților atribuții precise în vederea efectuării sarcinilor care le revin, din cauza lipsei de experiență și de formare a inspectorilor ghanezi în domeniul pescuitului, sistemul de control portuar al ICCAT nu este implementat sau pus în aplicare în Ghana.
- (137) În plus, Ghana nu a fost în măsură să depisteze încălcarea repetată a recomandărilor ICCAT de către navele care arborează pavilionul său în legătură cu transbordările ilegale pe mare și activitățile de pescuit fără licență în ZEE vecine. Din cauza lipsei de competențe ale personalului, a unui sistem de control portuar, a unor orientări și a unui manual pentru control, inspecțiile în porturi sunt foarte deficitare și nu se desfășoară în mod eficace. Observatorii nu cunosc normele ICCAT. Inspectorii în domeniul pescuitului depind de informațiile și de mijloacele logistice oferite de operatorii economici care fac obiectul controlului. Aceste neajunsuri contribuie la incapacitatea statului ghanez de a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu Recomandarea 06-11 a ICCAT de stabilire a unui program pentru transbordări.
- (138) În același mod, cu ocazia misiunilor Comisiei, s-a arătat că, în perioada 2009-2012, mai multe nave de transport și nave de pescuit ton din Ghana au încălcat Recomandarea 06-11 a ICCAT. Autoritățile din Ghana au validat certificatele de captură aferente operațiunilor de transbordare interzise pe mare, semnate de căpitani ambelor nave implicate. Potrivit descrierii de la considerentul 126, s-a reamintit statului ghanez în mod explicit, printr-o scrisoare de îngrijorare din partea Secretariatului ICCAT din 21 februarie 2012, obligația de a pune în aplicare măsuri eficace pentru interzicerea transbordării pe mare pentru navele cu plasă-pungă ghaneze. Potrivit descrierii de la considerentul 128, Secretariatul ICCAT a informat, de asemenea, statul ghanez, prin scrisoarea din

30 aprilie 2013, cu privire la posibila nerespectare a Recomandării 12-06 a ICCAT referitoare la transbordarea pe mare.

- (139) Ca urmare a scrisorii de îngrijorare a ICCAT din 21 februarie 2012, prin care se solicită abordarea nerespectării dispozițiilor privind capacitatea flotei în conformitate cu Recomandările 09-01, 10-01 și 11-01, cu ocazia misiunii din mai 2013, Comisia a adresat întrebări în legătură cu reducerea capacității de pescuit a Republicii Ghana. După cum a recunoscut și autoritatea maritimă din Ghana, extinderea capacității de pescuit a fost doar blocată, nu redusă. Autoritatea acceptă înlocuirea capacității navelor scoase din uz sau radiate din registrul navelor aflate sub pavilion ghanez, dar refuză să înmatriculeze noi nave de pescuit ton sub pavilion ghanez. În acest sens, Ghana nu a stabilit măsuri eficace pentru a asigura o reducere reală a acestei capacități, astfel că riscul pescuitului excesiv de ton obez nu a fost redus.
- (140) Neajunsurile dezvăluite pe parcursul misiunilor Comisiei din mai și iulie 2013 și informațiile suplimentare menționate la considerentele 129-138 fac dovada incapacității Ghanei de a-și îndeplini obligațiile în calitate de stat de pavilion și de stat de coastă, prevăzute la articolele 62, 94 și 118 din UNCLOS.
- (141) Potrivit descrierii de la considerentul 133, Ghana nu își îndeplinește responsabilitățile care îi revin în calitate de stat de coastă, în conformitate cu articolul 62 alineatul (4) litera (e) din UNCLOS, cu privire la cerința de a impune navelor de pescuit care operează în apele sale maritime obligația de a furniza rapoarte de poziție VMS. Astfel de deficiențe în cadrul juridic intern nu sunt în conformitate nici cu punctul 24 aliniatul (3) din IPOA, conform căruia statele ar trebui să ia măsuri cuprinzătoare și eficace de monitorizare, control și supraveghere a pescuitului de la începutul activității, trecând prin punctul de debarcare, și până la destinația finală, inclusiv prin punerea în aplicare a unui sistem de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit (VMS), în conformitate cu normele naționale, regionale și internaționale, care să includă cerința ca navele aflate sub jurisdicția lor să aibă instalat la bord un sistem VMS.
- (142) În plus, acțiunile menționate la considerentele 129-138 subminează capacitatea Republicii Ghana de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, conform cărora un stat de pavilion își asumă jurisdicția în conformitate cu dreptul intern asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, a ofițerilor și a echipajului navei respective.
- (143) În plus, elementele identificate cu ocazia misiunilor Comisiei arată că procedurile statului ghanez pentru înmatricularea navelor nu iau în considerare antecedentele privind implicarea navelor și a proprietarilor acestora în activități de pescuit INN. O astfel de abordare nu respectă dispozițiile articolului 94 din UNCLOS.

- (144) În plus, nefurnizarea de informații cu privire la măsurile de conservare și de gestionare, statistici, liste de nave și tabelele de conformitate subminează capacitatea Republicii Ghana de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 118 din UNCLOS, care stabilește obligația de cooperare între state în domeniul conservării și al gestionării resurselor biologice în marea liberă.
- (145) Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante cu privire la eventualele acțiuni sau omisiuni ale Republicii Ghana care ar fi putut diminua eficacitatea legislației aplicabile, a regulamentelor sau a măsurilor internaționale de gestionare și conservare.
- (146) În acest sens, cadrul juridic ghanез prevede măsuri de control, ca de exemplu regulamentele în domeniul pescuitului din 2010, care prevăd obligația navelor de pescuit ghanезe să obțină o autorizație prealabilă înainte de a efectua operațiuni de pescuit în țări străine. În acest sens, în contradicție cu cadrul juridic național ghanез, Comisia a observat că autoritățile din Ghana au omis să pună în aplicare aceste obligații, ceea ce a condus la diminuarea eficacității legilor și a regulamentelor aplicabile de combatere a pescuitului INN în 2010, 2011 și 2012.
- (147) În același mod, cu ocazia misiunii din mai 2013, Comisia a observat că Ghana nu a pus în aplicare dispozițiile articolului 94 din Legea pescuitului din 2002, care prevede instituirea unei unități de monitorizare, control, supraveghere și aplicare a legii în domeniul pescuitului, cu participarea tuturor agențiilor de stat implicate. În acest context, în conformitate cu articolul 95 din Legea pescuitului din 2002, angajații flotei militare ghanезe, ai forțelor aeriene ghanезe și ai Institutului de cercetare a apelor pot fi numiți funcționari autorizați responsabili cu aplicarea legislației și a regulamentelor în sectorul pescuitului. În acest sens, Comisia a observat că autoritățile din Ghana au omis să pună în aplicare aceste dispoziții, ceea ce a condus la diminuarea eficacității legilor și a regulamentelor aplicabile de combatere a pescuitului INN.
- (148) Cu ocazia misiunii din mai 2013, Comisia a observat că, înainte de 1 octombrie 2012, Ghana nu a impus nicio obligație de raportare a pozițiilor geografice navelor sale de pescuit ton care operează în zona ICCAT, ceea ce constituie o nerespectare a obligațiilor sale în calitate de parte contractantă a ICCAT, în conformitate cu punctele 3, 4 și 5 din Recomandarea 03-14 a ICCAT. Astfel, Ghana a omis, de asemenea, să pună în aplicare dispozițiile articolelor 42, 47, 48 și 49 din Regulamentul privind pescuitul din 2010. În acest sens, contrar prevederilor acestui cadru juridic național, Comisia a observat că Ghana a omis să pună în aplicare aceste dispoziții, ceea ce a condus la diminuarea eficacității legilor, a regulamentelor și a măsurilor internaționale de conservare și gestionare aplicabile pentru combaterea pescuitului INN.
- (149) De asemenea, cu ocazia misiunii din mai 2013, Comisia a observat că Ghana nu a pus în aplicare dispozițiile articolului 42 din Legea pescuitului din 2002 și ale articolului 1 din Regulamentul privind pescuitul din 2010, care prevăd obligația de a adopta un plan național de gestionare și dezvoltare în domeniul pescuitului. În conformitate cu legislația și regulamentele Republicii Ghana, acest plan, care se bazează pe cele mai bune informații științifice disponibile, asigură utilizarea optimă a resurselor piscicole, evitându-se astfel supra-exploatarea, și trebuie să fie în concordanță cu principiile bune gestuni. În acest sens, contrar dispozițiilor acestui cadru juridic național, Comisia a observat că Ghana a omis să le pună în aplicare, ceea ce a condus la diminuarea eficacității legilor și a reglementărilor aplicabile pentru combaterea pescuitului INN.
- (150) În fine, este relevant de observat că Ghana a fost menționată, de asemenea, în raportul NMFS ⁽³⁴⁾. Ghana a fost identificată pentru incapacitatea de a-și gestiona navele de pescuit în conformitate cu măsurile de conservare și gestionare adoptate de ICCAT și, în special, cu Recomandarea 05-09, Recomandarea 11-01, Recomandarea 04-01, Recomandarea 11-01 și Recomandarea 06-11. În plus, NMFS își exprimă îngrijorarea cu privire la capacitatea Republicii Ghana de a îndeplini cerințele ICCAT de limitare a capacității și de a pune în aplicare în mod eficient interdicții pentru transbordarea pe mare. De asemenea, NMFS consideră că Ghana trebuie să demonstreze progresele înregistrate în conformitate cu recomandările ICCAT prin punerea în aplicare a planului de rambursare convenit pentru depășirea cotei pentru tonul obez și prin îmbunătățirea procesului de culegere a datelor. În plus, NMFS solicită statului ghanез să ia măsuri în vederea îmbunătățirii preciziei estimărilor privind capturile pentru a permite o mai bună evaluare de către ICCAT în ceea ce privește stocurile de ton obez.
- (151) Acțiunile întreprinse de Ghana în punerea în aplicare a instrumentelor internaționale încalcă recomandările punctului 10 din IPOA INN, care îndeamnă, cu prioritate, statele să ratifice, să accepte sau să adere la UNFSA. Comisia consideră că, în cazul Republicii Ghana, care deține o flotă impresionantă de nave de pescuit angajate în operațiuni de pescuit care vizează specii migratoare (în special tonul în zona ICCAT), această recomandare este deosebit de importantă.
- (152) Având în vedere situația expusă în această secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete culese de Comisie, precum și toate declarațiile făcute de Ghana, s-a putut stabili, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, că Ghana nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional cu privire la normele și regulamentele internaționale și măsurile de conservare și gestionare.

⁽³⁴⁾ Raportul NMFS, p. 23.

5.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (153) Se reamintește că, potrivit indicelui dezvoltării umane al ONU ⁽³⁵⁾, Ghana este considerată drept o țară cu un grad mediu de dezvoltare umană (pe locul 135 din 186 de țări). De asemenea, se reamintește că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, Ghana se află în categoria de țări cu venituri reduse. Ținând cont de clasificarea Republicii Ghana, Comisia a analizat dacă informațiile culese de Comisie ar putea fi legate de constrângerile specifice țărilor în curs de dezvoltare.
- (154) Deși, în general, pot exista constrângeri de capacitate specifice cu privire la control și monitorizare, constrângerile specifice din Ghana, cauzate de nivelul său de dezvoltare, nu pot justifica absența unor dispoziții specifice în cadrul juridic național referitoare la instrumentele internaționale de combatere, descurajare și eliminare a activităților de pescuit INN. În plus, aceste constrângeri nu pot justifica incapacitatea statului ghanez de a institui în mod eficace o legislație națională pentru a sancționa încălcările legate de pescuitul INN. În plus, există indicii că nerespectarea normelor internaționale depinde mult de lipsa de cooperare dintre autoritățile naționale, precum și de punerea efectivă în aplicare a normelor naționale și a dreptului internațional. În fine, se observă că nivelul de dezvoltare al Republicii Ghana este mai mare decât nivelul țărilor din această regiune a lumii, de unde reiese, ca o consecință logică, că Ghana se află într-o poziție mai bună, în comparație cu multe alte țări africane, pentru a-și putea îndeplini responsabilitățile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, de stat de coastă, de stat al portului sau de stat de comercializare.
- (155) De asemenea, trebuie observat faptul că Uniunea a finanțat deja o acțiune specifică de asistență tehnică în Ghana cu privire la combaterea pescuitului INN ⁽³⁶⁾. Nu există dovezi că Ghana a luat în considerare recomandările oferite pentru a remedia deficiențele în cauză.
- (156) Având în vedere situația expusă în această secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete culese de Comisie, precum și toate declarațiile făcute de Ghana, s-a putut stabili, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, că nu există constrângeri relevante privind dezvoltarea în acest caz. Având în vedere natura deficiențelor constatate în Ghana, nivelul de dezvoltare al țării nu poate scuza sau justifica în alt mod acțiunile generale întreprinse de Ghana în calitate de stat de pavilion sau de stat de coastă în ceea ce privește activitățile de pescuit și caracterul insuficient al acțiunii sale de prevenire, descurajare și eliminare a pescuitului INN.

⁽³⁵⁾ A se vedea nota de subsol nr. 8.

⁽³⁶⁾ Care sprijină țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește respectarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (157) Având în vedere situația expusă în această secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete culese de Comisie, precum și toate declarațiile făcute de Ghana, s-a putut stabili, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, că stadiul de dezvoltare și performanțele generale ale Republicii Ghana în ceea ce privește activitățile de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

6. PROCEDURA CU PRIVIRE LA CURAÇAO

- (158) Curaçao a făcut parte din Antilele Neerlandeze (Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius și Saba) anterior datei de 10 octombrie 2010. Antilele Neerlandeze au încetat să mai existe la 10 octombrie 2010. Notificarea Antilelor Neerlandeze drept stat de pavilion a fost acceptată de către Comisie la 12 februarie 2010. Statul Curaçao a informat autoritățile sale competente în sensul Regulamentului INN la 28 martie 2011.
- (159) În perioada 4-8 martie 2013, Comisia, cu sprijinul EFCA, a efectuat o misiune în Curaçao în contextul cooperării administrative prevăzute la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN.
- (160) Scopul misiunii a fost acela de a verifica informațiile privind modalitățile statului Curaçao de punere în aplicare, control și asigurare a respectării legilor, regulamentelor și măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de către navele sale de pescuit și privind măsurile adoptate de Curaçao în vederea îndeplinirii obligațiilor sale de combatere a pescuitului INN și a cerințelor și punctelor referitoare la punerea în aplicare a sistemului Uniunii de certificare a capturii.
- (161) Raportul misiunii a fost transmis reprezentanților statului Curaçao la 8 martie 2013.
- (162) Comisia a efectuat o misiune ulterioară în Curaçao în perioada 3-6 iunie 2013.
- (163) Comisia a prezentat, la 5 iunie 2013, observații scrise cu privire la situația constatată în țară.
- (164) Curaçao și-a prezentat observațiile prin scrisoarea primită la 31 iulie 2013.
- (165) Curaçao este o parte necontractantă cooperantă la ICCAT. Curaçao a ratificat UNCLOS.
- (166) Pentru a evalua măsura în care Curaçao își îndeplinește obligațiile internaționale care îi revin în calitate de stat de pavilion, stat al portului, stat de coastă sau stat de comercializare, prevăzute în UNCLOS și ICCAT, Comisia a cules și a analizat toate informațiile pe care le-a considerat relevante în scopul acestui exercițiu.

- (167) În acest sens, Comisia a utilizat informațiile obținute din datele disponibile publicate de ORGP, în acest caz, ICCAT. În plus, în evaluarea îndeplinirii de către Curaçao a obligațiilor sale internaționale în calitate de stat de pavilion, stat al portului, stat de coastă sau stat de comercializare, precum și a acțiunilor întreprinse de Curaçao în ceea ce privește normele stabilite de ORGP, Comisia a remarcat, de asemenea, intenția statului Curaçao, exprimată cu ocazia misiunii Comisiei din iunie 2013, de a-și dezvolta sectorul pescuitului internațional și de a deveni membru cu drepturi depline al ICCAT.

7. POSIBILITATEA IDENTIFICĂRII STATULUI CURAÇAO CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (168) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia a analizat responsabilitățile statului Curaçao în calitate de stat de pavilion, stat al portului sau stat de coastă. În sensul prezentei analize, Comisia a luat în considerare parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

7.1. Recurența activităților navelor de pescuit INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (169) În ceea ce privește navele INN care arborează pavilionul statului Curaçao, având în vedere informațiile extrase din listele de nave ale ORGP, se menționează că nu există astfel de nave în listele INN provizorii sau definitive și nu există dovezi de cazuri anterioare de nave INN care arborează pavilionul statului Curaçao care ar permite Comisiei să analizeze acțiunile statului Curaçao în ceea ce privește activitățile de pescuit INN recurente. Cu toate acestea, trebuie menționat că, pe baza informațiilor primite de Comisie, au avut loc mai multe cazuri de presupuse activități de pescuit INN desfășurate de două nave care arborează pavilionul statului Curaçao. Astfel, în 2011, Ministerul Dezvoltării Economice (MED) a fost notificat de către guvernele din Japonia și Noua Zeelandă că o navă care arborează pavilionul statului Curaçao efectuează capturi de specii de rechin de fund utilizând setci de adâncime în zona reglementată de Convenția privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole din marea liberă din Oceanul Pacific de Sud (SPRFMO). Utilizarea setcilor de adâncime a fost interzisă în această zonă în cadrul măsurilor convenite în Actul final al consultărilor internaționale privind instituirea Organizației regionale pentru gestionarea pescuitului în sudul Pacificului propuse (Actul final) din 2009⁽³⁷⁾. În plus, Curaçao a validat certificatele de captură pentru această navă pentru perioada în cauză. Curaçao a deschis o procedură de investigare cu privire la navă și a luat măsuri asigurătorii pentru a opri activitatea de pescuit în zona de pescuit a Convenției SPRFMO. Cu toate acestea, nu au fost impuse sancțiuni asupra navei. În concluzie, acționând în modul menționat mai sus, Curaçao a încălcat dispozițiile articolelor 117 și 118 din UNCLOS.

7.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și de aplicare a legii [articolul 31 alineatul (5) din Regulamentul INN]

- (170) Comisia a analizat dacă statul Curaçao a luat măsuri eficace de aplicare a legii cu privire la operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficiente de severe pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă dintr-un astfel de pescuit.
- (171) Misiunile Comisiei din martie și iunie 2013 în Curaçao au stabilit o serie de elemente care au relevat nerespectarea de către Curaçao a rolului său de stat de pavilion. În special, sarcinile unui stat de pavilion includ obligația de a-și exercita în mod eficace jurisdicția și controlul în problemele administrative, tehnice și sociale asupra navelor care arborează pavilionul său, așa cum prevede articolul 94 din UNCLOS și normele IPOA INN. Misiunile Comisiei menționate anterior au identificat probleme semnificative în ceea ce privește capacitățile statului Curaçao în domeniul pescuitului și al sistemului de management al flotei, în special în ceea ce privește calitatea punerii în aplicare a măsurilor și a procedurilor de monitorizare, control și supraveghere.
- (172) În primul rând, pe baza informațiilor obținute cu ocazia misiunilor Comisiei din martie și iunie 2013, s-a stabilit, de asemenea, că sistemul de sancțiuni împotriva activităților INN este insuficient și că aceste sancțiuni nu sunt eficace în asigurarea conformității, nu descurajează încălcările, oriunde ar apărea, și nu îi privează pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale.
- (173) În al doilea rând, misiunile au scos la iveală deficiențe semnificative în sistemul de trasabilitate aplicat de Curaçao. Într-adevăr, așa cum s-a stabilit în urma numeroaselor controale ale documentelor efectuate la fața locului, autoritățile din Curaçao nu sunt în măsură să asigure trasabilitatea activităților de pescuit în toate etapele: captură, transbordare, debarcare, transport, export și comercializare.
- (174) În al treilea rând, controlul exercitat de Curaçao asupra flotei sale pentru pescuitul în larg înregistrează deficiențe semnificative. Controlul asupra acestei flote și asupra capturilor sale intră în responsabilitatea MED, care este, de asemenea, responsabil pentru eliberarea, suspendarea și retragerea licențelor de pescuit. Curaçao nu dispune de un centru de monitorizare a pescuitului. Având în vedere

⁽³⁷⁾ Informații extrase de pe site-ul internet: <http://www.southpacificrfmo.org/assets/Convention-and-Final-Act/2272942-v1-SPRFMOSignedFinalAct.pdf>

caracteristicile tehnice ale flotei pentru pescuitul în larg din Curaçao, capacitățile de control ale statului Curaçao privind comportamentul flotei sale pentru pescuitul în larg și îndeplinirea obligațiilor și a normelor prezintă deficiențe considerabile din punct de vedere administrativ, organizatoric și tehnic. Deși navele cu plasă-pungă ale statului Curaçao sunt dotate cu mijloace moderne de transmisie, funcționalitățile limitate ale software-ului VMS instalat la sediul MED cuplate cu un sistem pe suport de hârtie pentru culegerea datelor nu permit obținerea nivelului necesar de control și echilibru al datelor transmise.

- (175) În al patrulea rând, autoritățile din Curaçao nu asigură o monitorizare continuă a datelor VMS primite. În ceea ce privește lacunele tehnice și operaționale, software-ul utilizat pentru citirea și culegerea datelor VMS are funcționalități limitate. Navele auxiliare sunt echipate cu dispozitive VMS și ar trebui să transmită date în mod sistematic, în timp ce navele de transport sunt echipate cu sisteme VMS, dar sunt obligate să transmită date numai când transportă pește.
- (176) În al cincilea rând, cu ocazia misiunilor din martie și iunie 2013, potrivit observațiilor Comisiei, coordonarea și cooperarea cu privire la raportarea datelor între navele pentru pescuit în larg care arborează pavilionul statului Curaçao și autoritățile competente din Curaçao sunt insuficiente pentru a asigura un sistem eficace de monitorizare, control și supraveghere privind activitățile de pescuit. Aceste elemente demonstrează și mai mult incapacitatea statului Curaçao, în calitate de stat de pavilion, de a monitoriza și controla activitățile de pescuit ale flotei sale, și de a-și asuma jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS. Nici acțiunile întreprinse de Curaçao cu privire la monitorizare, control și supraveghere nu sunt în conformitate cu recomandările de la punctul 24 din IPOA INN, care îndeamnă statele de pavilion să asigure măsuri cuprinzătoare și eficace de monitorizare, control și supraveghere a activităților de pescuit.
- (177) În al șaselea rând, resursele umane insuficiente, neverificarea corectitudinii datelor transmise zilnic de către nave, precum și inexistența procedurilor de verificare specificate și a unei verificări dedicate în ghiduri sau manuale de proceduri pentru funcționarii MED constituie o încălcare de către Curaçao a obligațiilor internaționale care îi revin în calitate de stat de pavilion, în special în ceea ce privește articolul 94 din UNCLOS. De asemenea, Curaçao nu a reușit să pună în aplicare recomandările IPOA INN, în special punctul 34.
- (178) Având în vedere situația descrisă la considerentele 173-176, Curaçao nu a demonstrat că îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă în conformitate cu dreptul său intern jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra căpitanului, a ofițerilor și a echipajului.

- (179) De asemenea, Curaçao nu și-a îndeplinit obligațiile internaționale de natură juridică prevăzute la articolul 118 din UNCLOS, care reglementează cooperarea dintre state în ceea ce privește conservarea și gestionarea resurselor biologice. Astfel, lipsa unui centru de monitorizare a pescuitului instituit în mod oficial, care să funcționeze permanent și care ar prezenta un punct de contact unic, reprezintă un obstacol serios în calea unei cooperări eficace cu țările terțe care sunt implicate în transbordarea și debarcarea speciilor de ton de către navele statului Curaçao.

- (180) Prin urmare, Curaçao nu a reușit să aducă dovezi care să demonstreze cooperarea și coordonarea activităților cu alte state în vederea prevenirii, descurajării și eliminării pescuitului INN în modul stabilit la punctul 28 din IPOA INN, în special punctul 28 alineatul (6), care prevede că statele ar trebui să elaboreze mecanisme de cooperare care să permită, printre altele, găsirea rapidă de soluții pentru activitățile de pescuit INN.

- (181) În ceea ce privește sistemul de certificare a capturii, cu ocazia misiunilor Comisiei din martie și iunie 2013, s-a constatat că sistemul de gestionare pentru validarea certificatelor de captură al statului Curaçao prezintă unele deficiențe. Curaçao a validat certificatele de captură fără ca autoritățile să verifice și să controleze efectiv informațiile la fața locului, ceea ce contravine cerințelor stabilite prin Recomandarea 09-11 a ICCAT⁽³⁸⁾. De asemenea, s-a identificat o lipsă totală de cooperare a autorităților din Curaçao cu statele de debarcare (de exemplu, Côte d'Ivoire, Senegal, Ghana). Sistemul de certificare a capturii se bazează exclusiv pe controale ale documentelor. Deplasările efectuate de nave pe mare pot fi monitorizate cu ajutorul sistemului VMS, însă sistemul de bază privind deplasările efectuate de nave nu permite culegerea de date istorice și nu emite alerte. Aceste aspecte demonstrează incapacitatea statului Curaçao de a se conforma normelor prevăzute la articolele 118 și 119 din UNCLOS.

- (182) În ceea ce privește validarea certificatelor de captură, Curaçao nu dispune de alte mijloace de control în afară de VMS. Prin urmare, pentru navele de pescuit aflate permanent în afara apelor statului Curaçao și care efectuează debarcarea sau transbordarea celor mai multe capturi în Côte d'Ivoire și Angola, autoritățile din Curaçao se bazează numai pe raportarea operatorilor. Nu se efectuează controale în porturile de debarcare sau transbordare. De asemenea, nu există o cooperare cu țările de debarcare sau de transbordare.

⁽³⁸⁾ Recomandarea ICCAT 09-11: Recomandarea ICCAT de modificare a Recomandării 08-12 privind sistemul ICCAT de documentare a capturilor de ton roșu.

- (183) Curaçao nu a elaborat nici un sistem de raportare a capturilor care să asigure înregistrarea tuturor capturilor în timp real și nici un sistem de jurnal electronic. Prin urmare, Curaçao nu a fost în măsură să asigure controlul deplin și trasabilitatea, controale încrucișate eficace cu privire la pozițiile VMS, debarcări, informații cu privire la debarcări și transbordări. Astfel, acțiunile întreprinse de Curaçao în această chestiune nu respectă recomandările prevăzute la punctul 28 din IPOA INN.
- (184) Decretul național privind pescuitul în marea liberă (*Landsbesluit visserij op volle zee* – PB nr. 109) din 7 octombrie 2010 reprezintă legislația națională de bază în domeniul pescuitului în Curaçao, reglementând sectorul pescuitului internațional. Decretul Național din 2010 instituie sistemul de acordare a licențelor internaționale. Textul de lege cuprinde dispoziții privind transbordarea, obligațiile de raportare și sistemul VMS.
- (185) Decretul național privind pescuitul din 1991 (*Visserijlandsverordening*) reprezintă legislația națională de bază în domeniul pescuitului, prevăzând norme și regulamente privind pescuitul în apele teritoriale ale statului Curaçao și în zona sa de pescuit.
- (186) În ceea ce privește cadrul juridic și administrativ al statului Curaçao, misiunile Comisiei din martie și iunie 2013 au arătat că există deficiențe în structurile și sistemele instituite în Curaçao. Astfel, nu s-a instituit un registru al încălcărilor și al sancțiunilor care să faciliteze procesul de verificare a activităților INN anterioare ale proprietarilor navelor. Nivelul general al sancțiunilor și al amenziilor administrative nu este suficient și, prin urmare, nu constituie un sistem de sancțiuni coerent și disuasiv. Potrivit informațiilor transmise de Curaçao, legislația nu conține măsuri care să asigure aplicarea legii la nivel administrativ. Prin urmare, nu este posibilă aplicarea unei amenzi administrative pentru persoanele care săvârșesc infracțiuni asociate pescuitului INN, iar guvernul din Curaçao nu poate lua măsuri preventive și de aplicare a legii. Acționând în modul descris mai sus, Curaçao nu a respectat dispozițiile articolului 94 din UNCLOS.
- (187) Pe parcursul misiunilor Comisiei din martie și iunie 2013 și în urma informațiilor transmise de Curaçao, în pofida deficiențelor recunoscute ale cadrului juridic și administrativ din Curaçao, autoritățile competente nu au luat măsurile necesare pentru a iniția procedurile privind adaptarea unui cod de conduită privind pescuitul INN și revizuirea legii naționale privind pescuitul.
- (188) Prin urmare, dovezile culese de Comisie arată că acțiunile întreprinse de Curaçao cu privire la măsurile eficace de aplicare a legii nu sunt în concordanță cu recomandările de la punctul 21 din IPOA INN, care îndeamnă statele să se asigure că sancțiunile pentru navele care desfășoară activități de pescuit INN sunt suficient de severe pentru a preveni, a descuraja și a elimina pescuitul INN și pentru a-i priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din acest tip de pescuit.
- (189) În ceea ce privește capacitatea existentă a autorităților din Curaçao, nu există informații cu privire la nivelul de dezvoltare al statului Curaçao în indicii de dezvoltare umană al ONU. Cu toate acestea, potrivit indicatorului de dezvoltare mondială al Băncii Mondiale ⁽³⁹⁾, Curaçao se situează în categoria de țări cu venituri ridicate. Ținând cont de poziția sa, nu se consideră necesar să se analizeze capacitatea existentă a autorităților competente din Curaçao.
- (190) Pe baza informațiilor obținute în urma misiunilor Comisiei din martie și iunie 2013, nu se poate afirma că autoritățile din Curaçao sunt lipsite de resurse financiare. Mai degrabă, lipsește mediul adecvat și abilitările de natură juridică și administrativă necesare pentru a-și putea exercita atribuțiile. În plus, ar trebui subliniat faptul că, în conformitate cu recomandările de la punctele 85 și 86 din IPOA INN privind cerințele speciale pentru țările în curs de dezvoltare, Comisia a acordat asistență statului Curaçao în vederea aplicării Regulamentului INN al UE printr-un program de asistență tehnică specifică finanțat de Comisie ⁽⁴⁰⁾.
- (191) Având în vedere cele de mai sus, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și alineatul (5) literele (b) și (d) din Regulamentul INN, Comisia consideră că statul Curaçao nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion, privind eforturile de cooperare și de aplicare a legii.
- 7.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]**
- (192) Curaçao a ratificat UNCLOS. În plus, Curaçao este parte necontractantă cooperantă la ICCAT din 17 noiembrie 2010.
- (193) Pentru a explica în detaliu punerea în aplicare a normelor internaționale de către Curaçao, trebuie menționat că Regatul Țărilor de Jos, în numele Antilelor Neerlandeze, a ratificat UNCLOS în 2007 și că toate instrumentele legislative adoptate de Antilele Neerlandeze înainte de 10 octombrie 2010 sunt puse în aplicare în Curaçao.
- (194) Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante cu privire la statutul statului Curaçao de parte necontractantă cooperantă la ICCAT. Comisia a analizat, de asemenea, toate informațiile considerate relevante cu privire la acordul statului Curaçao de a aplica măsurile de conservare și de gestionare adoptate de ICCAT.
- (195) Comisia a analizat informațiile disponibile obținute de la ICCAT cu privire la capacitatea de îndeplinire a obligațiilor. În acest scop, Comisia a utilizat tabelele de sinteză privind conformitatea ale ICCAT ⁽⁴¹⁾.
- ⁽³⁹⁾ Informații extrase de pe site-ul internet: <http://data.worldbank.org/country/CW>; aceste informații au fost folosite în locul indicelui de dezvoltare umană al ONU și al Regulamentului (CE) nr. 1905/2006, în care Curaçao nu figurează.
- ⁽⁴⁰⁾ Care sprijină țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește respectarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi, 13-27 iunie 2011.
- ⁽⁴¹⁾ Apendicele 3 la anexa 10 la procedurile celei de a 18-a reuniuni speciale a ICCAT din ianuarie 2013, Raportul pentru perioada de doi ani 2012-2013, Partea I (2012), Vol. 1.

- (196) În ceea ce privește anul 2012, Comitetul pentru controlul conformității măsurilor de conservare și gestionare ale ICCAT (COC) a identificat Curaçao pentru incapacitatea sa de a-și respecta obligația de a transmite în timp util rapoarte, statistici și date către ICCAT. În tabelele de sinteză privind conformitatea din Raportul întâlnirii COC ⁽⁴²⁾, statul Curaçao a fost identificat pentru transmiterea cu întârziere sau incompletă a următoarelor documente: Sarcina I, Caracteristicile flotei, în ceea ce privește rapoartele și statisticile anuale; acțiunile interne (navele cu o lungime mai mare de 20 m) cu privire la măsurile de conservare și gestionare; informații cu privire la acordurile de acces; raportul privind transbordarea; tabelele de conformitate cu privire la cotele și limitele de captură. Incapacitatea menționată mai sus de a se conforma normelor ICCAT și recomandărilor (în special Recomandarea 11-12 a ICCAT), împreună cu alte elemente evidențiate în secțiunile 7.1 și 7.2 din prezenta decizie, demonstrează existența unor deficiențe în îndeplinirea de către Curaçao a obligațiilor care îi revin în calitate de stat de pavilion cu privire la măsurile de gestionare și conservare, astfel cum prevăd articolele 117 și 118 din UNCLOS.
- (197) În ceea ce privește politica privind flota, Comisia a stabilit că toate navele industriale ale statului Curaçao sunt deținute de proprietari străini, iar Curaçao poate să identifice doar beneficiarul real al navei. Comisia consideră că existența unor informații cu privire la coordonatele beneficiarilor reali nu reprezintă o dovadă suficientă a existenței unei legături reale între statul de pavilion și nave și consideră că această situație nu este în conformitate cu dispozițiile referitoare la naționalitatea navelor din articolul 91 din UNCLOS.
- (198) În plus, pe baza informațiilor obținute în cursul misiunilor din martie și iunie 2013, s-a stabilit că înmatricularea navelor de pescuit care operează în marea liberă se face de către o singură autoritate (Autoritatea maritimă din Curaçao, „MAC”), deși, în același timp, toate activitățile de gestionare și control sunt efectuate de către o altă autoritate (MED). O astfel de divizare a funcțiilor ar necesita o strânsă coordonare și cooperare între autoritățile competente. Cu ocazia misiunilor sale din martie și iunie 2013, Comisia a observat că nu există o astfel de cooperare între MAC și MED. Elementele identificate pe parcursul misiunilor Comisiei arată, de asemenea, că procedurile statului Curaçao pentru înmatricularea navelor nu iau în considerare antecedentele privind implicarea navelor și a proprietarilor acestora în activități de pescuit INN. S-a descoperit că, la momentul înmatriculării navei, autoritățile competente din Curaçao nu efectuează niciun control al antecedentelor privind o posibilă implicare a navei în activități de pescuit INN. Aceasta constituie o nerespectare de către Curaçao a cerințelor privind înmatricularea navelor sau arborarea unui pavilion prevăzute de Rezoluția 05-07 a ICCAT și nu este în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS. Nici acțiunile întreprinse de Curaçao cu privire la înmatricularea navelor de pescuit nu sunt în conformitate cu recomandarea de la punctele 36 și 38 din IPOA INN, care îndeamnă statele de pavilion să evite înmatricularea navelor care au antecedente cu privire la neîndeplinirea unor astfel de obligații și le invită să nu permită schimbarea pavilionului navelor în cazul nerespectării măsurilor de conservare și gestionare sau a dispozițiilor adoptate la nivel național, regional sau global. În plus, nici acțiunile întreprinse de Curaçao, descrise mai sus, în ceea ce privește înmatricularea navelor de pescuit nu sunt în conformitate cu recomandările de la punctul 39 din IPOA INN, care îndeamnă statele să ia toate măsurile posibile, inclusiv să refuze acordarea unei licențe de pescuit și dreptul de a arboră pavilionul statului respectiv, pentru a împiedica „schimbarea repetată a pavilionului”, respectiv practica navelor de a-și schimba repetat și rapid pavilionul în scopul eludării măsurilor sau a dispozițiilor privind conservarea și gestionarea.
- (199) În plus față de cele de mai sus, pe lângă registrul național, Curaçao menține, de asemenea, un registru al navelor nude, permițând navelor care arborează pavilionul altui stat să arboreze temporar pavilionul statului Curaçao. Trebuie observat că, în cazul înmatriculării unei nave care aparține unui alt stat în registrul navelor nude din Curaçao, autoritățile din Curaçao doar informează celălalt stat de pavilion în acest sens. În aceste cazuri, autoritățile din Curaçao nu efectuează verificări suplimentare privind operatorii și/sau proprietarii reali ai navelor. De asemenea, trebuie remarcat că au existat cazuri în care nave de transport care arborau pavilionul Curaçao au fost înmatriculate la ICCAT de către o altă țară (Filipine), fără notificarea autorităților din Curaçao. În concluzie, o astfel de practică a statului Curaçao nu este în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS, care prevede responsabilitățile statelor de pavilion cu privire la navele care arborează pavilionul lor. În acest sens, trebuie remarcat că Federația internațională a lucrătorilor din transporturi (ITF) consideră statul Curaçao drept un pavilion de complezență ⁽⁴³⁾.
- (200) În cele din urmă, ar trebui remarcat, de asemenea, că statul Curaçao nu a elaborat un plan național de acțiune împotriva pescuitului INN, ceea ce constituie o încălcare a recomandărilor de la punctele 25-27 din IPOA INN.
- (201) Ținând seama de cele de mai sus, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că statul Curaçao nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional, cu privire la normele internaționale, reglementările și măsurile de conservare și gestionare.

⁽⁴²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 41.

⁽⁴³⁾ Informații extrase de pe site-ul internet: <http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenience-183.cfm>

7.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (202) Se reamintește că statul Curaçao nu este inclus în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, care clasifică statele în funcție de nivelul lor de dezvoltare, și nici nu există informații cu privire la nivelul de dezvoltare al statului Curaçao în indicele dezvoltării umane al ONU. Cu toate acestea, potrivit indicatorului de dezvoltare mondială al Băncii Mondiale din 2013 ⁽⁴⁴⁾, Curaçao se situează în categoria de țări cu venituri ridicate.
- (203) Ținând cont de constatările misiunilor și de indicatorul de dezvoltare mondială al Băncii Mondiale, Curaçao nu poate fi considerată o țară ale cărei constrângeri specifice derivă direct din nivelul său de dezvoltare. Nu au putut fi găsite probe coroborante care să indice faptul că incapacitatea statului Curaçao de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional se datorează nivelului redus de dezvoltare al acestui stat. De asemenea, nu există dovezi concrete pentru a corela deficiențele constatate în ceea ce privește monitorizarea, controlul și supravegherea activităților de pescuit cu lipsa de capacități și de infrastructură.
- (204) De asemenea, trebuie reținut că, în 2011, Comisia a finanțat o acțiune de asistență tehnică specifică în Curaçao cu privire la combaterea pescuitului INN ⁽⁴⁵⁾. Nu există dovezi care să indice că statul Curaçao a luat în considerare recomandările oferite pentru a remedia deficiențele în cauză.
- (205) Având în vedere toate cele de mai sus, se concluzionează, în conformitate cu dispozițiile articolului 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, că starea de dezvoltare și performanțele generale ale statului Curaçao cu privire la pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

8. CONCLUZIE PRIVIND POSIBILITATEA IDENTIFICĂRII CA ȚĂRI TERȚE NECOOPERANTE

- (206) Având în vedere concluziile formulate mai sus în ceea ce privește faptul că statul Curaçao, Republica Ghana și Republica Coreea nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în conformitate cu dreptul internațional în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare și nu au adoptat măsuri

pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, aceste țări ar trebui să fie notificate cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN.

- (207) În conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul INN, Comisia ar trebui să notifice Curaçao, Ghana și Coreea cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante. De asemenea, Comisia ar trebui să întreprindă toate demersurile prevăzute la articolul 32 din Regulamentul INN în ceea ce privește Curaçao, Ghana și Coreea. În interesul unei bune administrări, ar trebui să se stabilească un termen în care țările respective să poată răspunde în scris la notificare și să rectifice situația.
- (208) În afară de aceasta, ar trebui să se precizeze faptul că notificarea statului Curaçao, a Republicii Ghana și a Republicii Coreea cu privire la posibilitatea de a fi identificate drept țări pe care Comisia le consideră necooperante în sensul prezentei decizii nu exclude și nici nu conduce automat la vreo acțiune ulterioară întreprinsă de Comisie sau de Consiliu în vederea identificării și stabilirii unei liste a țărilor necooperante,

DECIDE:

Articol unic

Curaçao, Republica Ghana și Republica Coreea sunt notificate cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe pe care Comisia le consideră țări terțe necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2013.

Pentru Comisie

Maria DAMANAKI

Membru al Comisiei

⁽⁴⁴⁾ Informații extrase de pe site-ul internet: <http://data.worldbank.org/country/CW>

⁽⁴⁵⁾ A se vedea nota de subsol nr. 40.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/C 346/04)

1. La data de 18 noiembrie 2013, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Ackermans & van Haaren NV („AvH”, Belgia) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întregii întreprinderi Aannemingsmaatschappij CFE NV („CFE”, Belgia), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

— AvH este o societate holding cotată la bursă, cu activități diversificate în domeniul dragării și ingineriei marine, al construcțiilor, al serviciilor bancare private, al bunurilor imobile, al serviciilor de agrement și de îngrijire a persoanelor în vârstă, al energiei și resurselor, TIC și inginerie, al vânzării cu amănuntul și al distribuției, al mijloacelor de informare în masă și al imprimeriei și în domeniul fondurilor de investiții;

— CFE este un grup multidisciplinar cotelat la bursă, cu activități în domeniul concesiunilor care implică parteneriate de tip public-privat, al construcțiilor, al bunurilor imobile, al dragării și ingineriei marine, al infrastructurii feroviare și rutiere, al energiei electrice pentru sectorul terțiar, al sistemelor de încălzire, ventilație și aer condiționat, al instalațiilor sanitare („IVC”: încălzire, ventilație și climatizare), al energiei electrice și întreținerii instalațiilor IVC și în domeniul instalațiilor de tratare a fumului.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 [„Comunicarea privind o procedură simplificată”].

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2013/C 346/05)

1. La data de 18 noiembrie 2013, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Gestamp Eolica S.L. (Spania), controlată de Corporación Gestamp, S.L. (Spania), și Banco Santander SA (Spania) dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra unei întreprinderi comune nou-create (Spania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Gestamp Eolica: activitate desfășurată la nivel mondial privind dezvoltarea, finanțarea, construcția și gestionarea parcurilor eoliene;
- în cazul întreprinderii Banco Santander: societate holding a unui grup internațional de societăți bancare și financiare care își desfășoară activitatea pe plan mondial;
- în cazul întreprinderii comune nou-create: gestionarea proiectelor privind tehnologia în domeniul energiei eoliene în Europa.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 („Comunicarea privind o procedură simplificată”).

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/C 346/06)

1. La data de 19 noiembrie 2013, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Renova Industries Ltd. („Renova”, Bahamas) intenționează să dobândească, prin intermediul filialei sale indirecte deținute integral Venetos Holding AG („Venetos”), în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întreprinderii Schmolz + Bickenbach AG („S+B”, Elveția) prin intermediul unui acord între acționari.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- Renova: grup privat format din societăți de gestionare a activelor și fonduri de investiții de portofoliu directe care dețin și gestionează active în sectoarele metalelor, mineritului, construcțiilor de mașini, construcțiilor, energiei, telecomunicațiilor, nanotehnologiilor, utilităților și în sectorul financiar, în Rusia, Europa, Africa de Sud și SUA;
- S+B: fabricarea, prelucrarea și distribuția de produse lungi din oțeluri speciale, inclusiv oțel pentru construcții și pentru prelucrare pe mașini-unelte automate, oțel inoxidabil și oțeluri de scule.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO